

РАТНИЦИ СВИХ ВРЕМЕНА

ГЛАС

СРПСКИ

ДНЕВНЕ НОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1

ИЗДАЊЕ

Поред честитке за славу, честитке онима који су похваљени и награђени, честитам војсци као цјелини (од најмлађег војника, подофицира и официра, до команданта корпуса, члана Главног штаба, његовог команданта) Видовдан, у жељи да наредни прославимо у потпуном миру, у признатој и срећеној држави, уједињеној са Србијом или пред тим уједињењем. Желим свим војницима да кажем да наставе свој посао да раде као до сада бриљантно.

Стране 2. и 3.

Свим припадницима Војске Републике Српске

честитамо крсно име

ВИДОВДАН

са

ПОМАЖЕ БОГ, ЛУНАЦИ!

Редакција

БАЊА ЛУКА, 27. И 28. ЈУНИ 1994. ГОДИНЕ • БРОЈ 7387 И 7388 ГОДИНА I • ПРИМЈЕРАК 50 НОВИХ ПАРА

ПРОМОВИСАНА ПРВА КЛАСА ОФИЦИРА И ДРУГА КЛАСА ПОДОФИЦИРА ЦЕНТРА ВОЈНИХ ШКОЛА ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ КРАЈИНЕ

ПЕТ ПЛУС ПРВОЈ ГЕНЕРАЦИЈИ

• Одувијек је била велика част бити подофицир и официр српске војске. Ви сте најбољи примјер да су Република Српска и Република Српска Крајина реалност, рекао је др Радован Караџић на свечаности у касарни „Врбас“ • Генерал Младић најбољим питомцима поклонио лично наоружање

Страна 12.

Најдража честитка од врховног команданта

Снимио Растко ОСТОЈИЋ

Од данашњег броја, као што смо већ обавијестили наше читаоце, „Глас српски“ бесплатно ћемо достављати борцима Војске Републике Српске и Српске војске Крајине.

ИНТЕРВЈУ „ГЛАСА СРПСКОГ“: ДР РАДОВАН КАРАЦИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

РАТНИЦИ СВИХ

ГЛАС СРПСКИ: Данас можемо рећи да је процес стварања српске војске на овим просторима почео заправо појавом СДС-а у бившој БиХ. Сувишно је говорити колики је значај имала та чињеница, с обзиром на тада већ спљески распад Југославије и ЈНА, као и неминовни развој догађаја у геополитичком пројекту свијета против српског народа. Како данас, господине Председниче, након ове четири године, оцјењујете овај процес с обзиром на то да питање ратне опције свијета са Србима још није изгубило на актуелности?

КАРАЦИЋ: Српска демократска странка је основана посљедња у низу националних политичких институција, у оном тренутку када је и посљедњи Србин изгубио илузију да ће моћи наћи неког политичког заштитника у већ постојећим партијама, прије свега у Савезу комуниста и Социјалистичком савезу. Ми смо невољко формирали партију. Моји пријатељи и ја, који смо тридесетак година били дисиденти, жељели смо да преко „Просвјете“ дјелујемо у правцу освајивања и заштите српског народа и његовог културног идентитета. Господин Максиминовић је врло снажно и храбро наступио приликом формирања „Просвјете“. Међутим, брзо смо схватили да ипак треба изаћи на изборе, па смо странку основали након што су избори били већ заказани. Наравно, одредили смо се тада за политичку борбу, борбу политичким средствима све док нас буду нападали политичким средствима. Када смо сазнали да формирају тајне армије, схватили смо да ће нас напасти и неполитичким средствима. Могу да кажем да је од тада до данас дошло до потпуног отрежњења нашег народа од свих добронамјерних заблуда. Југословенство је било добронамјера заблуда српског народа. За Југословенство су Срби били спремни да жртвују много својих националних атрибута и много од своје традиције, само да би се заједничка кућа очувала, макар она била и на штету Срба.

Дакле, током прве године политичких борби у парламенту наш народ је, захваљујући ТВ-преносима, схватио шта нам се спрема и тада је странка доживјела огроман прилив чланства — више од 700 хиљада људи декласирало се као чланови СДС-а. Дакле, готово читав пунољетна популација. Наравно, ми смо одбили да формирамо било какве паравојне јединице, јер је тубида ЈНА, у коју већ одавно нису улазили ни Хрвати ни муслимани, улазили су Срби. Од ЈНА смо захтијевали да нас заштити. Тражили смо чак да остане пет година након сецесије. Ту сецесију нисмо никад прихватили, али смо видјели да ће до ње доћи, без обзира на то што је она противустварна и противзаконична.

• Југословенство је била добронамјерна заблуда српског народа • ЈНА је заиста и штитила наш народ, али је заштитила и друге када смо били у контраофанзиву • Чланови СДС-а су били дужни да се први ставе у одбрану народа • Данас је важно да ниједан политички субјект не иде испод минимума српских националних интереса • Ако нас међународна заједница натјера, мораћемо прогласити ратно стање • До данас смо створили можда најбољу војску у Европи • Дио државне имовине ће се након рата поклонити борцима инвалидима и породицама погинулих бораца • Имамо легитимно право да нашег непријатеља поразимо до ногу не само на нашим просторима него и његовим, макар му их касније и вратили • Јединице ће саме одредити ко је борац прве, друге, а ко треће категорије • Странке заиста могу да раде шта хоће, осим да клеветају и подривају одбрамбену моћ земље

та. Очекивали смо од ЈНА да нас заштити. Ту и тамо ЈНА нас је је заиста и штитила, али заштитила је и друге, кад смо ми били у контраофанзиву.

Но, народ се самоорганизовао. Наравно, чланови СДС-а су били дужни да се први ставе у одбрану народа у сеоске страже, у територијалне јединице, да би могли да заштите народ. Све је послје ишло муњевито. Првих 45 дана смо се борили сами, прве и неке територијалне, просторне јединице, а онда само 19/20 маја формирали своју војску. Врховног команданта сам већ раније именовао. И, од тада до данас, ми смо, што се вој-

ба у тотални рат. Као командант Војске сте, природно, предвидјели и најнеповољније ратне варијанте. С обзиром на такав могући развој догађаја, стално је у војсци присутна позитивна тенденција трансформације у складу са интересима одбране. Како данас оцјењујете стање ефикасности српске војске?

КАРАЦИЋ: Наша војска је у највећој мјери састављена од просторних јединица. То су све браћа, рођаци, пријатељи из исте општине. Врло често бригаде носе општинско име, но оне су и маневарске и боре се широм Републике Српске. Размишљали

ма, са цивилним маниром. Но, ако нас међународна заједница натјера, мораћемо прогласити ратно стање. Имамо разрађене све варијанте. Сасвим смо спремни. Буде ли рат ескалирао, борићемо се на овај начин, а сигурно смо супериорни у односу на домаће непријатеље. Буде ли се умјешао НАТО или неко други, уклавши 200-300 хиљада војника (јер све што се буде кретало испод сто хиљада војника за нас не представља проблем), могао би нас довести у ситуацију у којој ћемо нека подручја бранити, као што и сад чинимо бранећи границу — а у неким подручјима, која

Миро МЛАЂЕНОВИЋ

одсто људи живи боље него наш војник. Међутим, био мали или велики број профитера, њих ће стићи рука правде, а што се тиче осталога, неправда ће бити исправљена. Јер ћемо одмах након рата ићи на приватизацију држане имовине. Све наше фабрике ће постати власништво наших људи у реалном обиму. Дио ће се продати, дио ће се поклопити борцима, инвалидима, си-рочади, породицама погинулих бораца и, наравно, дио ће се средстава ставити у пензионери фонд. То ће бити врло моћна институција, која ће обртати капитал, а исплаћивати пензионерима пристојне пензије. То, наравно, не може да се ради прије завршетка рата, али имамо врло чврсте планове.

ГЛАС СРПСКИ: У војсци је већ одавно присутна тежња за кривичним, брзим разрешењем сукоба са непријатељима. Да будемо прецизнији, Народу су већ додјелила понижења који трпи од свјетске заједнице, која то је већ одавно јасно, дејствује под маском лажног миротворца.

МЕДИЈИ

— Према непријатељу не треба да развијамо пропаганду. Потребно је само да информишемо њихов народ, јер муслимански народ није наш непријатељ. Нама су непријатељи муслиманска војска, њена команда и муслиманско политичко руководство. То вођство води муслимански народ катастрофалним путем. Тај народ ће нестати.

Рецимо, ако не успије овај мировни план, шта ће се десити? Може се дин ембарго на наоружање муслимана, а он и тако не постоји. Онда ће, наравно, суспендовати све резолуције Савјета безбједности. Дакле, нема више ни забране лета — све је пропало. Повлачи се Унпрофор. Муслимани су изложени нама и Хрватима. Хрвати се неће борити с муслиманима против Срба него ће се борити са Србима против муслимана. Доћи ће до подјеле Босне на два. Отприлике знам и линију којом би она била подијељена. Пола муслимана ће остати са Србима, пола са Хрватима, и тако ће свијет у зачетку уништити било какву муслиманску државу у Европи. Онда ће тражити од нас да им дамо аутономију. Биће то тузлански базен у српској држави, а Зеница и још нека мјеста у хрватској држави...

Муслиманско руководство, дакле, то ризикује, а муслимански народ о томе ништа не зна. Или, рецимо, он не зна колико њихове дјеце гине за територије које смо ми спремни да дамо политички, због процената. Од Кладања и Олово они су десет пута кретали на неке чуке које ми држимо. Пустимо их да убу у дубину територије, па их десеткујемо, уништите живу силу, заробимо им материјална средства и отјерамо их поново у Кладањ и Олово. Могли бисмо да узмемо Кладањ и Олово да хоћемо. Али ми то нећемо!

Дакле, муслимански народ не зна да неко њихову дјецу троши ни за шта. Ту би медији могли много помоћи, не у пропагандном смислу него информацијом.

ног питања тиче, створила можда најбољу војску у Европи, а што се политичког и партијског живота тиче. СДС носи комплекс терет на својим плећима и врло често има примједби из саме странке да СДС сноси одговорност, а да нема сва овлашћења, јер смо власт давали и нудили и онима који нису чланови СДС-а. И сада има чланова Владе који нису чланови СДС-а, али јесу родољуби, партиоте. Међутим, како се вишестраначје примиче. Странка се плаши да ће је људи који јој нису пољални довести у тешкоће.

Но, данас је важно да ниједан политички субјект не иде испод минимума српских националних интереса.

ГЛАС СРПСКИ: Могући развој догађаја на овим просторима подразумева ескалацију суко-

са о томе да неке бригаде прогласимо српским, због тога што се боре на свим просторима. Поред тих јединица, имемо готову војску — баталионе, који су, било резерва, било ударна техника, ударна сила наше војске. Надамо се миру и чинимо све за мир, али спремни смо да се суочимо и са много тежим варијантама. До сада смо дјеловали у стању непосредне ратне опасности и чак ни из тог статуса нисмо користили многа овлашћења, као што су дисциплинске мјере и суд. Ако Бог да, а ја сам се понудао и зарекао, направимо државу без иједног стријељања. До сада смо у томе успјели. Није било ниједног стријељања Србина, нити било кога због недисциплине или било ког пропуста. Ми ћемо се, даке, трудити да државу створимо на цивилним закон-

Председник Републике Српске др Радован Караџић у разговору са главним и одговорним уредником „Гласа српског“ Миром Млађеновићем

Снимко Растко ОСТОЈИЋ

би евентуално била окупирана прешли бисмо на герилски начин ратовања. Имамо разрађене планове — зна се тачно шта би ко радио — и, наравно, сваки агресиор који би зашао у наше гудуре био би поражен, као што је и до сада био, са великим брукањем, великим бројем мртвих. Зато вјерујемо да Запад то себи не смије, нити може дозволити, али презамо мало од исламског истока. Уколико би се то десило (народ би знао, обавијестили бисмо га), били би то побједносни планови, у којима бисмо комбинацијом фронтског и герилског рата самљели противника. Ко је, да је, он се на нашем простору не би могао добро сналазити.

Морам да кажем и то да војници примају малу плату. Ово је први пут да је војници примају. Српски ратови су били о свом руху и о свом круху. Наравно, та плата није велика и наши војници се и не буне против плате. Они се буне кад виде да један или два

Оно што би данас у таквој атмосфери задовољило Србе заправо је тотални пораз непријатеља или да до краја артикулишемо ову потребу — пораз снага које данас у свијету формално представљају вјештачку творевину Херцег-Босну.

КАРАЦИЋ: Потпуно сте у праву. Имамо легитимно право да нашег противника поразимо до ногу. Да га поразимо не само на нашим просторима него и на његовим, макар му их касније и вратили.

Они су објавили рат. Они су кренули у рат. Ми смо своје ратне домете ограничили на наше просторе, на обезбјеђење наших граница. Међутим, када год кренемо у контраофанзиву и кад год српској војсци иде добро, видите да се читав свијет мобилише свим могућим средствима да нас заустави.

Упозоравали смо, на примјер, кад се дешавало оно око Горажде. Три недеље смо трпили муслиманску офанзиву, затим

„ГЛАС СРПСКИ“ ДНЕВНЕ НОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
в.д. главни и одговорни уредник **Миро МЛАЂЕНОВИЋ**

ИЗДАЈЕ И ШТАМПА ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„ГЛАС СРПСКИ“, Ул. СКЕНДЕРА КУЛЕНОВИЋА 93, БАЅА ЛУКА
в.д. директор предузећа **Горан МИЈАТОВИЋ**

Оснивач листа је Народна скупштина Републике Српске. Први број „Гласа“ изашао је као орган НОП-а за Босанску крајину у Жупици крај Дрвара, 31. јула 1943. године. Од 8. фебруара 1983. године „Глас“ излази као дневни лист.

Од 15. септембра 1992. године излази као дневни лист Републике Српске.

Указом Председника Републике Српске од 9. јануара 1994. године лист „Глас српски“ одликован је Орденом његоша првог реда.

Редакција-телефони: главни и одговорни уредник 12-032, деск 17-076, 12-084, дактилографи 12-004, телефакс 11-759.

Спортска рубрика у Улици Веселина Маслеше 28, телефон 12-852, телефакс 12-840.

Огласно у Улици Веселина Маслеше бр. 28, други спрат, телефони 12-844 и 12-848. Шеф пласмана 12-071. Рукописи се не враћају.

Телефони Јавног предузећа „Глас српски“: централа (078) 12-414. Директор предузећа 11-659 и 12-263, телефакс 12-283.

Динарске уплате на жиро-рачун за старе динаре бр. 10500-601-5-12456 и за нове динаре бр. 30500-601-0-12456 код СДК Бања Лука. Уплате на девизни рачун бр. 10500-620-71000-522 код Бањалучке банке ДД Бања Лука.

КОПИЈУ УПЛАТНИЦЕ ЗА ПРЕТПЛАТУ ПОСЛАТИ НА ОГЛАСНО.

Рјешењем Министарства информација Републике Српске бр. 01-413/93. лист је уписан у Регистар јавних гласила под редним бројем 35.

На основу тарифе пореза на промет тарифни број 8 тачка 1 под 13 на дневне новине „Глас српски“ порез на промет плаћа се по стопи од 3 одсто (Сл. гласник Републике Српске“ бр. 15/92)

СРПСКЕ И ВРХОВНИ КОМАНДАНТ ВОЈСКЕ

ВРЕМЕНА

смо упозорили свијет да то не може тако и да ћемо кренути у контраофанзиву.

Онда смо кренули у једну бриљантну контраофанзиву, која је скршила муслиманску војну моћ, буквално их поломиле и претворила у прах њихову одбрану Горажда. А онда је готово читав свијет устао против нас. Чак су и бомбардовали наше положаје.

ГЛАС СРПСКИ: Недавно сте помислили наше старе егалитаристичке заблуде. Рекли сте да се морају раздвојити питања права и правде, у контакту захтјева да се кадрови из привреде и ванпривреде не мобилишу него да се њихов стваралачки потенцијали искористе на фронту изградње државе. Плашите ли се да таква састав може изазвати негодовање у народу, или сте увјерени да је наш народ довољно зрео да ствари стави на своје мјесто?

КАРАЦИЋ: Дешава се да многи људи избјегавају обавезу и бори се много мањи број него што би требало. Тако не можемо ни да одморимо људе. Извршићемо ревизију свих радних обавеза и свих лекарских налаза и других ослобођења од службе. Учинићемо то свијем најтајничније ревизију. Нажалост, има људи који у командама дају печат којим се верификује статус борца, ослобође неког момка којем то нипошто није добро. Јер, ми ћемо, када се рат заврши, приватизацијом валоризовати борце. Даћемо бригадама да оне саме одреде ко је борац прве, друге, а ко треће категорије.

У том смислу жељели бисмо да се прекину оговарања и приче. Није добро, непријатељ нам пропуста многе замке и паролу у форми специјалног рата. Наши борци, они који се највише боре, најмање имају примједби. Знају они да има неправди. Увијек је било неправди, али ћемо ми многе од њих на крају исправити.

ГЛАС СРПСКИ: У српском народу су одувјек, нажалост и у вријеме ратне кризе као што је ова, била актуелизована политичка превирања. Како тумачите ову, рекао бих, готово ирационалну појаву којом смо свиједоци данас, када је питање опстанка читавог народа актуелизније више него икад у његовој историји.

КАРАЦИЋ: Има велики број политичких субјеката који су се појавили у рату, али они нису окупили масе, зато што наш народ не воли борбу за власт, поготово кад јој није вријеме. Свим странкама смо одобрили регистрацију иако је то за вријеме рата неуобичајено и тешко да би ико у свијету дозволио. Када су ми након прве године рата рекли да се региструје велики број странака, радовао сам се. Радовао сам се схватајући да су и ти људи осјетили да је држава ту, те да хоће да се такмиче, да би том државом управљали. То је у основи знак да смо побједили.

Некоректно је сада тражити изборе. На Скупштини смо одлучили да их нема док траје рат. Па, ни ове двије и по ратне године не могу се баш рачунати у неки редовни мандат наше Скупштине, тако да избори могу сачекати крај рата. Странке заиста могу да раде шта хоће, осим да клеветашу и подривају одбрамбену моћ

Поводом Видовдана, крсног имена Војске Републике Српске, др Радован Караџић, предсједник Републике, примио је и Уређивачки колегијум „Гласа српског“, коме је дао интервју као врховни командант војске. Овом приликом главни и одговорни уредник „Гласа српског“ Мирко Млађеновић упознао је Предсједника и Врховног команданта Војске, поред активности „Гласа српског“ на побољшању квалитета информисања на простору Републике Српске, са најновијом акцијом наше редакције, која почиње данашњим свечаним бројем, а то су бесплатни примјерци „Гласа српског“ за Војску, равноправно расподијељени по командама корпуса српске војске.

нализовао од Српске православне цркве и српске православне духовности био је лак плијен других антисрпских политичких и вјерских снага.

ГЛАС СРПСКИ: Могуће је да у тим актуелизованим политичким питањима, кад им вријеме није, има неких облика специјалног рата против српског народа. Да ли је та варијанта могућа? Можете ли нам рећи неке примјере?

КАРАЦИЋ: Имамо сада више облика специјалног рата него прије. Раније се нисмо ни трудили око специјалног рата, мислили да ће нас побједити хрватско-муслиманска коалиција. Кад су се Хрвати и муслимани посвађали, све су учинили да их помире, да би нас поново побједили. Сада, видјеши да нас више не могу побједити, покушавају да окрену Србе против Срба. То је константа. У свим случајевима када неко побјеђује примјењују се та перфидна средства. Србију су преплавиле секте које су јасно дириговане из неких центара државног капитала. Форма специјалног рата у Републици Српској посебно се тиче мапа. Обилазе наше крајеве, тврде да је нешто продато, нешто издато. Неки кажу Србија вас је издала и шире нерасположење према Србији. Неки кажу руководство се погађа о вашем крају. То су врло опасне форме специјалног рата.

али никад међу нама нема сукоба свађе.

Говори се и рецимо о тињајућем сукобу између врховног команданта и команданта Главног штаба, између мене и Младића. И то је облик специјалног рата. Као врховни командант имам потпуну контролу над војском и имам задовољство да сарађујем са том војском и задовољство што су наши официри отресити, што знају да бране своје мишљење, јер ми то увијек помаже да не донесем погрешну одлуку. Они су прави официри, прави Срби, прави мушкарци. По мом мишљењу, ако Бог да, сви ће они бити српске легенде. Дакле, имамо врло добре личне односе, а службене одличне. У питању је динамичан однос. Није то однос послушничтва него коректан однос у ком свако ради свој посао, а је одлуке формирам тек након дугих расправа, које некоме могу изгледати као свађе, али то нису. Ми се добро слажемо!

ГЛАС СРПСКИ: Остало нам је на крају да проговоримо мало о материјалном обезбјеђењу Војске Републике Српске са нивоа Владе и институција које то практично треба да реализују.

КАРАЦИЋ: Ратујемо већ трећу годину. Под санкцијама смо. Привреда нам не ради. Немамо довољно струје. Немамо радне снаге, тржишта, сировина, увоза-извоза. Изоловани смо

настајају. Она је у ствари била конфедерација општина. Имовина је била у општинама и оне су могле више да ураде за војску од Владе. Сада Влада мора да уђе у посјед мора да овлада свим добрима наше државе да би била у могућности да боље снабдијева војску. Сада смо против било каквог донаторства. Ако неко жели да нешто да, прво нек' подмири оно што иде држави, па ћемо ми војску подмирити. Ако има вишкова, нека дају корпусним базама не директно бригадама, како би оне то могле правилно да расподијеле.

ГЛАС СРПСКИ: Шта на крају, господине Предсједниче као врховни командант Војске Републике Српске поручујете борцима поводом Видовдана?

КАРАЦИЋ: Поред честитке за славу, честитке онима који су похваљени и награђени, честитам војсци као цијелини (од најмлађег војника подофицира и официра од команданта корпуса, чланова Главног штаба, његовог команданта и начелника). Видовдан, у жељи да наредним прослаavimo у потпуном миру, у признатој и срећеној држави, уједињеној са Србијом или пред тим уједињењем. Желим свим војницима да кажем да наставе свој посао да раде као до сада бриљантно и да не воде рачуна о међународним конференцијама. Многе су игре у питању. Често се кроје неке мапе које би

ИМАЋЕМО МОЋНУ ДРЖАВУ

- Могу да кажем да је ово најславнија генерација српске војске у свим временима. Славни су нам косовски и преткосовски јунаци, славни су устаници разних бунџа и устаника против Турака, славна је Карађорђева и Милошева војска, славна је војска из балканских ратова, славна је војска из првог свјетског рата, али чињеница је да ова војска успјела да спречи геноцид, да заштити наше просторе и наш народ иза својих линија, и да створи државу тамо гдје се већ вијековима међународне заједнице опире да допусти Србима државно организовање.

Надам се да ћемо након овог рата, који би требало да буде последњи српски отаџбински рат, имати једну велику и моћну отаџбину. Тако моћна она ће бити прилачна за пријатеља, радије него непријатеља.

Наравно, и борац који је у позадини треба да добије нешто од те имовине. Не може добити као онај што је био напријед и у рову, али треба да добије и онај који је био на радној обавези, ако га је држава тако одредила.

Да би се борац ефикасно борио, требало би да за њега у позадини ради од пет до седам људи: да стварају материјална потрошна средства, да сервисирају војску. Ми толику позадину немамо, али не може се ратовати ако немамо производњу у предузећима. Нас не помаже међународна заједница као муслимане. Муслимани не морају ништа да раде. Они имају комплетну логистичку подршку. Ми је, нажалост, немамо. Све што потрошимо на бојном пољу, морамо сами да произведемо.

Ту сам помињао егалитаристичке заблуде из комунистичког периода. Нисмо сви једнаки. Не треба сви да примају једнаку плату. Морају постојати извесне разлике кад се људи вреднују. Не треба да будемо љубоморни уколико нам високо специјализовани стручњаци требају у фабрици. Кориснији је он за тај процес него за линију фронта. На линији је он обична јединка, а у фабрици која производи за рат он је једна машина извјачајач је фактор за производњу у функцији рата. С нашим народом треба доста да се ради да сви схватимо да неко мора да коси, а неко воду да носи. Не смије да коси онај ко не зна, онај ко може да коси, не треба воду да носи.

земље. Све што кажу, то ће бити њихова легитимација пред јавношћу, а она зна ко је ко.

Има политичких снага које нам замјерају рехабилитацију Српске православне цркве, православља и традиције. Народ ће јасно знати којето. Препознаће старе рецепте којима је требало да се опустоши српска душа и српско национално биће. Ако се то деси, поново ћемо бити жртва наших сусједа.

Забели смо се оvdје као клин између католичанства и ислама. Оvdје су нас вијековима и деценијама убијали искључиво и само зато што смо Срби и православци, не зато што смо лијеви или десни, што смо лијеви или десни, високи или ниски, него зато што смо Срби и православци. Дакле, нас убијају зато што то јесмо, а зашто онда да то не будемо и то не искористимо у властиту одбрану? Као и Грцима, и нама је за опстанак народа државе од пресудне важности да сачувамо у цијелини национални идентитет. Кад кажем национални идентитет, ту мислим на српство, а богами, и на православље као врло значајан елемент српског идентитета, српске духовности и културе. Не оспоравам да може бити и Срба атеиста. То је њихово право. Не оспоравам да може бити Срба католика и муслимана. Некад их је и једних и других било много, који су били Срби у националном погледу. Има их и данас, али не баш много.

Нажалост, свако ко се марги-

Такође, примјећујемо у Посавини, у неколико страначких организација СДС-а, неко је унио злу кра и наши људи су се о јаду забавили, не могу да се снају. Јуче сам био у Броду, разјаснили смо се и измирили. Надам се да ће тако ускоро бити и у Модрици и у Дервенту. Занимљиво је и карактеристично да се тако ради управо у оним подручјима у којима предстоји војнички тежак напад, тешка офанзива.

Протурање гласина о томе да је руководство изданичко и корумпирано и да је спојено са мафијом и профитерима је перфидни облик специјалног рата. Заиста ћемо морати да тужимо за сваку клевету, не ради тога што нам се тужи, него због тога да народ преко суда дође до истине.

Даље, приче о профитерима су само до извесне мјере оправдане, а далеко више представљају форму специјалног рата. О профитерима не треба причати. Ако се зна, за нелегалног профитера, треба написати кривичну пријаву. Одмах. То је дужност сваког грађанина. Наравно да има профитера и наравно да ћемо их ми стићи, али има много способних бизнисмена и државним и приватним предузећима који нису профитери, који дају држави све што јој следује. Чак и од екстрапрофита дају војсци.

Све те приче о неслагању између руководства су форма специјалног рата. Ми смо најјединственије руководство у Европи. Можемо имати различита мишље-

ОТАЏБИНА И СРПСТВО

- Прави борци, они који су на линији, најмање су незадовољни иако својим очима виде да постоје многе неправде. Наша војска није политизована. Она је за идеологију избрала отаџбину и српство. То је идеологија која се поклапа са једном идеологијом Српске демократске странке. Других идеологија немамо до добра за наш народ. Наши војници су наш народ, наша деца. Они су најважнији. Они који се највише боре, најмање се буне. Врло често нека своја права декларирају људи који су најмање били у борби. Ту нам је од велике помоћи Удружење бораца, које нам скрене пажњу на то ко има право нешто да тражи, а ко нема, стављајући увијек у први план права оних са првих линија фронта.

што у њој имамо, то дијелимо. Божије је чудо како смо до сада издржали. Успјели смо да имамо своју енергију, своју храну. У храни и лијековима нам нешто помажу Србија и Црна Гора. А, опет, наш војник није глдан и није го и бос, као што је Србин увијек у свим досадашњим ратовима био - и глдан, и бос, и го, и вашљив, и тифусан, пратиле су га епидемије... Сад свих тих невоља које прате рат нема. У том погледу овај рат је најуспјешнији за Србе. Чак смо успјели да одржимо какву-такову војничку плату. Наравно, направили смо неки егалитаризам, па нисмо дали да се разликују плате, али ћемо се нашем војнику, којем највише дугујемо, одужити када будемо дијелили државну имовину. Учинићемо га сигурним пред будућношћу.

У овом погледу смо имали и неких криза јер је наша држава у

требало да забрину наш народ и то је форма специјалног рата. Праве се мапе у којима се покаже да ће бити угрожен овај или онај крај, у нади да ће се народ тамо заиста поколебати. Молимо наше војнике да нато не обраћају пажњу. Мапе се оцртају борбом. И ми ћемо, у највећој мјери захваљујући војничкој побједи, доћи до задовољајућих мапа. Али, само под условом да наши војници одрже наше границе.

Желим да се добро укопају и утврде. То им и наређујем. Јер, они морају чувати своје животе, за нас тако драгоцене. Наше границе треба тако утврдити да их и деца могу бранити. И треба споројено чекати завршетак рата, признање наше државе.

Уколико се рат продужи, наши војници ће добити нове наредбе за побједоносну борбу до последњег сламања нашег непријатеља.

ДР РАДОВАН КАРАЧИЋ У БАЊОЈ ЛУЦИ

О УСТУПЦИМА ОДЛУЧУЈЕ НАРОД

● Преговарачи у мировном процесу неће прихватити ништа што би угрозило интересе српског народа и ако буде потребе, њему самом ће бити повјерена одлука, суштина је оног што је у суботу у Бањој Луци изјавио председник Републике Српске Радован Караџић

БАЊА ЛУКА, 26. јуна - „Нешто територије ћемо жртвовати у име мира, а нешто у име јединства српског народа притиснутог санкцијама, али то никако не могу бити битне територије, никако осјетљиве тачке, него само околности“, рекао је синоћ Радован Караџић, председник Републике Српске, у разговору са члановима Општинског одбора Српске демократске странке и привредницима Бање Луке, објашњавајући тренутне позиције у мировном процесу. Председник Караџић је нагласио отворено неповјерење у добре намере контакт-групе која у тајности прави мапе, за које се, на основу неких индиција, већ може рећи да су неприхватљиве за Србе. Показујући присутнима до сада нацртане мапе „муслиманско-хрватске федерације“ и иницијалну варијанту мала контакт-групе, др Караџић је рекао да су то потпуно неприхватљиви приједлози, јер би нам држава била „у фронтлама“, као четири Нагорно-Карабаха разбацана по територији бивше Босне и Херцеговине (муслиманско-хрватска варијанта), а са веома танким коридорима у приједлогу контакт-групе.

— За нас би то решење можда могло бити прихватљиво да смо изгубили рат. А ми смо га добили, а још прије њега смо имали 64 одсто територија“, рекао је председник Караџић, наглашавајући да ће се битне одлуке доносити искључиво на нивоу Народне скупштине Републике Српске, или чак на референдуму. Посебно је нагласио спремност и свијест и преговарача и народа из Републике Српске да што више поправе позицију српских земаља с друге стране Дрине. „Ми нећемо, рекао је

дозволити да упркос нашој жељи за миром и жртвовањем, западни свијет иде на уништавање наше браће у Србији и Црној Гори“. Додуше, како рече, постоје озбиљне сумње да ће до укидања санкција доћи, па пристали ми на било какве уступке, јер санкције и нису уведене због Срба из бивше Босне и Херцеговине.

У контакт-групи можемо да рачунамо на извјесну подршку Руса који су отворено неутрални, извјесно разумијевање Енглеске и Француске и изразито непријатељство Њемачке и Америке - нагласио је председник. Ситуирајући данашњи тренутак српског народа, Караџић је рекао да је у историјској номенклатури стварање српске државе с ове стране Дрине највећи догађај од два српска устанка и стварање независне Србије.

Др Никола Кољевић, потпредседник Републике Српске, нагласио је важност свијести која се јавља у Француској и Енглеској да не смију поново направити катастрофалну грешку као између два рата и дозволити несметано ширење Њемачке. Посебно је нагласио повољнију позицију Републике Српске након проглашења муслиманско-хрватске федерације, чиме је фактички признато цијепљење бивше Босне и Херцеговине.

У дугом разговору с привредницима и члановима Странке, а скупу је присуствовао и Велибор Остојић, председник Извршног одбора СДС-а (српских земаља) било је ријечи о многим проблемима функционисања државе, а након трочасовног разговора промовисан је и први број новог часописа. О „Српској правној мисли“, часопис који ће се појављивати свака три мјесеца, говорио је председник Издавачког савјета др Витомир Поповић. Видно задовољан стварањем нових духовних добара, председник Караџић је рекао:

— Дешава нам се све оно најбоље о чему смо сањали кад смо стварали државу, која је, иако у рату, једна од најлибералнијих држава. Ваљда зато у њој су покренуте нове снаге, нови духовни импулси и ја сам заиста дирнут појављивањем овог очигледно амбициозно направљеног и озбиљно постављеног часописа.

С. ШИЉЕГОВИЋ

Председник Караџић показује мапу контакт-групе која је неприхватљива за српски народ (Снимко: Р. ОСТОЈИЋ)

У СРПСКОЈ ЈАСЕНИЦИ ОТКРИВЕН СПОМЕНИК ТРОЈИЦИ ПАЛИХ БОРАЦА

НОВИ ЈУГОВИЋИ

КРУПА НА УНИ, 26. јуна - „Ток српске историје убијек је био, а изгледа да и даље мора бити такав да у себи рађа, ствара и памти Југовиће. Браће Мандићи су нови Југовићи на прагу 21. вијека. По храбрости, родољубљу и достојанству они су истински потомци Југовића“, казаво је данас прије отварања споменика тројници бораца ВРС рођене браће Мандић Драгану, Драгомиру и Стеви, и њиховом зету Драги Бурсаћу, који је с њима храбро погинуо бранећи западну границу Републике Српске, њихов командант генералмајор Грујо Борнић и командант Другог крајишког корпуса Војске РС, пред више стотина окупљених грађана Подгрмеча.

Откривању споменика присуствовао је проф. др Бурађ Давидовић, председник Републичког удружења бораца - учесника овог рата.

— Данас по Европи и свијету цртају разне карте. У њима ни родна гроба браће Мандић, ни ово гробље, ни Крупа на Уни, по жељи свјетских моћника, не припадају Србима: Картографи у муслиманској служби намјерно цртају за Србе неприхватљиве мапе. Јер како бисмо могли оправдати проливену крв ако би ови гробови, ово гробље и ова територија остали туђи и наново спорни и проблематични. Граница је тамо гдје се сада налази и исписана је крвљу наших бораца.

Добро је познато да је у досадашњој историји чином примирја или трајног мира признавано затечено стање. Тек након тога вођени су исцрпљујући и дуготрајни разговори. Али војни резултати никад нису били заборављени. Не смију бити ни наши.

п.д.

ОСНИВАЧКА СКУПШТИНА АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА ПРИВРЕДНЕ БАНКЕ САРАЈЕВО

ОСНИВАЧКИ КАПИТАЛ ИЗНАД МИНИМУМА

САРАЈЕВО, 26. јуна (СРНА) - На Палама је јуче одржана Оснивачка скупштина Акционарског друштва Привредне банке Сарајево, на којој су усвојени уговор о оснивању. Статут, програм рада Банке и одлука о првој емисији акција, те изабрани Управни Надзорни одбор и директор Банке.

Према Статуту Банке и одлуци Владе Републике Српске Акционарско друштво Привредне банке Сарајево наследило је и преузело сва права и обавезе бивше Привредне банке и Кредитне банке Сарајево, које су својим експозитурама покривале подручје сарајевско-романијске регије.

На данашњој сједници чуло се да је Привредна банка Сарајево, са сједиштем у Рајловцу, настала због потреба да се, посљеди финансијско пословање и привреда у сарајевско-романијској регији.

Банка ће, како је предвиђено уговором о пословању, имати три главне филијале - у Рајловцу, са експозитурама на Илици, и Хацићима, Илијашу и Вођошћу; на Палама са експозитуром у Новом Сарајеву, а и на Сокоцу са експозитурама у Хан-Пијеску и Рогатици.

Једна филијала Банке биће основана у Београду. Оснивачки капитал Банке износи два милиона долара у динарској противвриједности, што је за пола милиона више од законског минимума, а, према данас усвојеној одлуци, на бази овог капитала биће емитовано 34.000 акција које су номиниране на 1.000 динара.

У Управни одбор Привредне банке Сарајево изабрано је 11 чланова - представника највећих акционара, а за директора је именован дипломатски економиста Милорад Јовићевић, који је више од десет година обављао руководеће послове у Народној банци бивше БиХ.

ГРАНАТЕ РАЗАРАЈУ ДОБОЈ И ТЕСЛИЋ

БАЊА ЛУКА, 26. јуна - На многим правцима су настављена борбена дејства на Републику Српску а тиме и кршење Женевског споразума о четворонедељном уздржавању од војних активности, потврђено је данас дописнику Танјуга у круговима Војске Републике Српске.

Како се наводи, безмало, дужицијеле линије раздвајања на простору Добоја и Теслића за посљедња 24 часа нису престале муслиманска дејства по српским насељима и одбрамбеним положајима.

Истовремено, по ко зна који пут, са муслиманских положаја отварања је артиљеријска ватра по градским језгрима Добоја и Теслића, при чему је погинула једна жена.

ПРОЈЕКТИЛИМА ПО МОДРИЧИ

Више тенковских пројектила балијске формације су испалиле и по Модрици, што је, срећом, прошло без људских жртава.

Дуж свих линија српске одбране на подручју Градациа настављене су балијске оружане провокације. Слично је и на подручју Србобрана, затим на Влашићу, као и на озренском и требавском дијелу фронта.

У круговима ВРС указују на то да су на подручју Орашја настављена провокативна дејства здружених усташких јединица и Војске Републике Хрватске. Не престају ни балијске оружане провокације по Српској Посавини, док су јача дејства поново забиљежена из рејона Пејина по Лукићима, српском селу код Брчког.

По већем дијелу српских одбрамбених положаја на Мајевици отварања је ватра из пјешадијског наоружања, а настављена су и провокативна дејства по српској територији у општинама Зеорник, Шеховићи, Власеница и Хан-Пијесак из правца Калесије, Кладња и Олова.

Балијске снаге из рејона Стојчевца и Храснице отварање су током протекле ноћи повремену пјешадијску ватру по српским линијама одбране на Илици и Војковићима, свошштио је Прес-центар Сарајевско-романијског корпуса.

Синоћ око 21 час са десне обале Миљашке повремено је отварања снајперска ватра по српском насељу Грбавица.

Од ових дејстава на српској страни није било повријеђених.

ЖЕСТОКО У РЕЈОНУ ЦАЗИНА

Балијске снаге су на горажданском дијелу херцеговачког ратишта у посљедња 24 часа наставиле да крше Женевски споразум о уздржавању од офанзивних дејстава гађајући по српским положајима и насељима из пјешадијског и противавионског наоружања, свошштили су српски војни извори.

На српској страни није било повријеђених а припадници Херцеговачког корпуса српске Војске нису узвраћали.

СУКОБИ У МОСТАРУ

„БРАЋА“ НА НИШАНУ

Усташке снаге јуче су из правца Ђиковине отварање ватру из пјешадијског наоружања по муслиманском дијелу Мостара на пијевској обали Неретве, јавно је јутрос муслимански радио у Сарајеву позивајући се на извјештај четвртог (мостарског) корпуса балијске војске.

Исти извор наводи да су и на осталим дијеловима мостарског ратишта забиљежена слична дејства усташких снага не прецизирајући да ли је било повријеђених.

Муслиманске радио-станице јављају да већ петнаест дана не престају међумуслимански сукоби у Цазинској крајини.

Радио-Велкатон у Великој Кладуши тврди да пети корпус не бира средства не би ли ушао на територију која је под контролом снага Аутономне Покрајине Западне Босне. По овом радију, најжешће борбе воде се код Лисковица, Тршца, Зељковића, Пећиграда и Тодорова и на обје стране има рањених, погинулих и заробљених.

Радио-Бихаћ јавља да су се током минуле ноћи и данашњег пријеподнева најжешће борбе водиле у рејону Цазина, Криваје, Голубовића и околних мјеста. Овај радио додаје да су јединице Фикрета Абдића покушале неколико пјешадијских пробоја, али да у томе нису успјеле.

ВИДОВДАНСКЕ СВЕЧАНОСТИ

ИЗЛОЖБЕ,
ПОМЕНИ,
ПРЕДСТАВЕ ...

САНСКИ МОСТ. 26. јуна — Обиљежавање Видовдана, крсне славе ВРС, у Санском Мосту, почело је отварањем изложбе слика санских аматера у овдашњој галерији наивне уметности. Своје слике први пут пред санском публиком и уопште пред јавношћу изложили су Софија Праће-Веловић, др Ристо Лазин, Душко Стојисављевић, др Драгољуб Чанковић и Боро Тубин. Изложбу је отворили пуковник Недељко Анчић, а приликом отварања наступили су и познати сански pjesници. Видовданско славље је потом настављено изложбом фотографија са ратишта и академијом на којој је о ратном путу прослављене Шесте санске пјешадијске бригаде говорио њен командант, пуковник Никола Кајтез.

М.О.

КОТОР—ВАРОШ — У склопу обиљежавања Видовдана - славе Војске Републике Српске, данас је у которварошкој Српско-православној цркви одржан парастос погинулим српским борцима и цивилним жртвама рата. У присуству родбине, пријатеља и војске Републике Српске парастос је служио которварошки протојереј Бошко Мандић, који је, обраћајући се присутнима, рекао да су у овим данима наше борбе, коју су нам наметнули наши непријатељи, пали многи српски синови, који су своје животе принијели на олтар слободе.

Д.К.

МРКОЊИП-ГРАД — Поводом Видовдана, славе Војске РС и државног празника, у Мркоњић-Граду су активности у пуном јеку. У организацији Српског културно-просветног друштва „Просвјета“ 28. јуна увече биће отворена ликовна изложба дјела дипломираног инжењера Слободана Чојкала, а потом ће се извести пригодан музичко-сценски програм.

Л.С.

ЈАЈЦЕ — Синоћ је у сали Дома културе одиграна представа за дјецу „Знање је моје благо“, коју је извела млада глумачка екипа пјечија сцена „Јез“ из Бање Луке, коју предводи Драган Рачић, уредник. Сала је била испуњена до посљедњег мјеста, а представа је одиграна поводом празника Видовдана и краја школске године.

Г.Е.

ИЗЛОЖБА СЛИКА ДРАГАНА БАБИЋА

ПОРТРЕТИ СРПСКИХ ВЕЛИКАНА

У оквиру видовданских свечаности, 27. јуна у Дому Војске Републике Српске у Бањој Луци биће отворена изложба слика Драгана Бабића.

Драган Бабић је рођен у Требињу, а живи и ради у Бањој Луци као професор у Металској школи. До сада је имао више самосталних изложби широм бивше Југославије, а неколико пута је излагао и у иностранству. Ово му је друга самостална изложба у Бањој Луци.

Драган Бабић припада кругу портретиста, са основним мотивима ликовних српских великана из историјске, духовне и научне прошлости нашег народа.

Изложба, која ће трајати до 5. јула, биће отворена у 18.30 часова.

М.К.

ДЕЛЕГАЦИЈА ОПШТИНЕ ГРАДИШКА У ГРЧКОМ ГРАДУ КАВАЛИ

ДАНАС ПОВЕЉА О БРАТИМЉЕЊУ

КАВАЛА, 26. јуна — Грчки град Кавала у знаку је петодневнег обиљежавања Дана општине и Петровдана који се овдје прославља 29. јуна, по новом календару. Синоћ је овдје отворен трговачки сајам, а у току су и бројне културне, црквене и спортске манифестације. Отварању сајма присуствовала је и делегација општине Градишка, са Гораном Грчмом, председником ИО СО на челу. У делегацији се налазе представници ДИ „Подградци“, „Радника“, „Стандарда“, „Левите“, ПД „Младен Стојановић“, Привредне банке „Гаматекса“, „Плантамерца“, „Јелшинграда“ и Српског радио-Градишке, те представник Српске православне цркве, архијерејски намјесник Радомир Мандић и Павле Гаојић председник Друштва грчко-српског пријатељства.

Домаћини, са градоначелником и председником општине Кавала на челу, срдечно су

дочекали градишку делегацију и поклонили јој тако велику пажњу каква се ријетко бива ежи у ово вријеме.

Циљ ове посјете је даље проширење већ утемељене сарадње, поготово на привредном плану. Представници наших предузећа су већ успоставили контакте са више грчких привредника, а сутра ће посетити и неколико предузећа у Кавали.

Овдје, од петка увече, борава и стотину дјеце из Градишке, која су смјештена у грчке породице. Већином су то дјеца погинулих и рањених бораца, која ће у Кавали провести мјесец дана. Дјеца се добро осјећају. Послије одмора од напорног пута, данас су са својим домаћинима кренули на плаже.

У Кавали се посебан значај придаје потписивању повеље о братимљењу са Градишком. Овај свечани чин обавиће се у понедјељак послје подне.

Г. ШЕРБУЛА

СДА НЕЗАЈАЖЉИВ

АЛИЈА МЈЕРКА РАШКУ

БЕОГРАД, 26. јуна (Танјуг) — Извршни одбор Странке демократске акције (СДА) позвао је државне органе БиХ да пронађу начин да заштите Бошњаке у Санџаку од етничког прогона и другог страдања, као и да у томе агитују муслиманска дипломатска представништва у свијету.

Како је јавио муслимански Радио-Сарајево, чија је емисија примљена у Београду, руководство СДА је сједницу којом је председавао Алија Изетбеговић у цијелини посветио питању Санџака.

Извршни одбор СДА сматра да, у склопу рјешавања кризе на Балкану, послје распада бивше Југославије, Санџак мора бити третиран на исти начин као и Крајина у Хрватској, преноси исти извор.

Речено је да је „настављено етничко чишћење на овом простору који је“ — како се наглашава — „вјековни завичај Бошњака“.

ХРВАТСКА КРЕЋЕ НА СРБЕ?

ФАТАЛНА
АВАНТУРА

● Извори блиски влади у Загребу говоре да су западне дипломате опоменуле Туђмана да би авантура у Крајини могла бити фатална за Хрватску. То не би наишло ни на јавну подршку, ни на одобравање западних земаља

ЗАГРЕБ, 26. јуна — Обновљене хрватске пријетње да ће покушати да поврати територију коју контролишу Срби морају се схватити веома озбиљно, а могућност тоталног српско-хрватског рата крајем јесени се не може искључити, преноси Ројтер данас оцјене западних дипломата.

Загреб је, фрустриран неуспјехом мировних преговора, најавио да неће продужити мандат трупама УН и да ће наставити рат, уколико преговори о повратку суверенитета Хрватске над Републиком Српском Крајином не почну до 30. септембра.

Неименовани западни дипломата је рекао Ројтеру да је овог пута тешко сматрати хрватске пријетње блефом. „Утисак је да они (Хрвати) овога пута мисле озбиљно“, додао је дипломатски извор.

Амерички амбасадор у Загребу Питер Галбрајт руски изасланик Виталиј Чуркин упозорили су недавно на могућност српско-хрватских сукоба на јесен, ако се преговори не обнове у наредних мјесец или два.

Према једном сценарију, муслиманска војска би пресјекла коридор којим су Срби у бившој Босни и Хрватској повезани са Србијом, а хрватска армија би напала Крајину, рекао је дипломата.

Он је додао да би парламентарна криза у Хрватс-

кој и уздрман положај ХДЗ-а као владајуће партије могли убрзати војну акцију, ако хрватски председник Фрањо Туђман осјети да би могао бити приморан да изађе на пријевремене изборе.

ХДЗ је националистичка партија и без националистичког програма, који се може одржати једино обновљеним борбама, они немају шансе, сматра дипломата кога цитира Ројтер.

Други аналитичари оцјењују да Хрвати и муслимани не вјерују довољно једни другима да би започели компликоване војне операције за преисцрпљене руте које Србима служе за снабдијевање, преноси Ројтер.

Они, такође, сматрају да је Србија за Хрватску кључни елемент за рјешење проблема Крајине.

„Туђман и (српски председник Слободан) Милошевић су склопили споразум (раније за вријеме рата) и он још увијек важи“, изјавио је критичар са лијевог крила опозиције Жарко Пуховски, додавши да он не сагледава нови српско-хрватски рат.

„Они су једноставно потребни једни другима. Туђман држи кључеве за укидање санкција, а Милошевић контролише Србе у Крајини преко (председника Републике Српске Крајине Милана) Мартића“, додао је Пуховски.

Други извори блиски влади у Загребу говоре да су западне дипломате опоменуле Туђмана да би авантура у Крајини могла бити фатална за Хрватску. То не би наишло ни на јавну подршку ни на одобравање западних земаља.

Одлучујући фактор у избору преговора или ратне опције је постојеће стање у хрватској армији, за коју аналитичари и даље сматрају да не може ефикасно да се супротстави Српској војсци Крајине.

КРИМИНАЛ У РУСИЈИ

НА ИВЦИ РАТА

● У Москви се сваки дан деси десетак убиства, исто толико експлозија, неколико десетина тешких кривичних дјела и неколико стотина пљачки, напада, силовања и других криминалних радњи

МОСКВА, 26. јуна — Још се није стишала буре око бандитског напада на шефа аутомобилског концерна „Логоваз“, у Москви се десило још једно наручено убиство. У Подољску, недалеко од Москве, страдао је генерални директор Чеховског полиграфског комбината Николај Белоусов.

Око седам сати узјутра, 21. јуна, несрећни директор пошва је на посао али тамо није стигао. Пред кућом је изрешетан са пет метака у груди. У трави, крај леша, полиција је нашла „макарова“ из кога је пуцано.

Власти кажу за Белоусова да је био „савремени руководилац“ Брзојерегаово на промјене које су се десиле у земљи. Према колегама се односило строго, имао је велике захтјеве, али је био правичан.

Белоусову се није свидјела форма приватизације Комбината коју су неке личности наметале и то му је по свој прилици

Карикатура из „Политике“

изречено на телевизији потврђују и званичне личности

Руководилац администрације председника Бориса Јељцина, Сергеј Филатов, изјавио је ових дана да је ситуација, што се кри-

свој декрет, али он то не намјерава.

„Борис Јељцин неће одступити од своје одлуке“, изјавио је Сергеј Филатов. Разговори о сузбијању криминала воде се већ двије године, али се у пракси није учинио ниједан корак. За то вријеме, невиђене разлијере узеле су појаве криминала и то оног најопаснијег - терора и бандитизма. Групе криминалаца, и бандита доведле су друштво на ивицу рата. Грађани губе вјеру да ће органи власти моћи да им заштите живот. Нешто радикално се мора предузети - каже Филатов.

Да ли ће председнички декрет помоћи у борби против криминала?

Многи у Москви врте главом. Грађани, са своје стране, излезе на улицу послје првог ирака само у крајњој нужди, а они који то још нису учинили, ставају гвоздена врата на становима. Америка и Чикаго - двадесетих и тридесетих година - кажу упућени-права суиграчка у односу на Русију и Москву посљедње деценије овог вијека.

Ђорђе МИЛОШЕВИЋ

ВАШИНГТОН, 26. јуна — Шеф америчког Федералног истражног бироа (ФБИ) Луис Фрих отпутовао је данас у десетодневну турнеју по Русији и другим европским земљама како би им помогао у борби против организованог криминала, јавља Ројтер.

дошло главе. Један од његових блиских сарадника изјавио је да су Белоусова уопозоравали.

Директор, изгледа, није озбиљно схватио упозорење. Они који га схвате, изнају да са мафијом нема шале, могу и да сачувају главу.

А глава сада у Русији, изгледа, не вриједи много. То је ових дана на независној московској телевизији изјавио један стручњак позван да коментарише ситуацију у земљи.

„Код нас људски живот више не вриједи ни пребијене паре“, рекао је стручњак, додајући да се може изгубити за сто грама вотке, за хиљаду рубаља (око педесет америчких центи).

То мишљење стручњака

минала у земљи тиче, „зреле за завођење ванредног стања“.

„Када се током једног дана деси десетак експлозија, то значи да бандитске групе желе да наметну своју идеологију животу друштву“, рекао је Филатов.

Председник Русије Борис Јељцин потписао је прије неколико дана декрет о борби са криминалом који је, међутим, наишао „на нож“ у парламенту и неким другим структурама. Председнику Јељцину се замјера да је прекршио устав тиме што је одредио тридесетодневни притвор за осумњичене - што је знатно дужи рок него што предвиђа кривични закон.“

Доњи дом парламента сугерисао је председнику да повуче тај

СПЦ И ЊЕНО СВЕШТЕНСТВО У ОТАЦБИНСКИМ РАТОВИМА

КРСТ И МАЧ

● Српска православна црква још од времена првог устанка вазда је била на дужности у Српској војсци. У првом свјетском рату потпуно организовано, у другом, на жалост, дијелила је судбину подијељеног народа, свештеника је било са четницима и са партизанима. Овај отацбински рат Црква је дочекала заједно са народом и својом Војском поново заједно

Радмила КУЛУНЦИЈА

Пишући о времену првог српског устанка, који је снажно одјекнуо и међу Србима у Босни, **Васа Чубриловић** наводи да „гдје год је био српски свештеник било је и агитације у корист устанка, куд год је пролазио калуђер луталица ишла је и револуционарна пропаганда, па исто и тајни канали завере. У то вријеме локалне турске власти осјетиле су се угроженим. Француски конзул у Травнику Пјер Давид извјештава 1807. своје Министарство спољних послова да је ухађено писмо црногорског владике из кога се види да су православни Срби у Босни spremни да помогну устанак у Србији. У мају 1807. године тај конзул пише да је откривена завера „што су је сковали Србијанци и босански грчко-источњаци. Грчко-источње владике јављале су да је разоружање тек привидно, да они имају доста добро скривеног оружја и да „натом се Србијанци приближе Тузли, да ће се сви грчко-источњаци у Босни листом дићи против Турака.

Послије другог српског устанка почињу по Босни избијати устанци којима су на челу стајали српски православни свештеници. Тако је 1834. године поп Јовица Илић дигнуо устанак у

свим бунама и ратовима до дана данашњег.

Многе цркве које су биле разваљене и опогањене, док је још пуцало и трештало, док су сезгарашта димила, поново су уз помоћ свештеника стављане у функцију, отварање своја врата паћеничком народу вјерујућем. Вршена су силна крштења дјеце, стотине су вјенчаване по црквеном обреду, умрли, страдали мучени, опојани су.

Православни свештеници, мобилисани још за балканских ратова, знали су своје мјесто и свој посао и у првом свјетском рату. Заједно са српском војском они су почев од 1912. године, као и прије тога, сносили све ратне страхоте и доказали да су са својим народом везани доживотно и тјелесно и духовно. У то вријеме свештенство је прихватило да сва чинодејства у народу врши бесплатно. У српској војсци сваки пух је имао војног свештеника који је у рововима био и свештеник и борац. Исповиједао је и храбро рањене и умируће, опојавао мртве, подизао морал, будио националну свијест, кад треба, помагао је православни свештеник и у лијечењу рањених и обољелих. За вријеме затишја у мјестима гдје су се затицали прикупљали су добровољне прилоге за сиромашне.

Протојереј Душан Он. Поп-

преко солунског фронта српској влади на Крфу. Ухваћен је и звајерски ликвидиран на „Капији смрти“ у нишкој тврђави. **Ради-воје Вучинић**, парох малооплански, приликом напада на Прокупље, успио је да убаци бомбу у зграду Начелства гдје су се Бугари били утврдили, али је и сам погинуо на вратима ове утврђене зграде. И многи други, записани и незаписани, знани и незнани.

Увијек с народом, често као пастири испред њега. Неки само с крстом, неки с крстом и пушком и једни и други бјесомучно прогонени јер, ако су наши непријатељи, непријатељи православља нешто поуздани знали, онда је то свакако познавање душе православне одане светињама и вјери отаца од искони. Улога свештеника у томе није им била непозната и зато сви који су хтјели на народ српски, православни и светосавски да ударе, ударали су „у најтананије жице“ у свете православне храмове и на православне свештенике. А овима је од Господа Исуса Христа поред крста дат мач да вјеру бране и одбране.

Године 1915, мучки је убијено 249 свештеника у Јанкиној падини и код нишке Јелашнице. Спомен-плоче у нишкој саборној цркви у Сарајевској Саборној

СТРАДАНИЈЕ ВЛАДИКЕ БАЊОЛУЧКОГ ПЛАТОНА

Као војни обвезник владика Платон Јовановић учествовао је у балканском рату. Био је стално у Моравској бригади у звању бригадског протојереја. Одликован је златном медаљом на равносу службу.

У првом свјетском рату учествовао је као војни протојереј при штабу Комбиноване дивизије. Други свјетски рат га је затекао на положају епископа бањолучког. По оснивању НДХ објављена је наредба према којој су сви Срби из Србије морали да напусте територију такозване НДХ. Епископу Платону саопштено је 10. априла да у року од пет дана напусти Бању Луку. Он је одлучио да

као вјеран пастир српске православне цркве и свог народа остане. Уздао се и у помоћ свог пријатеља бискупа фра Јозе Гарића који му је помоћ обећао. Узалуд се уздао.

Одвели су га ноћу. У епископски двор упало је 8 усташа под вођством Гутићевог тјелохранитеља познатог кролока Асима Ђелића. Повели су епископа Платона и успут покупили већ ухапшеног проту Душана Суботића из Босанске Градишке. Одвезли су их у правцу Котор-Вароша и на 5-6 километара од Бање Луке, на обали ријеке Врбање убили и бацили у ријеку.

цркви свештеницима које је побијала Аустро-Угарска, у Зајечарској саборној цркви свештенство тимочке епархије, сурдулицка, кумановска и прњаворска у Босни, свештеничке костурнице говоре о страдањима православних свештеника у балканском и првом свјетском рату. Говоре да је укупно 863 свештенослужитеља принијело себе на жртву отацбини. Наравно, тај број није поуздан и, свакако није коначан.

Кад је 27. јула почео први свјетски рат извршен је удар по Српској цркви, сви српски свештеници отјерани су у таоце или били интернирани у Бихаћ, Арал и друге логоре. Смишљани су велеиздајнички процеси, осуђивани виђенији Срби родољуби ради везе са народном одбраном Србије. Међу њима био је и велики број православних свештеника.

овић, ђак Мокрањев, организовао је хор са војницима који су знали пјевати. У луци Бизерте пјевали су „Креше се лапа Француске“ и „Тамо далеко“ и св пјесмом на уснама измучени умирали. Свештеници су били ту да страдалицима на Крфу и острву Виду утјеше, да их исповиједе и причесте.

УВИЈЕК С НАРОДОМ

Када је 1917. године букнуо устанак на југу Србије познат под именом топлички устанак, многи православни свештеници су се активно укључили, а неки су били и у самом вођству тог устанка. Такав је био поп **Мита Димитријевић**, парох гргурски, који је побјегао из бугарске интернације, прикључио се покрету и ушао у вођство устајка. Са још неколико другова прихватио се „журирског посла“, да пренесе извјештај устаничке команде

крају око Дервенте и Градачца. Чинили су то касније и други свештеници знани и незнани. Поп хаџи-Петко Јагодић, 1851. у околини Шамца и Требаве, прота **Стеван Аврамовић** 1858. поп **Марко Поповић**, **Васо Ковачевић**, **Миле Пулибри**, и пред окупацију, поп **Богдан Зимоњић**.

У околини Петровца и Дрвара око босанског устанка пјевале су: „Бјежите Турци зарана, ево попа Карана. Носи сабљу љуту земљу, бјежите Турци у Азију!“ Православно свештенство је кроз крваву историју српског народа и православља, као нераскидиви дио тог народа, а с њим у првом реду Цркве Христове, често био „у прилици“ да и тај народ и вјеру и Цркву води са крстом у једној и пушком у другој руци. Морало се поповати и ратовати у исто вријеме па је православним свештеницима кад је требало у руци био крст, а кад је морало - била је пушка. Тако у

Никола Цветковић, свештеник Тимочког пјешадјског пука под пуном ратном спремом „негдје на солунском фронту“

У периоду од 1937. до 1941. Србија се налазила на великој и веома опасној историјској раскрсници. Православни свештеник увијек у исто вријеме и пастир и патриота, ни у овом времену није умео врвати. Већина православног свештенства изразито патриотски оријентисана стала је раме уз раме с народом и пружица отпор непријатељу и ненародној политици. У тим условима ни вођство Српске православне цркве није остало по страни догађаја теко да је патријарх **Гаврило Дожић** у име цијеле СПЦ пред потписивање Тројног пакта рекао: „Наше традиције, наш понос и наш глас који имамо у свету, наше обавезе према свим херојима и мученицима који су за ову земљу и државу животе своје положили као и наше обавезе према свим прошлим и будућим генерацијама нашег народа, императивно напуку да се не прикључимо Тројном пакту.“

ЈЕДНИ У ЧЕТНИКЕ
ДРУГИ У
„ЦРВЕНЕ ПОПОВЕ“

Послије 6. априла 1941. дошла је капитулација, настао општи

каос у земљи. Српска црква се од првих дана нашла у вртлогу догађаја. Патријарх СПЦ био је једини поглавар у Европи који је доживио судбину да га окупатор тако жестоко прогони за цијело вријеме другог свјетског рата. У тим првим данима окупације непријатељ је имао веома оштар став према СПЦ јер је добро знао да је она снажан и утицајан фактор у народу. То се огледало у отвореној подршци прогону и покољу великог броја православних свештеника.

У тим условима тешко је било остати по страни. Као што долази до диференцијације у народу, и свештеници се бпредјелују — једни за народни устанак, један број почиње сарађивати са покретом Драже Михаиловића. Мали број није директно учествовао у политичким збивањима, што не значи да није био одређивач.

У својим плановима против устанка окупатор је касније покушао да придобије и СПЦ и њено свештенство. Велибор Јенић, министар просвјете и вјере почео је у то вријеме вршити притисак на црквене великодостојнике, али се званично Црква увијек бранила да је она изнад свих партија и да не може прихватити борбу против сопственог народа.

Послије формирања такозване Независне државе Хрватске у којој је СПЦ стављена ван закона, а епископи, свештенство и српски православни живаљ осуђени на прогонство и уништење, они су се поново нашли с народом, још једном у историји с крстом и пушком у руци. У другом свјетском рату Српска црква је изгубила из својих редова на стотине својих свештенослужитеља чији се број ни приближа не зна јер су многи пострадали остали пређутани.

Иако је административно и територијално јединство СПЦ због окупације било разбијено, Свети синод се сматрао њеним законитим представником, а окупатор је признао у принципу и административно и духовно јединство СПЦ. Нијемци су знали да је СПЦ преко патријарха Гаврила Дожића, епископа др Николаја Велимировића и др Иринеја Ђорђевића, била више него само идејно заслужна за пуч до 27. марта 1941. Знали су да је Свети архијерејски сабор „оказано“ овај пуч и сматрали су да је СПЦ тиме као установа уведена у рат против „Сила осовине“, што је довело до њемачке одмазде.

На територији окупирани Србије нашло се седам епархија и дијелови Београдско-карловачке митрополије који нису били потпали под НДХ. Осим патријарха Гаврила њемачке власти нису дирале ни једног од епископа ових епархија. Само је још владика Николај Велимировић био онемогућен да врши своју дужност. Он је био у Жичи све док Жича није бомбардована. Послије је интерниран у манастир Љубостињу. Тамо су код њега долазили и официри са Равне горе гдје је тада био штаб Драже Михаиловића.

Окупирана Србија била је зјер не само прогоњеног српског народа него и прогоњеног свештенства, вишег и нижег. Партизанска акција постала је све оснијона, подијелно се народ, подијелило се и свештенство.

Свети архијерејски синод упозоравао је народ и свештенство такозваним „расписима“ да се одупру „струјама које се дижу против вјере, цркве и свега духовног живота“, да свештенство остане на „својим светим свештеничким дужностима, дужностима свештенослужитеља и духовних пастира“.

Као замијеник патријарха Га-

Српски официри заједно са својим пуковским свештеником

ажио крв, братску крв, окретао је „Србе на Србе.“

У децембру 1942. командујући генерал Србије доставио је генералу Милану Недићу акт у коме се каже: „Са жаљењем морам констатовати да у последње време свештенство, све до највећих врхова узима учешћа у побуњеничком покрету, у најмању руку својим симпатијама“.

Појавила су се два фронтално-национални и пропартизански. У првом нашли су се свештеници који су упадљивије или дискретније помагали четнички покрет Драже Михаиловића и они који су се коректно односили према српској управи генерала Милана Недића.

Осим у Српском добровољачком корпусу, оружани одреди владе генерала Недића нису имали посебно организовану вјерску службу. Вјерске потребе других Владичких оружаних одреда вршили су обично надлежни парохијски свештеници.

Код четника вјерска служба, војни свештеници, њихова улога и значај било је различито ријешено. Док у Србији, колико се зна, није било свештеника на челу четничких одреда, у другим крајевима је тога било. Један од покретача оружана борбе против усташа у Гацку и у Голици, село Казанци, био је свештеник

ка и уређују вјерску службу у јединицама.

У Црној Гори српско православно свештенство било је већином на страни четника и дало је највећи број жртава на челу са својим митрополитом. Мањински пришао је партизанима.

НА СТРАНИ КОМУНИСТА

Још прије рата КПЈ се трудила да својом пропагандом обухвати и богословску омладину нарочито у Сарајевској, Цетињској и Призренској богословији. Сарајевска је дала Тодора Вујасиновића, Влајку Убавића, Николу Поповића, Митра Папића, Цетињска неколико водећих свештеника-партизана, Илију Лук, Ратко Јелић...

КПЈ је продрла и на Православни богословски факултет и на богословије гдје су стваране „комунистичке ћелије“. Покушавала је да продре и у манастир Пећке патријаршије и у Дечане. Монахиње Манастира светог Стевана у Липовцу код Алексинца сарађивале су са припадницима Озренског партизанског одреда, па чак и манастир неки називају „партизанским“, а његова игуманија Параскева је на крају пришла партизанима као болничарка и носила споменицу од 1941.

ти били четири православна свештеника и један свршени богослов, видјело се да се нешто мијења. Основан је вјерски одсјек гдје су били и Срби, и Хрвати, и муслимани. Постојала је и вјерска комисија при Врховном штабу којој је на челу био поп Владо Зечевић. У неким селима партизани су славили божић, ишли на крсну славу... Наредбом од 22. јуна 1942. Јосип Броз је успоставио звање војног свештеника при бригадама са називом „вјерни референт“. Ако је у бригадама било више свештеника, један је био бригадни, а остали батаљонски. Били су прописани и знаци распознавања, за „бригадног“ на лијевој руци крст, за хришћане, полумјесећ за муслимане, и два ширита испод знака. За батаљон са једним ширитом, а на капи „титовки“ петокрака звијезда. У првом свјетском рату православни свештеници носили су крст на „шајкачи“.

Дужности војних свештеника биле су такође „прописане“ Вођење књига погинулих и умрлих другова и другарица, популарисање НОБ-а. Свештеници су били дужни да све вјерске обреде врше народу бесплатно, ако то народ захтијева и да добровољне прилоге предају интендантима својих јединица.

Остало је записано да су партизани у јануару 1942. прослављали Дан Светог Саве, баш као и 1945. Прослављан је и Пурђејдан, Васкрс... У народу је живјела вјерска свијест, народ је патио и Бога се сјећао, ваљало је то искористити...

У књизи мемоарских записа „И то да се зна“, партизански поп Влада Зечевић пише: „У овим крајевима није скоро било миједног православног свештеника. Или су били побијени од усташа или избјегли у Недићеву Србију. А народ је тражио да му се врше црквени обреди. Тако сам, не баш редо, почео поново да служим службу и да уз то увек говорим о значају народнослободљачке борбе и потреби и обавези да је народ у свом алатитом интересу помаже и материјално и новим борцима...“

У новом, најновијем отаџбинском рату, народ је, срећом, јединствен и Српској православној цркви није било тешко да схвати шта јој је чинити. Као дио народа и цркве свештеници су са народом у добру и злу. Но, пола вјека оставило је неизбрисив траг. Не у науци Христовој, она је иста и свјеремска и у њој времена нема. Проблем је што СПЦ није одшколовала кадрове и што нема довољно пастира да преузму увијек нови и сваки пут тежи крст који му је историја намијенила. Комунисти су декларативно дозвољавали „слободно исповиједање вјере“ но затварање богословија, шиканирање оних који су се за свештенички позив определили, лошим материјалним положајем свештенства и њим не мање важним разлозима, говорило је рјечитије од закона.

Данас кад се траже војни свештеници, свештеници за болнице и школе, црква не зна где би по.

За сада кад Војска тражи свештеницима ико малобројни настоје да удовоље и свештеници иде тамо гдје га траже. А биће и војни свештеници...

СВЕЧАРСКИ ДАНИ
ПРАВОСЛАВНИХ
СРБА

КНЕЗ ЛАЗАР, МУЧЕНИК СРПСКОГ КОСОВА

● Мученик косовски, српски кнез Лазар, изабрао је царство небеско и „лобједу у поразу“, изабрао је мучеништво као спас. Српска православна црква прославља га 15. односно 28. јуна на Видовдан.

Кнез Лазар рођен је на Косову пољу. Отац му је био службеник на двору српског цара Душана, Лазар се оженио царевом рођаком Милицом. За вријеме Уроша Младог добио је на управу сремску област. Већина самосталних државица признала га је за цара српског. Био је угледан и поштован господар.

Подигао је многе задужбине и богато даривао светогорске и друге манастире. Главна његова задужбина је манастир Раваница код Пуприје. Царица Милица подигла је манастир Љубостињу, своју задужбину.

Држава Лазарева пред косовску битку простира се од утока Дрине у Саву до иза Мирочких планина, а на југу допирала до Скопске Црне Горе. Турци су у то вријеме стално упадали у српску државу и тако дошли чак до Косова поља. Схватајући да не може проћи без борбе кнез Лазар је сакупио војску и причистио је код Самодрже цркве на пољу Косову. Десило се то уочи 15. јуна, или 28. по новом календару, љета Господњег 1389.

У избору између царства земаљског и оног небеског, кнез српски Лазар изабрао је небеско, јер, како каже пјесник:

Земаљско је за малена царство,

а небеско увек и до века.

Прихватио је „лобједу у поразу“, мучеништво као спас. У боју на Косову погинуо је кнез Лазар и многи српски јунаци, али је и много Турака изгинуло. Турског султана Мурата убио је српски јунак Милош Обилић.

Страшна битка отпочела је на Видовдан 1389. године. Ту погинуо свети српски кнез Лазар кога као мученика косовског прославља Српска православна црква и народ српски славе.

Војска Републике Српске узела је Видовдан за своју крсну славу. Једна војска - српска и једна слава - Видовдан.

КРСТ КАД ТРЕБА, ПУШКА КАД МОРА!

Православни свештеник протојереј Никола Цветковић родом из Лесковца преживио је албанску голготу. Мобилисан још за вријеме балканских ратова, негдје 1912, остао је у војсци као војни свештеник, и калетан све до 1919. Повлачио се заједно са војском и народом преко Албаније, био на Крфу и острву Виду. Припадао је Тимочком пешадијском пуку и у њему обављао своје свештеничке дужности. С крстом кад треба, с пушком и пиштољем кад се морало... Кад се вратио кући, причао је о том повратку - они који су пр-

еживјели, наравно, вођени љубављу, били су бржи они пешадијци него француска коњица...

У сјећањима породице овог солунца остала је горчина јер 1962. године кад је прота Никола умро у 96. години ондашња шабачке власти нису дозволиле посмртној поворци да иде градом Владича шабачко-ваљевске епархије Јово Велимировић и многобројно свештенство и њихови морали су да се пресвуку и да се колима пребаце до гробља. Тако је Шабач испратило солунца Николу Цветковића.

Радојица Перишић који је добио звање војводе. У Далмацији четнички одред је формирао и водио свештеник Момчило Ђујић, који је био командант четничке Динарске дивизије, такође војвода што је остао све до данас. У источној Босни се споминио један од четничких команданата Саво Божић.

Свештеник Владо Зечевић, такозвани „партизански поп“, био је на почетку оружана борбе у Србији са четницима, али их је убрзо напустио и пришао партизанима.

У окупираној Србији у организацији генерала Михаиловића свештеници су највише вршили дужност у позадинским организацијама, неки су били команданти мјеста и одређених територија, било их је и у штабовима појединих четничких команданата. По наређењу генераловом основан је „вјерски одред при Врховној команди краљевске војске“.

У Далмацији, на простору Лике и западне Босне, свештеници су знатним дијелом били на страни четника. Давид Н. Дамјановић дијели свештенике на оне којима су били наклоњени четницима, они други који су пришли комунистима и мали број оних „ласивних“. Када се четничка Динарска дивизија повукла крајем рата у Словеначко приморје имала је уз себе групу свештени-

Број свештеника који је активно помагао партизанско-комунистички покрет није велики али су последице њиховог учешћа на страни партизана - комуниста видљиве и данас.

Неки од њих бирали су у водеће органе партизанске власти као на примјер протојереј Јагош Симоновић из Колашина, који је био вијећник на првом и другом засједу АВНОЈ-а. Прота Јевстатије Кераматајевић из Нове Вароши направио је и војничку каријеру, био је пуковник ЈНА и лични пријатељ Броза.

На подручју Босне и Херцеговине с партизанима је сарађивало неколико свештеника и теолога. Ту је ситуација била горе него у Србији и Црној Гори и прогони Срба масовнијер је та територија потпала под НДХ.

Тодор Тоша Вујасиновић, завршио је сарајевску богословију, али никад није био свештеник ни у црквеној служби, један је од главних организатора комунистичке акције у источној Босни.

ПРИДОБИТИ ЦРКВУ ДА БИ СЕ ПРИДОБИО НАРОД

Крајем 1942. године комунистичко вођство је окренуло лист према Цркви и свештенству и у одлукама Првог засједана АВНОЈ-а на коме су као делега-

врила, митрополит Јосиф је 19. фебруара упутио један распис свештенству Београдско-карловачке архиепископије и дао им упутства шта и како треба да раде. Треба прво да у свакој парохији оснују „добротворно старатељство“ за помагање сиротиње. Да се појача морал, да се обезбједи ред, рад и мир. „Ако учвршћивање ове основне идеје првенствени задатак свештеника, чији ће онда бити“ — питао се митрополит Јосиф.

БРИГА ЗА СРПСКУ СИРОТИЊУ

Такође је налагао да се пароси побрину да земља буде обрађена. „Тамо гдје се обрада појединачном снагом не може успјешно постићи, нека се изврши мобом, позејмицом и другим могућим начином. Нарочиту бригу обрети сиротињи, породицама које су обезглављене којима су домаћини пали или на пољу чести за „Краља и Отаџбину“ или су у интернацији.

У времену које је наступило, времену безбожника гдје је сестра-комунистичка убијала брата-свештеника, гдје је отац показивао сина, а син оца, гдје су свештеници на садистички начин кажњавани и мучени-вапај владика да „вјерни буду сложни“, да се „ради мудро и не гине лудо“, није се могао чути, па ни послушати. Непријатељ је тр-

ПРЕДСТАВЉАМО ГРАДОВЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ:

ПРЊАВОР

ТВРЂАВА СРПСТВА

• Када се упореди са животом у неким другим градовима Републике Српске, стање у Прњавору изгледа помало нестварно. Привреда функционише на задовољавајући начин, на улицама је мир, безбједност на завидном нивоу, јединство руководећих структура је беспријекорно и практично у овој општини све функционише као у најмирнија времена • Истовремено прњаворске ратне јединице на фронтима широм Републике Српске и даље иду из побједи у побједу настављајући традицију својих предака и пут легендарног команданта „Вукова са Вучијака“ Вељка Миланковића

РАДИСЛАВ ВИНЧИЋ,
НАЧЕЛНИК
СТАНИЦЕ ЈАВНЕ
БЕЗБЈЕДНОСТИ
ПРЊАВОР

**ГАРАНТ
МИРА**

— Јединство руководећих цивилних, војних и полицијских руководећих структура основни су предуслови да је стање безбједности у једној средини добро. Управо том јединству које влада у Прњавору можемо захвалити што је ова општина поштеђена неких ствари које су када је безбједност, односно јавни ред и мир у питању. И ми можемо са задовољством констатovati да је Прњавор један од најбезбједнијих и најмирнијих градова у Републици Српској. Како је нормално раде, нема, бар у посљедње вријеме, већих инцидената на улицама, сви случајеви кривичних дјела углавном су расвијетљени и заиста можемо садашњом ситуацијом бити задовољни. Истине, раније је било одређених проблема када је пријетило да дође до сукоба између полиције и војске, што је било посљедица политичких игара изван Прњавора којима су свјесно или несвјесно насјели неки људи из прњаворске Станице јавне безбједности. Међутим, кадровским промјенама у СЈБ стање се промијенило и сада је овдје мир. Свако ради свој посао, а већи проблеми се рјешавају заједнички. Оно што је најбитније свакако је да су борци наших јединица на које смо поносили потпуно безбрижни када је ријеч о безбједности њихових породица. Ми смо одлучили да овако наставимо и мислим да ћемо стање још више побољшати јер услови које обезбјеђују руководеће структуре у општини омогућавају несметан рад полиције. Наравно, има проблема. Прије свега мислим на материјално стање у полицији које не зависи од општине већ од републичке касе. Ту прије свега мислим на одлив стручних кадрова који ради боље зараде напуштају не само код нас већ и на другим мјестима посао у државним органима и одлазе на боље плаћена мјеста, углавном у приватном сектору. Ипак вјерујем да ће се држава побринути како би се зауставило овај негативни тренд.

Није нимало случајно што смо се определијели у нашој новој серији текстова жељи да представимо све градове Републике Српске да Прњавор буде први. Једноставно зато што знамо да су се Прњаворчани међу првима ухватили пушке и стали пред фашистичку немачку која је запријетила да поново изложи патњама и страдању српски народ. Прњаворска општина је изнедрила низ сјајних, српских ратника и јунака који су дали печат борби свога народа за опстанак на огњиштима. Довољно је споменути већ легендарног команданта „Вукова са Вучијака“ Вељка Миланковића, који је свој живот положио са још тридесет „вукова“ у биткама које ће се памтити. Ту су и прекаљени борци Прњаворске лаке пјешадијске бригаде команданта Владе Живковића, који су током ових ратних година ишли из побједи у побједи, тамо где је увијек било најтеже и никада нису поклекли. Имају Прњаворчани и свој Мотајички одред састављен од извршних ратника, правих синова српског народа који су наставили традицију очеве и дједова жестоко се борећи са непријатељем. Свједочанства о јунаштву овог града, смјештеног међу питомим брдима подно Љубића, је и 240 гробова палих, светих ратника за српски народ.

Није наодмет рећи да је Прњавор данас једна од ријетких општина у којој практично нема посебних проблема уобичајених данас у овом ратном окружењу. Уз девизу „договор кућу гради“ Прњаворчани данас већину питања из области цивилног, привредног али и војног живота својих становника рјешава без тешкоћа. Данас је то заиста тако.

О томе најбоље могу рећи најодговорнији људи у овој општини Драган Ђурић, народни посланик, Немања Васић, председник Скупштине општине, Раде Радивојевић, председник Извршног одбора општине, Радислав Винчић, начелник Станице јавне безбједности.

— Чињеница да смо се на вријеме припремили за одбрану и правилној процјени куда ће догађаји од прије три године кренути највише можемо захвалити што је Прњавор, односно прњаворска општина остала поштеђена ратних разарања, иако се налазила у непосредној близини некадашњих усташких упоришта у Дервенти и Броду. На вријеме смо провели обуку командире јединица и том приликом ископали ровове чак пет километара у дубини државне општине који су касније,

Немања Васић, председник Скупштине општине

Радивоје Радивојевић, председник Извршног одбора општине

када је букнуо рат у БиХ добро дошли за одбрану од евентуалних напада. Осим тога група добровољаца на челу са покојним Вељком Миланковићем још послје првих инцидената у Хрватској отишла је у камп Капетана Драгана на обуку. Та група била је језгро касније осниване чувеног батаљона „Вукови са Вучијака“. Морам истаћи и помоћ у наоружању и заиста коректно понашање нашег штаба ТО који се на челу са Владом Живковићем поставио како треба иако се у то вријеме није могло знати шта ће се све дешавати — овако Немања Васић објашњава чињеницу да су прњаворске ратне јединице сп-

витаљне потребе — каже Васић.

Колико то услови дозвољавају и прњаворска привреда функционише како треба. Наиме, осим тога да је највећи број кадрова из привреде остао у Прњавору и правилни критерији приликом мобилизације помогли су да привредне организације без већих потреса наставе са пословањем. Касније ће се показати да је то умногоме помогло да се логистичка подршка прњаворским ратним јединицама обезбједи на задовољавајући начин.

— Разумије се, и наша привреда се сусреће са проблемима као и привреда у дру-

ИЗБЈЕГНУТ ХАОС

У вријеме када је у готово свим општинама Републике Српске започета некритична хајка на легитимна и легална општинска руководства, када је у многим општинама дошло до промјена у руководству које нису донијеле углавном никакво побољшање већ су ствари кренуле у још горем смјеру и биле су плод нејединства, СДС Прњавора се одупрета тим тенденцијама. Било је и у овом граду покушаја да се општинска власт дестабилизује, али одлучност владајуће странке и јединство руководства су спрјечили политички хаос, што је заправо и основни разлог за данас добру политичку, привредну и војну ситуацију у Прњавору. Осим тога, заустављен је тренд етикетирања свега и свачега, привредницима је омогућено да раде без страха да буду прозвани ратним профитерима и пљачкашима. Тиме на најбољи начин помажу своју општину, своју државу и своју војску.

ремно дочекале рат и у бројним биткама изашле као побједници.

Данас у Прњавору се осјећа истински мир и овај град када је безбједност у питању нема посебних проблема. И привреда функционише за ове прилике изнад републичког просјека. Школе никада нису прекидале наставу, саобраћај функционише изванредно и сва села имају редован локални превоз. Оно што је можда најважније свакако је чињеница да је Прњавор изванредно ријешено питање снабдијевања својих ратних јединица.

— Осим великог ангажовања на убирању пореза од привредних и других дјелатности нама много помажу и наши људи запослени у иностранству, којих према нашим подацима има око пет хиљада. Сви они редовно плаћају обавезу коју је прописала општина тако да из тих прихода можемо финансирати многе

гим срединама. То је проблем тржишта које је ограничено само на просторе Југославије, Републике Српске и Републике Српске Крајине. Међутим, ипак се производи нешто и заради. Извршни одбор општине настоји да створи што повољније услове привлачења не правели разлике између приватног и друштвеног сектора. У циљу да заштитимо друштвену имовину формирали смо комисију која ће у прњаворским предузећима извршити процјену имовине и стоји ће се слика о њеној реалној вриједности — истиче Раде Радивојевић, председник Извршног одбора општине и додаје:

— Морам истаћи да су оваквом у суштини задовољавајућем стању у Прњавору у највећој мјери допринијели односи који овдје владају. Јединство руководства општине, команда јединица,

Жељо КОПАЊА

руководства СЈБ и наравно, подршка руководства Српске демократске странке били су предуслови за нормално одвијање привредног и друштвеног живота у Прњавору.

Када се упореди живот у неким другим градовима Републике Српске, стање у Прњавору изгледа помало и нестварно. Наиме на једној страни прњаворски ратници извршавају све задатке и проносе славу своје општине на свим ратиштима, а на другој страни у самом Прњавору живот се одвија сасвим нормално и без потреса. Пожељети се у овом тренутку заиста више не може.

ДРАГАН ЂУРИЋ,
ПРЕДСЈЕДНИК
СДС ПРЊАВОР
И ПОСЛАНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

**НЕКА
НАРОД
ОДЛУЧИ**

— За многе је било мало изненађење да ће се Прњаворчани тако добро показати у борбама за српски народ. Наиме, то је изненађење само за оне који не знају менталитет овог народа. Овдје су се одувек славили крсне славе иако је претходни режим чинио све да убије у народу српски дух и традицију. На буђењу, односно на дизању народа на отпор највише је учинила Српска демократска странка. На вријеме је објављена потреба да се у наступајући рат уђе што спремније, што се касније показало потпуно исправним.

Данас је ситуација у Прњавору сасвим задовољавајућа и органи власти функционишу добро. Сарадња између СДС-а, владајуће странке са општинским органима је веома добра тако да се многи проблеми рјешавају лакше него можда у неким другим срединама. Народ овдје зна да цијени цијеније оно што је СДС учинио у претходном периоду тако да нема, бар што се нас тиче, никакве бојазни од странки које су одједном постале нестрпљиве у својој нескривеној жељи да се докопају власти. Ево недавно је основана и СПС Републике Српске у којој су углавном старији људи, они људи који су са кадровске листе Нијазе Дураковића. Они за разлику од Српске радикалне странке нису наши политички ривали већ, бар када је ријеч о мом мишљењу, политички непријатељи. Ти исти људи су, зна то свако у Прњавору, под паролом „Прњавор је Европа у малом“ војнички српски народ стално потписивали на маргине одлучивања у овој општини.

У БАЊОЈ ЛУЦИ ОДРЖАН ПРВИ ВИДОВДАНСКИ ФЕСТИВАЛ РОДОЉУБИВЕ ПЈЕСМЕ „БАЊА ЛУКА '94“

ВИДОВДАН У ПЈЕСМИ

• Поред извођача из Републике Српске учествовали и представници Републике Српске и Југославије • Најуспјешније остварење - „Још једна суза“ у извођењу Владислава Радујковића

Бански двор био је и овог викенда мјесто окупљања и дружења, овог пута музичких стваралаца. У суботу увече одржан је Први видовдански фестивал родољубиве пјесме под називом „Бања Лука '94“. У организацији Главног штаба Војске Републике Српске и под генералним спонзорством Пољопривредног добра „Младен Стојановић“ из Нове Тополе, била је то права смотра композитора, текстописаца и аранжера из свих српских земаља, а све у част и славу највећег празника српског народа.

Фестивал је отворио помоћник команданта Првог крајишког корпуса за правна и морално-вјерска питања пуковник Милутин Вукелић, који је између осталог истакао:

— Видовдан је дан опјеван у славу храброг и непокореног српског народа који је од доласка на ове просторе одувјек бранио властиту част и достојанство. Исто тако је и наша војска дубоко укоријењена у српској традицији и оплемењена блиставом прошлосту нашег народа. И као што смо од памтвијека били спремни да наше свијетле идеале бранимо и оружјем, то исто чинимо сада и кроз пјесму.

На фестивалски конкурс било је пријављено више од

Миленко КИРДЛ

педесет композиција, од којих је стручни жири под „командом“ пуковника Вукелића одабрао 18. На фестивалу су, поред извођача из Републике Српске, учествовали и представници

Своје мјесто у пјесми нашле су и мајке: „Мајчина молитва“ у извођењу Силве Бојић

Републике Српске Крајине и Југославије, чиме је ова манифестација добила истински свесрпски значај. Тако су се, између осталих, својим остварењима представили Озренка Благојевић из Никшића пјесмом „Нек' не смрква више“, окупанска група

„Бос“ пјесмом о мајци Славонки, док је баладу под називом „Мајци“ извео Милан Мајсторовић из Бруса.

Након такмичарског дијела Фестивала успједила је пауза попуњена извршном свирком Забавног оркестра СРЈ, коме је то уједно био и

Отаџбина се брани и пјесмом

први промотивни јавни наступ.

Жири је одлучио да пласман изгледа овако: прво мјесто припало је Владиславу Радујковићу из Бање Луке, који је уз пратњу Српског певачког друштва „Јединство“ извео композицију под називом „Још једна суза“. Музику је написао Немања Савић, текст - Милорад Петрић, а све у аранжману Мирослава Вукелића који се за то добио и посебну награду.

Наташа Билбија, чланица СПД „Јединство“, за композицију „Ти си ноћас далеко“ (музика и аранжман Душана Шестића на текст Милорада Петрића) освојила је друго мјесто.

Трећепласирана пјесма по одлуци жирија је „Моја земљ-

а“ у извођењу тандема Лела Ђукић-Раденко Ђунић. Ђунић је уједно текстописац и композитор, док је аранжман сачинио Мирослав Вукелић.

Награда за најбољу интерпретацију припала је гостима из Градишке - Миленку Павловићу, саставу „Дјеца љубави“ и оркестру градишћанске Лаке пјешадијске бригаде за пјесму „Мир, љубав и срећа“.

Награде и признања уручио је пуковник Милутин Вукелић, који је притом изразио увјерење да ће се ове пјесме пјевати на свим просторима Републике Српске, и наравно, међу борцима наше војске. Пуковник Вукелић је такође изнио жељу да сви побједници учествују на неком од наредних савезних фестивала овакве врсте.

СТЕФАН НИКИЋ, ПЈЕВАЧ И ПОБЈЕДНИК

ДЈЕЧИЈЕ ПЈЕСМЕ СУ ДОСАДНЕ

Олег СЛАДОЉЕВ

Стефан Никић у акцији: Попут Роберта Плента

• Стефан је ван позорнице обично дијете које се од својих вршњака разликује само у томе што одиграчака највише воли - музичке инструменте

Постоји једна ствар око које се не треба заваравати. Наиме, музика за дјецу, намјенска и готово примијењена медијска операција, толико је сложен посао да је најчешће - узалудан. Из простог разлога: најмлађем узрасту се више, и то пуно више, допадају пјесме за одрасле (хитови са топ-листа) него нумере писане специјално за њих. Мишљења смо да је то последица извесног потцељивања публике, којој се намјенски аутори настоје приближити губећи у тој намјери критерије и постајући симпатично адопестцентни и - види апсурда - за дјецу забрињавајуће неинтересантни.

А да је то тако, доказује и примјер петогодишњег Стефана Никића и његове хит-пјесме „Кад стане рат“ најбоље, уосталом и побједничке нумере на фестивалу „Дјеца пјевају Републици Српској“. Пјесма „Кад стане рат“ чији је аутор Момир Никић, Стефанов отац (и потписник показате вријеме, антологијских наслова попут „Дванаест звијезда“ и „Пјевам Крајину“), је права „дјечија пјесма“. И то управо зато што није писана (само) за дјецу. Него за све нас! Комбинација пјесме и Стефанове пјесме - који на позорници изгледа зрелије од многих наших естрадних звијезда - морала је као коначни резултат дати - хит. Који се пјева, звиждуће и који тоникако не треба сметнути са ума, одрађује и оно што се колоквијално назива „имиџом“ државе.

Уосталом дајемо ријеч самом Стефану: „Прије пар година тата ми је дао неке плоче „Колибра“. Пажљиво сам их преслушао али ми се нису допале. Биле су досадне. Онда сам чуо Хендрикса и

схватио да је то права музика“. И даље: На питање шта слушаш од музике, Стефан је збуњеном телевизијском новинару одговорио: „Лед Цепелин и Перл Џем“! Од пјевача „Лед Цепелина“, Роберта Плента. Стефан је по властитом признању „украо“ и дио сценске мимике што документује и фотографија фото-репортера „Гласа српског“.

Или, можда, Стефанов одговор на питање шта мисли о „народњацима“ у само једној ријечи: „Ужас“

Иначе, Стефан је ван позорнице посве обично дијете које се од својих вршњака разликује само у томе што од играчака највише воли - музичке инструменте. И што сате и сате проводи пред малим екранима гледајући на видео снимљене концерте рок-група. И то у толиким количинама да га може прекинути само „симулирани“ нестанак струје (тата одврће осигураче).

Основна Стефанова дилема је-који ће инструмент свирати када одрасте. Тренутно је избор пао на бубње, али донедавно је то била гитара, опасана на пијевој страни, као што је то радио, разумије се, Цими Хендрикс.

Трема је за Стефана непозната ријеч. Није ни трепуно када је на Фестивалу „Дјеца пјевају Републици Српској“ требало да изађе пред препуну Дворану „Борик“. Штавише то је био разлог више да „Кад стане рат“ отпјева на побједнички начин. Што би рекли естрадни професионалци: „Повукла га публика“.

Углавном од Стефана треба очекивати да ће и даље пјевати и увесељавати вас. Све док не пређе на бубње!

О НАЗИВУ ЗАПАДНА СРБИЈА

ФОРМА И ЗБИЉА

● Верујем да назив Западна Србија може да очара, да понесе, али не сме да нас бесциљно пронесе и однесе, јер је важније да нас очара и понесе живот, за који се жртвовало и још се жртвује толико људских живота

Милан ТРБОВИЋ

У своме комуницирању човек се служи различитим средствима и начинима: језиком, гестом, мимиком, просторним облицима и другим знаковима (знаковима-символима). Међутим, сматра се да сеничим тако јасно не може казивати, нити је коначно изражено као (што је) језиком (наравно, не мислимо на селективна вањезичка средства, специфична за научно-техничке дисциплине и уметности). Покрет руком, покрет мишићем може, а не мора да буде довољан. Вајарска фигура или неки други облик, такође. Израз језиком може и мора. Покрети руком и мишићем најчешће су пратиоци говора да га подрже, појачају или доврше. И, опет, могу, а не морају учествовати, комбинација није неминовна. Док је језик сам себи довољан и собом задовољан, дотле изражавање невербалним облицима и знаковима тек је потпуно ако се речима (про)коментарише.

Као што видимо, сва комуникациска средства и знакови, иако у истој функцији, нису једнака по комуникативној моћи, нити могу замењивати једна друге. Реч је међу њима најподеснија, најсамосталнија, најкомуникативнија. Зато је језик, што је познато и речено, најраспрострањенији, најразвијенији и најефикаснији систем људске комуникације. И, управо, зато где су пале речи, најефектније пало је значење, појам.

мисао, информација. Притом морамо увек рачунати на одређену (јасну) језичку ситуацију, која не „тактизира“ с неком другом.

Колико смо без речи неуверљиви и склони сумњи, види се и тамо где речима, наизглед, није место. Узећемо један практичан пример, на пример из кројачке радње. Мајстор-кројач да би убедно у свој добро обављен посао, да је одело које је савио добило обликом прави изглед тек на власнику (како и треба), не може прећутати да не каже: „Само што не говори“, или: „Говори два... три... пет језика“. Претпостављам, кад би одело могло, да би проговорило: „Јесам“, или пренесено на другу реч-две: „То сам“. Речју, и облици и боје које гледамо и видимо, тек су коначно реални уз речи. Закључно: надмоћност речи не може ниједан други комуникациски облик или знак да замени, нити спречи.

Овај текст нема намеру да се преда расправа о односу многобројних комуникациских средстава и знакова према језику, већ да се њиме упуту, по моме мишљењу, на једну грешку која подједнако припада комуникацији општења и политичко-књижевној комуникацији. Реч је о часопису „Западна Србија“ и спорној првој речи у наслову. У свакидашњој комуникацији говоримо о Републи-

ци Српској, у којој живимо, а у политици и књижевности, заправо, у часопису то је Западна Србија. Ни у једној комуникацији, па ни у часописној нема Источне Србије, као назива за Републику Србију, али може бити у јужном, северном, западном.

До 1989. године постојале су две Немачке, Западна и Источна Немачка. Отада, када су се сјединиле, нестала су оба придева и остала је, као што је некада била, само Немачка. Више нема потребе да се каже, нпр., он живи у Источној Немачкој, него у источном делу Немачке. Будићи да Србија није придевски обележена као република, а ми желимо да живимо у једној, заједничкој држави (Србији), Западна Србија, не само часописна, могла би бити само западни крај (еве) Србије, или Западна Српска Крајина, као што привлачна и паметна Милена Гавриловић, синоптичар, у читању временске прогнозе (ТВ Београд) увек каже: „У Српским Крајинама...“, без ознаке западним (можда би било тачније и правилније, у Западним Србијанским Крајевима). Знамо да нашим непријатељима, домаћим и недомашним, смета (пот)пуна Србија (а не смета им пот-пуна Немачка) и да је из страха називају Велика Србија. Овај назив би одговарао, уколико би они били интуитивни и Србију гледали и видели сликовито, угладавши се на Велику Мораву, природно нараслу и водоснажну од тока Западне и Јужне Мораве, што је логично, и чиме је аналогично уједињење свих српских земаља. А сада да видимо у чему је грешка? Уколико, одиста, придев западна неодвојиво стоји уз именицу Србија, назив може да буде двосмислен. Да

није време (ситуација) какво јесте, тј. ратно, ђавоље, атрибут западна не би ништа више означавао него што је одређење стране света. Међутим, ратно време не би било ђавоље, кад не би променило језичку ситуацију (од јасне створило нејасну, која „тактизира“ с неком другом) и отворило могућност за промену првог значења речи у „неко друго“, које нам не одговара. А које је то друго значење? Западна Србија (као синтагма) може опозиционо да стоји према Србији, тј. не слаже се политички са Србијом и обликована је политички по моделу западних земаља (малопр поменути непријатеља), које Србију (а с њом и СР Југославију) хоће да смање (и у свему умање) са све четири стране света. А назив ијест политичкенарави и политичарске брзоплетости и непромишљености, јер је часопис, углавном, политички, издаје га Српска радикална странка. Утолико теже, Западна Србија, песнички речено (по угледу на Хомера), с називком лепим, званично територијално зове се (засад) Република Српска, а кад то не буде, може бити само западни део (крај) Србије, па кад једног дана продужимо до Книна, југозападни део (крај-предео) Србије (или Западне Српске - Србијанске Крајине).

Верујем да назив Западна Србија може да очара, да понесе, али не сме да нас бесциљно пронесе и однесе, јер је важније да нас очара и понесе живот, за који се жртвовало и још се жртвује толико људских живота.

За мене у овом називу садржан је квалитет и квантитет животни, односно, наша судбина. Дакле, језичка форма мора бити саобразна територијалној збиљи, тј. како у животу, тако и у часопису.

КАКО СЕ ВЛАДИКЕ У БЈР МАКЕДОНИЈИ БОРЕ ЗА АУТОКЕФАЛНОСТ

ПОЛИТИКА НА ОЛТАРУ

Одбијањем захтева Српске православне цркве (СПЦ) да се владике у БЈР Македонији врате канонском поретку, ниоткога призната Македонска православна црква (МПЦ) на недавно одржаној сједници Синода потпуно је заоштрила односе са СПЦ, чиме се већ постојећи раскол до те мјере продубљује да се у скорије вријеме тешко могу очекивати хришћански братски разговори о измирењу.

На дводневном засједању (22. и 23. јуна) Синод МПЦ је одбио да се врати аутономији добијеној 1959. године и даље инсистира на аутокефалности (потпуно отцељене од мајке цркве), која је једнострано и неканонски проглашена 1967. године.

Право на аутокефалност македонска црква „заснива“ на одлуци Светог патријаршијског сабора СПЦ од 26. јуна 1959. године када је „констатовано да су се епархије скопска, охридско-битолска и злетовско-струмичка на црквеном народном сабору одржаном 1958. године у Охриду издвојиле у самосталну МПЦ, која се руководи Уставом донесеним на том сабору“.

У Патријаршији у Београду кажу да је Сабор СПЦ заиста био констатован, али констатација не значи и канонску

потврду и оправданост потпуног издвајања МПЦ.

Самосталност, односно аутономија добијена 1959. године, како кажу у Патријаршији, значи да се у три самосталне епархије богослужења могу обављати на македонском језику, оставља се право да се бирају домаћи (из Македоније) епископи, у литургијама се патријарх српски помиње као врховни поглавар, који у свијету представља СПЦ и МПЦ, а МПЦ треба да буде у канонском јединству са мајком црквом.

Аутокефалност подразумева потпуно отцељене, на шта српска црква никада није пристала, а према црквеним канонима аутокефалност се може добити једино од мајке цркве.

На ванредном засједању Сабор СПЦ је 1967. године одбио захтев да се аутономној МПЦ да аутокефалност, а као главни разлог за одбијање је навео, како пише у „Гласнику СПЦ“: „противканонски начин акције Светог синода МПЦ у корист аутокефалије“.

У тој одлуци Сабора се наводи: „СПЦ би македонској цркви могла дати аутокефалност ако је убијеђена да је садашња хијерархија тога дијела способна да води цркву“.

Како су, међутим, епископи у тадашњој Македонији свој захтев за аутокефалност доставили тадашњем извршном вијећу Македоније, сматра се да је тиме „нарушена архијерејска заклетва“.

Та заклетва обавезује на поштовање црквених канона, а према канонима „о питањима унутрашњег устројства Цркве забрањује се увлачење државе“.

Према 30. востолском правилу: „Ако се епископ послужи световним властима да помоћу њих задобије цркву, треба да се свргне“.

С обзиром на то дани посљедњу опмену Српске православне цркве са недавно одржаног мајског Сабора, македонска црква не уважава и не жели да се врати аутономији, преостаје да СПЦ предузме крајње мјере, а то је рашчињење владика у БЈР Македонији.

Поглавар МПЦ Михаил, недавно је изјавио: „Како може једна православна црква да рашчињује епископе друге цркве. Они знају да њихова одлука не може бити заснована на црквеним канонима и покушавају да дјелују политичким путем“.

● С обзиром на то дани посљедњу опмену Српске православне цркве, са недавно одржаног мајског Сабора, македонска црква не уважава и не жели да се врати аутономији, преостаје да СПЦ предузме крајње мјере, а то је рашчињење владика у БЈР Македонији

Међутим, већ у слједећој изјави господина Михаил каже: „Истина је да сусједне православне цркве не признају МПЦ, али не зато што смо мање хришћани, већ зато што смо Македонци. Признајући МПЦ они треба да признају народ и државу“.

Господин Михаил, дакле, недвосмислено признаје да су разлози захтева за аутокефалном МПЦ заправо политички а не црквени.

Помињући понуду украјинске цркве (која, такође, ниоткога није призната као аутокефална) да се заједнички боре за аутокефални статус, Михаил каже да „МПЦ нема намјеру да ствара заједнички блок неприродних цркава“.

Он, дакле, зна да су то неприродне цркве али, очигледно, статус МПЦ не жели, или бар сада не рјешава природним путем.

У Патријаршији СПЦ кажу да је политика до сада српску цркву много пута дијелила и многе расколе створила, али историја памти да ниједна црква, од политике поклоњена, није постала призната, нити је било коме, а понајмање вјерницима, срћу донијела.

Петогодишњи Данијел прије откривања болести

АПЕЛ „ГЛАСА СРПСКОГ“
ПОМОЗИМО ПЕТОГОДИШЊАКУ КОЈИ
БОЛУЈЕ ОД ЛЕУКЕМИЈЕ

Сваки минут је драгоцјен

• Данијелу Остојићу већ је почела опадати коса и не устаје из болесничког кревета. • Његово лијечење је дуготрајно, али се гарантује успјех. • Потребно најмање 15.000 динара

Данијел Остојић има пет година и на његовом дјечијем језику ријеч леукемија ништа не значе. Он само зна да се не смије више играти као сва остала дјеца. Већ му је почела опадати коса, скоро да не може устати из болесничког кревета, свакодневно пије таблете, а једном седмично их добија преко инфузије...

У почетку је све личило на обичну прехладу, можда вирусну грипу. Доктори нису били претјерано забринуте. Прописана је уобичајена доза пеницилина. Међутим, моја супруга је стално говорила да је то нешто горе, јер малог су страшно бољеле ноге. Тек кад се десило да више не може ходати пребачен је у болницу, на заразно одјељење, јер се споминјала могућност реуматске грознице. Када га је прегледао др Милош Бојић, почело се са потпуним медицинским претрагама. И ми смо прије двадесетак дана сазнали да наш Данијел има рак коштане сржи - каже Миодраг Остојић.

Петогодишњи Данијел се сада налази на Дјечијој клиници у Београду и његово лијечење ће бити дуготрајно - најмање једну и по годину, а гаранција за оздрављење је 50 одсто. Родитељи су сами обезбиједили новац за прву фазу лијечења, а за преостале четири не знају како ће прикупити средства. Потребно је око 15.000 динара, јер су цитостатици веома скупи и морају се набављати у иностранству.

Остојићи су дошли из Загреба пред сам рат и Миодраг је одмах ступио у Војску Републике Српске. Сада је добио неколико слободних дана да би могао посјетити сина и супругу у Београду, а иначе се налази на влашкињском ратишту.

Суму новца коју треба да прикупимо је заиста велика.

Милена КАРАПЕТРОВИЋ

али као и сви родитељи нема шта небисмо супруга и ја учинили за здравље нашег дјетета. Судбина се заиста поиграла са нама. Супруга је извршила три операције и тек након шест година смо добили дијете, а сада нам се ово десило. Чули смо да у Италији, у граду Монци постоји

КАКО МОЖЕТЕ ПОМОЋИ ДАНИЈЕЛУ?

Општинско Удружење учесника рата од 1990. године већ покушава помоћи породици Остојић. На број њиховог жиро-рачуна можете приложити средства која ће омогућити дјечаку да се опет смије и трчи као и његови вршњаци. Број је 30500-678-30442 уз назнаку: за лијечење Данијела Остојића.

клиника гдје врше операције потпуног пресађивања коштане сржи. Они гарантују потпуно излечење и опоравак после две мјесеца. Међутим, то би било веома скупо. Коштаној сржи може дати брат или сестра, а пошто Данијел нема никога, онда се највише плаћа налажење даваоца одговарајуће коштане сржи објашњава Данијелов отац.

Вријеме брзо пролази, а за болести као што је ова сваки минут је драгоцјен. Било би добро да сви они који могу нешто учинити за овог петогодишњака што прије покажу своју великодушност.

ИЗДВОЈЕНО

ЖИВОТ КАО ЗАКЛЕТВА

• Глас који обликује простор. • ПЕН-полицајци • Завршена сезона ловостаја. • Рокер на низбрдици

1.

Ништа тако не укида ратно вријеме као глас четворогодишњег дјечака Стефана Никића, у пјесми „Кад стане рат“, са већ свима знаним рефреном „Само да се тате кући врате“. Ганутошћ овим гласом је толика да, слушајући га, не примјећујемо како се вријеме обликује у простор, а све невидљиво, спој по спој постаје видљиво: тате су се вратиле кући, оружје је одложено, у крилу син заједно са татом коментарише најважнију споредну ствар на свијету, чује се смијех маме.

Колико смо заиста близу такве стварности, а истовремено далеко од привида?

2.

Да није било недавног оштрог протеста црногорског ПЕН-а, не бисмо знали да су писци и интелектуалци које он окуља заправо полицајци. Јер, реаговање на награду „Михаил Шолохов“ коју је Радован Караџић добио од Савеза руских писаца за књигу пјесама „Словенски гост“ могао је да напише само неко од инспектора бивше УДБЕ. Јован Мрваљев, председник ПЕН-а, потписује саопштење у коме се каже да је награда додијељена једном од „највећих криваца за страшну трагедију Босне и балкански кошмар уопште“. Црногорски писци и интелектуалци, међутим, у много чему надмашују удбаше. Полицајци су бар знали да одвоје књижевни ангажман од грађанске биографије па тако никад нису прогањали, рецимо Андрића, само зато што је присуствовао потписивању срамног акта о приступању прве Југославије Тројном пакту. Нити је та чињеница имала утицаја на касније додјељивање Нобелове награде. Све да је и истина оно што тврде о Радовану Караџићу ПЕН-полицајци биће му тек уписано у његову грађанску биографију. Поезија је нешто друго.

Црногорски ПЕН, разочаран одлуком руских писаца, своје саопштење поентира критиком награде и показује некорисну бригу о њиховој части и великим могућностима, који, ето, испада тако, не знају чак ни шта је то слободарство, хуманизам, препород. И тако се паж открива. Наши писци као да траже конструктивну, а не деструктивну награду, чиме показују језик давно несталих диктатора на овим просторима.

3.

У Швајцарској, како јављају извјештачи, отворена је сезона лова на Србе злочинце. Предлажем ПЕН-центру из Црне Горе да сву прикупљену документацију о Радовану Караџићу простиједе некојој агенцији које се баве овим послом. Или да све пошаљу поштом на адресу: Папата нација, Женева, за међународни суд.

4.

Ђорђе Балашевић је апсолутна сензација. У вријеме прогона интелектуалаца и не само њих, седамдесет и неке, пјевао је заклетву Титу „Рачунајте на нас“, показујући властиту вољу за спремност и оданост диктаторским репресалијама. У најмању руку тада није био пијен, па је заклетва постала државним ферментом и химном смотре младих на увијек величанственим приредбама у част маршала. Режимски ангажман Балашевића као рокера (!) остао је тако упамћен као ријетко забележен случај да рокер као рокер служи „злог господара“. Дакле, не као приватна особа. Он је био рокер и то, између осталог, управо и у ономе по чему је био титоиста и по спјеваном стиху - титоистички идеолог. Сад би хтио да све то оспори изванрокерским критеријумима и стекне легитимацију оног ко зна шта и против чега један рокер треба да буде.

Неће више, каже у љубљанској „Младини“, у Босни да свира. „Тамо је било превише несреће, крви и боли и зато ми се чини неморалним да бих свирао у Босни“. А у Бањалуци?... „тек онда када се буду опет окупили они који су ме вољели и прије-трећина Хрвата, трећина Срба и трећина муслимана који су сада прогнани“.

Балашевић може да прича шта хоће, али он то заправо пјева. И гдје је ту сензација? Штос је у томе што поново хоће да провјери своју оданост заклетви на крвавој збиљи грађанског рата у бившој Босни и Херцеговини. Фали му трећина Хрвата, Срба и муслимана. Само он изгледа неће да види да је недостајући дио посљедица заклетве „Рачунајте на нас“ која је свој „coup de grace“ имала на смотрама стадиона ЈНА, смотрама генерације младих седамдесет и неке као будућих прогнанника и мртваца. „Кад би сви учинили барем толико колико сам учинио ја, рат би трајао приближно седамдесет секунди“ - каже он данас и пјева „Криви смо сви“.

Ђорђе Балашевић очито схваћа живот само као заклетву. И тако постаје заробљеник споредног успјеха. Цаба му бипо добре воље.

ПРОМОВИСАНА ПРВА КЛАСА ОФИЦИРА И ДРУГА КЛАСА ПОДОФИЦИРА ЦЕНТРА ВОЈНИХ ШКОЛА ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ КРАЈИНЕ

ПЕТ ПЛУС ПРВОЈ ГЕНЕРАЦИЈИ

• Одувијек је била велика част бити подофицир и официр српске војске. Ви сте најбољи примјер да су Република Српска и Република Српска Крајина реалност, рекао је др Радован Караџић, на свечаности у касарни „Врбас“ • Генерал Младић најбољим питомцима поклони лично наоружање

У присуству др Радована Караџића, председника Републике Српске, генерал-пуковника Ратка Младића, команданта Главног штаба Војске Републике Српске, генерал-мајора Милана Челекетића, команданта Главног штаба Српске Војске Крајине, генерал-мајора Славка Лисице, команданта Центра војних школа, те бројних гостију данас је у касарни „Врбас“ у Бањој Луци промовисана прва генерација официра и друга генерација подофицира Центра војних школа Војске Републике Српске и Републике Српске Крајине.

Радмила ШКОНДРИП
ицији официра и другој подофицира пожелио је и генерал-пуковник Ратко Младић.

— На вашем професионалном путу желим да се надахујете храброшћу Обилића, Синђелића, Немањића, Војска Републике Српске и Републике Српске Крајине раме уз раме стала је у одбрану свог народа и сачувала га. Омогућила је да српски народ буде свој на својме, рекао је генерал Ратко Младић.

О Центру војних школа Војске Републике Српске и Републике Српске Крајине у којем се шкољују четири вода војске: оклопно-механизоване јединице, артиљерија, пјешадија и инжењерија говорио је њен командант генерал-мајор Славко Лисица.

— На школовање у Центар сте дошли одабрани из ратних јединица, као најданији борци за отаџбину, гдје сте показали храброст, част и поштење. Обука је трајала шест мјесеци у подофицирској и годину дана у официрској школи. Заједно сте се борили у првим борбеним редовима, ви и ваше старјешине, а школовали сте се у Центру војних школа. Треба да имате на уму да је учење пред вама цијелог живота. Ипак, сигурно је да сте стекли знање, искуство и вјештине које немају подофицири и официри ни у једној мирнодопској војсци на свијету. Рат је времена за одмор нема. Заједнички непријатељ Републике Српске и Републике Српске Крајине одлучио се на ратну опцију и остваривање својих фашистичких циљева. За рачун страних сила и такозваног новог свијетског поретка они не воде рачуна ни о интересима свог народа, а против су српског народа. Наш одговор мора да буде одлучан и јасан. Шљем на главу, нож на лушку, а остало се зна — рекао је генерал-мајор Славко Лисица.

Младим потпоручницима и водницима обратио се др Радован Караџић ријечима:
— Одувијек је била велика част бити подофицир и официр српске војске. Ви сте најбољи примјер да су Република Српска и Република Српска Крајина реалност. Српски народ не жели рат, ми га и не започињемо, али га завршавамо, нагласио је др Караџић.

Понижење нисмо прихватили. Не могу се без нас правити мапе са императивом „узми или остави“. Они треба да знају да се једном побједнику у рату не могу диктирати услови. Српска војска ће стати запамћена на сва времена. Она је генерација која није изгубила државу већ ју је створила. Циљ нам је заштити наших територија, а рат се мора завршити, ако не буде могао политичким, онда војним путем. Налад на Србе у Републици Српској или Републици Српској Крајини је напад на све Србе. Ми смо јединствен српски народ, који ће се борити за своју слободу.

Много ратне среће првој генера-

Честитке: генерал Младић међу својим питомцима

Снимио Растко ОСТОЈИП

Поглед на Мањачу: Ускоро равна цеста

ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ДР РАДОВАН КАРАЈИЋ ОБИШАО ДИО ТРАСЕ БАЊА ЛУКА — ЧАЂАВИЦА

ПУТ СРПСКОГ ЈЕДИНСТВА

БАЊА ЛУКА, 26 јуна — Председник Републике Српске др Радован Караџић данас је заједно са представницима цивилне власти и војних органа Републике обишао дио пута који је у изградњи од Бање Луке до Чађавице. Том приликом председник Караџић се уверио како се радови на терену, и поред тешкоћа које прате овако велики посао, одвијају како је и планирано.
— Прије 25 година, када сам први био на Мањачи, видео сам да је овај крај, та својерсна колијевка српства, запостављен и да ту живе људи којима треба помоћи. Пут је најбољи начин да се помогне развоју једног краја. Изградњу пута од Бање Луке до Чађавице почели смо усред рата јер је веома битан за нас. Добро је да смо почели, а надамо се да ће нам и пријатељи прискочиће у помоћ да га завршимо. Изградња саобраћајне мреже веома је значајна за нашу републику јер омогућава повезаност града са селом. Самим тим може се спријечити да неке средине остану пусте, а да градови, попут Бање Луке, Приједора и осталих већих мјеста не постану „претрпани“ становницима. Осим тога овај пут, који дионицу до Крине скраћује 60 километара, народ је већ прозвао „путем српског јединства и уједињења“ — рекао је председник Караџић.
За два мјесеца, од када трају радови, „нападнута је“ 12 километара пута. Тако је већ сада завршено 35 одсто планираних земаљних радова, међу којима су велики ископи, насипи, довођење трасе на ниво тампона. Представници Санског Моста и Крупе на Уни данас су са председником Караџићем раз-

• Присјећајући се свог првог боравка на Мањачи прије 25 година, председник Републике Српске др Радован Караџић је рекао како је још тада примјетио да је Мањача неразвијен крај, чијем просперитету може помоћи изградња пута

Љиљана БОЖИП

Др Радован Караџић са сарадницима: Пут спаја српски народ

ОДЛИКОВАНИ СТАРЈЕШИНЕ И ВОЈНИЦИ

У оквиру Видоградских свечаности у касарни „Врбас“ прочитан Медаљу заслуге за народ капетана Момо Шеварића, златна је и Указ председника Републике др Радована Караџића, о медаљу за храброст додијелена је капетану прве класе Бурни Фршићу.

Орденом Немањића другог реда одликован је пуковник Славољуб Марковић, а Орденом Немањића трећег реда потпуковник Војислав Жунић и потпуковник Љубиша Пашчић. Медаљу у мајора Тепића добио је потпуковник Петар Дракулић, добио је десетар Дарко Чолић.

Они су заслужили одличне оцјене

СРБИН ЈЕ НА ПУТУ ПРАВДЕ

Присутним се у касарни „Врбас“ обратио и командант Главног штаба Српске Војске Крајине, генерал-мајор Милан Челекетић рекавши:
— Србин је био, јесте и остаће узвијек на путу правде. Народ који има церску и колубарску битку, Козару и Јасеновац не може бити агресор. Млади потпоручници и водници у име председника Републике Српске Крајине, Милана Мртића и у своје име ја вам честитам завршетак школовања.

СВЕЧАНОСТ У ДОМУ ВОЈСКЕ

Пред препуном салом питомца у Дому Војске Републике Српске у Бањој Луци у присуству команданта Главног штаба Војске Републике Српске генерала Ратка Младића, потпредседника Републике Српске Николе Кољевића, те представника града домаћина, генерал-мајор Славко Лисица, команданта Центра војних школа, предао је дипломе најбољим питомцима прве класе официра и друге класе подофицира Војске Републике Српске.
У класи подофицира дипломе су добили: Дејан Самарија, Драган Ђајић, Мишо Цвишић, Даниел Југ, Недељко Радуловић, Горан Гордић, Дамир Орловић, Младен Ђурић, Саво Ђаковић, Вељко Алексић, Илија Убовић.
У класи официра за најбоље су проглашени: Славко Неђић, Маринко Бањач, Никола Миливојша, Драго Калембер, Стојан Максимовић, Богдан Кривојепац, Дамир Теодоровић, Марио Варница, Милован Мишковић, Ратко Вујовић, Далибор Кошутић, Максим Мрвакић, Владо Лазић, Вујадин Петровић, Вујадин Вујановић.
Свечану атмосферу употпунили су глумци бањолучког Крајишког народног позоришта Српско пјевачко друштво „Јединство“. Изворна група „Јандрино јато“, Наташа Владетић и Сетозар Вуковић.

ПОКЛОН ГЕНЕРАЛА МЛАДИЋА

За најсигурнију руку и око генерал је својим најбољим официрима и подофицирима поклонио пиштоље. Пиштољ „Ц13 99“ добили су потпоручник Славко Неђић који је школовање завршио са просјечном оцјеном 9,75 и Дејан Самарија, водник, који је школовање завршио са просјеком 5.
Пиштоље „МАГ 375“ добили су: потпоручници Маринко Бањач са просјечном оцјеном 9,50 и Никола Миливојша са истом оцјеном, те водници Драган Ђајић - 4,91 и Мишо Цвишић - 4,75.

Уједсто пјешке, ускоро аутомобилима

Снимио Растко ОСТОЈИП

зговарали и о могућностима изградње путева од њихових градова до Стричића. Закључено да је изградња пута који ће повезивати Бању Луку и Чађавицу приоритет у овом тренутку, али да некон тога спједи изградња других путних правца.
— Убијеђен сам да су људи из овог краја изузетни. Народ који није био материјално богат морао се окренути мисаоном дјеловању. Изградњом пута бисмо могли много помоћи становништву Мањаче. Они ће, убијеђен сам, наћи да развију пута имати прилику да развију сточарство, засију више оних култура које успијевају на овој врсти земаљшта. Уз то, овај крај има све услове за развој туризма. Можемо имати своју кориду, што би постало узгој волова. У свему томе би могли учествовати и страни улагачи. Страни капитал неће нашкочити овом крају. Се мало предузетности и мало помоћи државе могло би се много помоћи људима овог краја — рекао је на крају обиласка пута председник Републике Српске др Радован Караџић.

ПОКЛОН ОПШТИНЕ КЊАЖЕВАЦ И ЖЕНА
ТИМОЧКЕ КРАЈИНЕ РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

СПОМЕН-ПЛОЧА БАЊОЛУЧКИМ БЕБАМА

Мехмед ДИЗДАР

Спомен-плоча 12 бањолучких беба, умрлих прије двије године због недостатка кисеоника и лијекова, откривена у суботу, 25. јуна на Клиници за дјечије болести бањолучког Клиничко-болничког центра. Плоча је постављена на иницијативу Савеза жена Југославије и Удружења жена Републике Српске. Поклонила ју је општина Књажевац и жене Тимочке крајине.

Бебе у Бањој Луци прве су жртве санкција које су Уједињене нације увеле према српским земљама. Умрле су због тога што Уједињене нације нису дозволиле допремање

• Ова трагедија што се прије двије године догодила у Бањој Луци не би смјела никада и нигдје више да се понови - рекао је др Бранислав Лолић

кисеоника и лијекова неопходних за живот беба. Тада није било саобраћајнице која повезује српске земље. Свјетска заједница се оглушила на све апеле да је неопходна помоћ новорођенчади и дјечи на овим просторима, па је дошло до трагедије.

На спомен-плочи стоји: „У времену од 19. маја до 28. јуна 1992. године захваљујући „хуманости свијета“ који је увео блокаду против српског народа у бањолучком Клиничко-болничком центру умрло је 12 беба због недостатка кисеоника и лијекова“.

- Бањолучке бебе су најневиније жртве које наш народ не треба да опрости „свјетском поретку“ - рекао је др Бранислав Лолић, начелник Клинике за дјечије болести на коме-

Да се никада и нигдје не понови

(Снимко. Р. ПУКОВИЋ)

моративном скупу. - Ова спомен-плоча треба све да подсећа на злочин учињен над овим недужним бићима. Ни међу њима нису сви били Срби, било је ту новорођенчади родитеља и других нација. То само говори о суровости свјетске заједнице. Ово што се догодило у Бањој Луци не би никада и нигдје смјело да се догоди. Дјеца су сва иста. Они немају нацију. У ствари, они имају своју, дјечију нацију.

Слађана Петровић, из Књажевца, од које је, у ствари, и потекла иницијатива да се умрлим бебама постави спомен-плоча је рекла:

- Ја сам само мајка па ме туга натјерала да дођем из далеке Тимочке крајине и са вама подијелим ране. Са овог нашег комеморативног скупа позивамо све мајке свијета да подијеле нашу тугу, да подигну глас против фашизма, који је учинио и чини много зла. Не смјемо дозволити да нам беба умиру због таквих раз-

лога због којих се догодила бањолучка трагедија.

Педијатар др Верица Каназир, из Савеза жена Југославије, истакла је: „Жеља ми је да се наши синови више не куну да ће гинути већ да ће живјети за отаџбину. За лекаре не постоји гори тренутак него када може да неком помогне, а други му не дају“.

У име жена Републике Српске говорила је Рада Ристић, из Бање Луке предсједница Републичког удружења.

Да се трагедија слична овој што се прије двије године догодила у Бањој Луци више не понови пожељели су Хранислав Милетић, потпредсједник Скупштине општине Књажевац и 4Бранко Цвијић, секретар Скупштине општине Бања Лука.

Након комеморативног скупа и откривања спомен-плоче положени су вијенци и цвијеће на Новом гробљу у Бањој Луци гдје је сахрањено 12 бањолучких беба.

ЖИВОТ И РАД
ПЕДИЈАТАРА
РЕПУБЛИКЕ
СРПСКЕ

МУКЕ

РАДОСНИЦЕ

• Мало их је, а као да су остали баш одабрани, то су људи који су заједно са гинекологима, на себе преузели свету дужност да за будућност обезбиједу здраву генерацију, што у ратном хаосу има непроцјењиву вриједност.

Милица КОРУГА

Свијет као да се уротио против себе, јар готову у сваком његовом кутку понешто се ради против дјетета. Код нас је то скоро најдрастичније. Ипак, живот настаје и мајшина створења опстају. О њима тек рођеним и оним малкица старијим брину педијатри, мала чета, али одабрана.

Ни гинеколога нема баш довољно, или не тамо гдје су најпотребнији, па ни будуће мајке нису баш у zgodној ситуацији. Живот, опет, и упркос свему, граби снажним корак напред.

• РАЂАЊЕ УЗ ПУЦЊАВУ

У нека друга времена допозак дјетета у свијет одраслих неријетко се обиљежавао пуцњавом. Радосном, наравно. И, као да је генерацијама дјеце суђено да их прати нека пуцњава, сада жешћа и нечија туђа и нимало радосна. Можда ће некад неко успјети сабрати колико је малиша спознала звук рафала као први звук и чије је носило опрљено мирис барута. Са свих крајева Републике Српске пуно је таквих присјећања. Преносимо само дјелић приче докторице, јединог педијатра на подручју Теслића. Тамо се бебе рађају уз звндук граната, у згради која здравственој установи значи, нема ниједног комедијка стакла, умјесто тога даска - заштита. Будуће мајке рађају саме, службе патронаже гото-

во да и не постоје. Ипак, сва новорођенчад се вакцинише, сачува њихово здравље, а мајке без обзира на све што се око њих дешава, рађају здраву дјецу и не плаше се трудноће. У разрушену Дервенту, у град који почиње полако да живи, здравље дјеце и новорођенчади чува један педијатар и гинеколог. Слично је у Бијељини, Модричи, Дрвару, за читава Банију брине једна млада лекарка педијатар. Шипово, Мркоњић-Град. Јајце нису у ништа бољој ситуацији. Бања Лука, Приједор, Нови Град. Граднска су у односу на остале права царства за новорођенчад, а и њима доста тога недостаје. Оштећени су објекти, оскудне опреме у лабораторијама тамо гдје их уопште има, лијекова, и кад има, тешко је направити размјену и упутити их тамо гдје су у одређеном моменту најпотребнији. Муке су велике, кажу педијатри

чији су редови више него преполовљени одласком њихових колега из разноразних разлога. Ратно окружење није баш угодно за рад. Но, остали су најхрабрији, неки су дошли и даноноћно раде. Сналазе се у готово немогућим ситуацијама, а о томе говоре мало или готово никако, све своје муке покривају радошћу које носи нови живот.

• НОВЕ СКУПИНЕ ДЈЕЦЕ

Посебну тешкоћу педијатри имају у лијечењу дјеце која су са, па и без породица, обрела се у мјестима ван рођења, заправо, тамо гдје их је вихор рата донио. Обично немају никаквих здравствених докумената, долазе са потпуно непознатом здравственом сликом, неисхрањена су, пуна стреса. И ту до пуног изражања долази снажљивост лекара. Понешто просуђује по тренутном здравственом стању, понешто се сазна од родитеља и предузима све мјере заштите здравља дјетета у оквиру могућности. Дјеца ипак, приме вакцине, успоставља се нови здравствени картон, често све од почетка. Та дјеца која су ни крива ни дужна, одмах по рођењу, постапи свјетски путници посебни су љубимци педијатара.

Њима припада и додатна пажња и њежност, додир и ријеч више, покушај да се надокнади изгубљени мир, ублажи преживјели страх и утажи глад. Стручност у свему припада педијатрима, али много тога: од лијекова, одјеће до хране хуманитарним друштвима. Кад таква дјеца сину, посебна је радост, најдраже признање и потврда исправности оног што се чини, доказ да су педијатри једна посебна и врло храбра војска.

• ЗАЈЕДНИЧКИ ЦИЉЕВИ

Недавно су у Бању Луку дошли педијатри из скоро свих крајева Републике Српске. Дошли су са бременом проблема из своје струке, али не да се једни другима жале, већ да нађу излаз из немилих ситуација и једни другима олакшају рад. Међусобно су приближили све значајне податке у жељи да створе заједничку слику здравља дјеце и омладине, посебно новорођенчади. Основали су и секцију и договорили да се чешће састају, размјенују стручна искуства, али и лијекове и све друго што им може користити у раду. Желе, заправо, да све своје умне и физичке снаге усмјере ка једном циљу, да се не деси, као раније, да има лијекова, али се не зна код кога и да се касни са њиховим дотуром, јер треба прво превазићи силну педијатрију. Педијатри такође, желе да се чује њихово мишљење о изградњи дјечијих клиника, да се заједнички заложу за потпунију и што јефтинију заштиту мајке и дјетета, те да се о стручном напредовању својих колега консултују и најбољима обезбиједу научни и стручни напредак.

Ако је судити по томе како раде у ратним условима, треба вјеровати да ће успјешно обавити и новопостављене задатке.

Оглед на оглед

ДР НИКОЛА КОЉЕВИЋ

Култура као народни вез

● Трагом диференцијалне дијагнозе академика Василија Крестића

У свом историјски обухватном огледу о најважнијим чиниоцима који су разједињавали српски народ, академик Крестић нас је исцрпно подсетио на многе хриди о које је ударало и разбијало се српско национално биће: од пропасти средњовековне државе, до бројних сеоба и комунистичког интернационализма.

Лекари знају да терапије нема без дијагнозе. А Крестићева дијагноза је она најкориснија - диференцијална, јер указује на разнолике недаће које су нас мање-више неспремне дочекивале. Отуд нам и помаже да одговоримо прецизније на питање пред које нас његова дијагноза доводи. Питање је, чини се, незаобилазно: како то да је српски народ уопште задржао своју групну препознатљивост када су га толике центрифугалне силе одалачиле од њега самог: од државне несреће пропасти сопствених политичких институција, до миграционог губљења снаге неопходне критичке масе, до унијаћења, исламизације и, коначно, до интернационалистичке варке одрицања од древне српске светиње отаџбине? Како смо, уопште, успели да опстанемо када је историја тако успешно радила на нашој пропасти?

Један одговор да се историјски никад нисмо предавали - ни на Косову, ни у хајдучким дружинама, ни у нашим бројним устанцима и ратовима. Али тај одговор колико год био пресудан не одговара на дубље питање: који је то удар који је пронашао искру у камену и шта је помогло тој искри да се распламса?

Довољно је погледати историјска истраживања Милорада Екмечића па видети колико је мукe у зулума требало па да би наш народ потегао за последњим, трагичким средством побуне у 19. веку у Херцеговини. Довољно је побројати све оне небеске прилике које помиње Вишњић као ситуације у којима се „Србији дигнут“ не смједоше“, па да се подсетимо да смо у свом идентитету видели врхунски смисао живљења само када је догорело до нокаута. Али зато се на том месту - неместу и поставља најдубље питање. Који је то и какав је то смисао живота за Србе био вреднији од живота самог? То питање је и данас најпресудније за нас, или бар за оне Србе који су се определили за могућност смрти, за разлику од њима неприхватљивог, немогућег облика живота.

Један одговор на ову загонетку је култура као темељ и потка смисла живота важнија од живота самог.

Односно, идентитет који та култура испоставља и у времену наставља. Али у нашем случају, национални идентитет је нешто много посебније него што се обично мисли, нешто са још посебнијим духовним акцентима него у неким другим случајевима.

Француска филозофија просвећености, која је поставила темељ француском националном идентитету, с обзиром на страшне верске ратове људи једног језика, истакла је идеје Разума и Толеранције као битне да би се слободни грађани окупили око одређеног друштвеног уговора. На томе је настала типична француска национална држава. За Енглезе са старијом традицијом индивидуалних права, након сазнатим верским несугласицама, национална идеја се темељила на демократском политичком наслеђу купта грађанских слобода и равноправности. А за Немце, почевши од Фихтеа, национални идентитет се темељио на језику, односно на оном народном духу - Volkgeist - који се огледа у језику и обликује сваког појединца, и који је Бизмарку био аргумент за анексију Алзас-Лорена 1870. године.

За Србе, међутим, национална идеја се није темељила ни на просветитељској филозофији усаглашеног друштвеног уговора појединаца, ни на култу грађанских права, нити чак само на језику, понајмање, фихтеовској мистификацији супериорности једног језика. У сусрету и судару са две моћне светске религије, католичанством и исламом, Срби су се грчевито ухватили за своју моралну структуру и лествицу вредности коју носи православље, за своју колективну историјом доказану саборност, једнако као и за своје колективно памћење, оличено пре свега епском поезијом као на-

шом „народном повесницом“ како је то лепо рекао Радован Самарџић. „Песма нас је одржала - њојзи хвала!“ - давно је рекао Змај. А песма је ту, у ствари, најочигледнији знамен сваколик облика културе.

Када то не би било тако, тешко би било резумети дубинску основу српства Срба из Крајине, Босанских, херцеговачких или црногорских региона. Језичке разлике нису могле да пониште ту дубинску истоветност, још мање регионални обичаји, а понајмање историјске околности или политичке институције. Живело се, славило се и говорило се бар дјалекатски другачије. Али Далматинско Косово се преселило и на Романију, жртвени и саборни православни дух се задржао у личном мор-

алном вредновању, а историјско епско памћење се задржало и тамо где се гусле више не чују. Босанска битка за Пирилицу - у оквиру некадашњег „Социјалистичког савеза“ - као и крајишка у данима обнове шаховнице били су само највидљивији знаци далеко дубљих, готово измртвих васкрслих процеса.

Те и таква култура као основа српског националног идентитета сачувала се упркос свим дезинтеграционим силама о којима тако луцидно говори академик Крестић.

Како? Па пре свега, чини се, кроз ону породичну традицију и оно породично задргарство наше које је до јуче постојало. Уосталом, и данас је снага и далеких рођачких веза код Срба много јача и дубље негова-на него код западних народа.

Породица је, као расадник основних облика културе и обележја националног идентитета била тим важнија што су други облици националне комуникације готово усахли последњих 50 година.

Наиме, осим историјских процеса неповољних по националну кохезију Срба, идеологизација облика друштвеног окупљања, као и, парадоксално, разорни утицај потрошачког друштва Запада довели су до готово потпуног замирања наших традиционалних саборних институција: од древних црквених сабора и црквених општина, до професионалних удружења која никад нису била само професионална, да не

кажем до националних прослава, симпозијума и „округлих столова“ који су били фрустрирани сталном потребом да се не увреди други неко уколико се ми усуђујемо да говоримо о себи. Наша слаба традиција клубова западног типа после рата је била идеолошки проказана. А онај облик кафења који је био најсамониклија српске политичка и културна институција - да не кажем исповедаоница - постала је, једноставно, полицијски подозрива.

Ако је, дакле, култура за нас, као што је можда још једино за Грке у Европи, била најпресуднији чинилац у обликовању националне физиономије, онда је данас можда најважније обнављање облика друштвене комуникације који не би били само свечарски и пригодни. Породица може да на својим плећима данас понесе само део тог терета - јер и у породици имамо „расцеп генерација“, који нам је, уз фармерке, стигао преко Оквана као шарена пажа у целофану. Држава и школе, као и елитне културне институције могу и морају да учине много. Тим пре што нам је духовна и друштвена елита толико потребна и тако често била угрожена, као што с правом истиче Василије Крестић.

Но онај главни посао што ширег распрострањења наших културних вредности као најчвршћег стуба нашег идентитета морале би на себе да преузму разнолике, и многа већ самоникла, удружења у којима би професионални задатак увек био опемењен и националним, односно културним у најширом смислу, те речи. После конгреса интелектуалаца, политичких скупова и видованских слава нама следи онај мукотрпни, али и далеко интимнији „теренски рад“ у малобројним целинама којих ће бити много више и које ће комуницирати много чешће.

Отуд је не култура, већ распрострањење вредности српске културе наш најважнији политички садржај. Лако ће се споразумети људи чија су морална и духовна мерила никла, попут грана, из истог стабла. Никада се неће споразумети они који једну грану бркају са стаблом, а стабло са још дубље ужињеним коренима.

У оквиру тог императива духовне и моралне обнове српског народа, култура је као народни вез. Једној анонимној групи људи од којих свако има своју судбину, култура, попут веза на једнобојној тканини даје не само препознатљиву шару, већ и учвршћује својим нитима основу на којој нице.

КНИН

Отворен ликовни салон

КНИН, 26. јуна - У Галерији Цркве свете Варваре на книнској тврђави у суботу је отворен 12. кнински ликовни салон.

Ову традиционалну манифестацију, на којој су своје радове изложила 23 ликовна уметника из Книна, Бање Луке, Градишке и Новог Сада отворила је Љиљана Шваб, историчар уметности из Бање Луке.

Спонзори овогодишњег Ликовног салона, који ће бити отворен до 15. јуна, су већи број книнских друштвених и приватних предузећа и институција, те Пољопривредни комбинат „Дриш“.

БАЊА ЛУКА: ОДРЖАН САСТАНК КРАЈИШКЕ ПОДРУЖНИЦЕ УДРУЖЕЊА КЊИЖЕВНИКА СРПСКЕ

Припрема за Скупштину

● На дневном реду су била питања организационог карактера.

БАЊА ЛУКА, 26. јуна - Састанак Удружења књижевника Српске-подружнице за Крајину одржан је јуче (25. јуна). Иако је, након оснивачке скупштине, одржане на Палама, ово требало да буде прва редовна скупштина Удружења, јучерашња сесија била је ипак само припремна састанак са циљем да се утврде идеје и задаци те усагласе приједлози за предстојећу скупштину на нивоу цијеле Републике Српске.

Састанку су присуствовали председник Удружења проф. др Никола Кољевић, потпредседник Никола Вукотић, те већи дио чланова крајишке подружнице. Дневни ред имао је неколико тачака, углавном организационог карактера; утврђивање броја подружница, организација подружнице у Бањој Луци и избор њеног председника...

Присутни су се усагласили да је оснивање подружнице најбољи пут за пакши и организованiji рад Удружења, те за ефикасније његовање културне баштине краја у ком нека од подружница дјелује. Тако ће, поред већ постојећих подружница за Крајину, Херцеговину и сарајевско-романијску област, бити основана и подружница за Семберију.

За председника подружнице за Крајину једногласно је изабран Ранко Ришевић, коме је први задатак организовање рада подружнице на нови начин, те припреме за редовну скупштину Удружења.

Покренуто је и питање двојног чланства. Након дискусије, предложено је да се оно додијели члановима сродних удружења из Србије и Црне Горе, али ван редовног састава Удружења Српске, док би се књижевницима из РСК требало додијелити пуноправан статус. Одлучено је такође да часопис „Путеви“ постане републичко гласило Удружења.

М.В.

ДРАГАН ДАВИДОВИЋ

О КЊИЖЕВНОЈЕЗИЧКОЈ ПОЛИТИЦИ У НДХ ②

СУЖЕНА ОПТИКА

● Намјера је била да се под окриље хрватског књижевног језика сврстају сви дијалекти изван Србије и тиме изврши језичка асимилација нехрватског становништва.

Овакво полазиште и постојање плодног тла крајем тридесетих година створило је довољно услова за покушај да се научно верификује оправданост тежињи о потпуном разграничењу српског и хрватског језика и конституисању самосталних књижевних језика. Појава Бенешифеве граматике са 48 страница рјечника разлика српског и хрватског језика и Есковог Хрватског правописног рјечника за правилност и чистоћу хрватског језика само су наслутили покушаје реализације ових тежињи. Идеја је коначно уобличена и разрађена претендиозном књигом Петра Губерине и Крунослава Крстића „Разлике између хрватског и српског књижевног језика“, књигом која ће наредних година представљати лингвистичку библију у Хрватској.

ПОЛЕМИЧНЕ РАСПРАВЕ

Од изласка до данас књига изазива полемичке расправе. За вријеме које посматрамо занимљив је Шафаров приказ према којем је са овом књигом „стољетно питање индивидуалности хрватског књижевног језика сада при крају (Драган Шафар, Хрватски и српски језик два су различита језика, *Alma mater slovicata*, год. 4/4, Zagreb 1942, 1962). Двије године касније сам Крстић је изјавио: „Као први покушај она није ни потпуна ни без погрјешака, али вјерујем, да је била корисна у оно доба када је мисао о језичкој посебности уопана у темеље нове државе и када се показала потреба било каквог путоказа у метежу чишћења“. Међутим, у хрватској литератури тог времена било је и оспоравања. Тако је вриједност резултата овог дјела оспорио у свом приказу Јосип Шкавић, што је урадио и Гршковић у свом осврту наглашавајући да је синтакса „душа језика, па када госп. Губерина није нашао више битнијих разлика у синтакси нашег језика, онда можемо мирне душе и даље држати, да Хрвати и Срби пишу и говоре једним језиком“ (Ј. Л. Вуковић, Хрватски стручњаци о књизи г.г. Губерине и Крстића, *Наш језик*, год. 8/1, Београд 1941).

За све вријеме рада на овом дјелу ауторима су помоћ пружали Блаж Јуришић, Фрањо Ципра и Миле Будак. Први дио књиге написао је Петар Губерина и њега чини лингвистичка расправа о хрватском књижевном језику. У а) поглављу дати су лингвистички докази о посебном књижевном језику, а у б) поглављу језичке чињенице у хрватском и српском језику дате кроз: 1. гласовне разлике 2. разлике у облицима, 3. синтактичке разлике, 4. стилске и стилистичке разлике, 5. разлике у ријечима са око 500 ријечи за које се тврди да искључиво припадају хрватском књижевном језику (билег, цвјетача, до-годовштине, крошња, конобар, гњетао, плесач, плуцанство, истомјерно, каза-плеште, плоха, шкврце, строј, тајник, ре-дар, рижа, склад, сврсисходан, влак, тихо, уређај и сл.) и 6. језичке навике. Други дио књиге је рјечник (као састављачи наведени су Губерина и Крстић) са око 4.000 ријечи и облика, наведених абecedним редом на српском и „преведених“ на хрватски књижевни језик. Поменом неке: биоскоп/кино, дејство/деловање или учинак, играња/плес или плесна забава, хемија/хемија, несрећник/несретник, пловка/патка или именик, велики кашаљ/хрипавац, чедност/невиност, јастуче/јастук или јастучић, сразмеран/размијеран или одговарајући и сл. Али може се наћи и много и оваквих примјера: идење/ходање, одлазак или полазак, имаовина/имовина или иметак, испопин/див или оријаш, изрган/истрошен или отрган, јеснав/роба, јестаство/биће, плавјаз/оповка, појетичан/пое-тичан, појезија/поезија или пјесништво, ишчишћавати/чистити, женије/ге-

ниј, хватати/хвакати, жао ме је/жао ми је и сл. Унутар овог низа од 4.000 ријечи њих 200 су означене као типичније за српски књижевни језик (аутори упозоравају да се такве ријечи могу наћи и у дјелима хрватских књижевника, углавном су страног поријекла и Хрвати их избјегавају). Међу осталим то су и ове: документа (пл. ср./документи (пл. м.), домаћинство/куланство, обду-кција/разудба, праживотиња/пражив (протон), саобраћа/апстинент, триум-фално/спаводабитно, адреса/наслов, милијон/милијун, свакодневни/свак-дању, потчињен/подређен, земљора-дник/ратар или тежак, дажбина/бића или данак, недоумица/сумње или коле-бање, претрести/расправити или рас-прављати и сл. Око 260 ријечи означе-но је као хрватски дијалектално (билмез) глупак, лућак или неук, из-зурен/исирпљен, уморан, изнемогао или смалаксао, обманути/преварити, ке-нец/патуљак, неимар/грабитељ итд) са напоменом „да се такве ријечи не би смјеле употребљавати у хрватском књижевном језику“.

ЈЕЗИЧКА АСИМИЛАЦИЈА

Према ставу аутора основа понуђе-них разлика лежала је у супротности београдског говора, који већ дуже вријеме доминира код Срба, и хрватског књижевног језика. Предност коју су Срби дали београдском говору констатују даље аутори, удаљила их је од Вука, Босне и, наравно хрватског књижевног језика. За нашу тему занимљива је чињеница да је у овој књизи српски књижевни језик заступљен ека-вицом и да су се у српском језичком благу овдје нашли и локализми срби-јанских говора, као и архаизми које су у то вријеме само ријетки српски писци и научници употребљавали. На овај на-чин, суженом оптиком при дефини-сању појма српског књижевног језика, приређивачи су свјесно из српске језичке стварности истисли Србе ије-кавце. Намјера им је била да се под окриље хрватског књижевног језика сврстају сви дијалекти изван Србије и тиме изврши језичка асимилација нехр-ватског становништва. Наравно, ау-тори су се обратили и „муслиманима Хрватима“ са позивом да учествују у стварању јединственог хрватског књижевног језика, али са препоруком о неопходној жртви „дијалекталне на-вике онда када се књижевно изражава“. Уосталом, то је била лингвистичка ела-борација Лорковићеве тезе да су ис-торијске земље Хрвата тамо где су „икавци и ијекавци, кајкавци и чкавци и да су босанскохерцеговачки и сан-цачки муслимани Хрвати јер говоре ије-кавски, дакле хрватским књижевником језиком. Према томе, заједно са идејом о покатоличењу, и тада и у Ендехазии, језик је на овај начин требало да посл-ужи у остварењу плана враћања прав-ославних шизматика у хрватску зајед-ницу и чвршћем ступању Хрвата и муслимана.

Лорковић је то 1941. изричито нагла-сио: претходно сарставши муслимане у свијет хрватског народа, изјавио је да су Срби „такође“ великим дијелом хр-ватског подријетла, те тек због поми-њања католичког свешенства, а често и под најстрашнијим насиљем, прије-оше на православну ејеру... Тај свијет, који живи у Хрватској, нераздвојно из-мијешан с компактним хрватским насе-љима од Муре, Драве и Дунава до Ја-дранског мора, који говори чисто хр-ватским књижевним језиком и пјева на-родне пјесме, тај свијет ослобођен туђих агитатора, с којим нема ништа заједничког улази данас у хрватску на-родну заједницу“ (Младен Лорковић, *Задаци нашег нараштаја*, Хрватско ко-ло, год. 22, Загреб 1941).

(НАСТАВЉА СЕ)

ОСМОСМЈЕРКА

У мрежи осмосмјерке пронађите појмове из пописа који су уско повезани са војском. Ако то правилно урадите, 8 преосталих слова, читане водоравним редом, даће назив празника Војске Републике Српске.

А	Е	А	Р	В	А	Б	Р	О	Б	П
К	Л	К	Л	И	Н	А	П	И	Р	А
В	И	П	А	Д	Ц	О	Ш	В	О	Б
А	С	О	В	Л	Н	И	А	Е	Д	М
Ј	А	Л	И	Т	О	Л	Ф	Е	Р	О
И	О	К	О	П	И	Р	Њ	О	А	Б
Ц	Е	Н	Н	И	А	Т	Ј	В	А	
А	Т	Њ	И	Д	Љ	Ш	И	А	К	К
М	Р	Ј	А	В	Р	Ц	Т	И	П	С
Р	А	Д	А	Р	А	И	Т	О	А	М
О	Н	Ј	О	Р	Т	С	Ц	Ј	Љ	О
Ф	С	А	Е	Р	И	А	И	Н	Б	Т
Т	П	П	Т	Г	А	Р	М	А	А	А
П	О	П	О	Е	Е	Б	М	С	Н	П
А	Р	Л	О	Љ	П	Е	И	А	О	П
Р	Т	О	И	М	Р	А	Р	Л	Р	У
А	Е	Т	Б	П	О	Б	К	К	А	Ш
Д	Р	У	О	О	Д	Ђ	О	Р	А	К
А	А	Н	В	О	Ј	Н	И	К	Н	А

- АВИОН.
- АРТИЉЕРИЈА.
- АТОМСКА БОМБА.
- БОРБА.
- БРЕША.
- БРОД.
- ВОЈНИК.
- ЕЛИСА.
- ЈАВКА.
- ЈАВЉАЊЕ.
- КАЛИБАР.
- КАПЕТАН.
- КЛАСА.
- КЛИН.
- КЛОПКА.
- ЛОГИСТИКА.
- МАРШ.
- ОДБРАНА.
- ОПЕРАЦИЈА.
- ОПРЕМА.
- ОСМАТРАЊЕ.
- ОФИЦИР.
- ПАЉБА.
- ПАНЦИР.
- ПАРАДА.
- ПАТРОЛА.
- PIЛОТ.
- ПИШТОЉ.
- ПЛОТУН.
- ПОМОП.
- ПОНТОН.
- ПРВА ЛИНИЈА.
- ПРОБОЈ.
- ПУШКА.
- РАДАР.
- СТРОЈ.
- ТРАНСПОРТЕР.
- ПРАК.
- ФЛОТИЛА.
- ФОРМАЦИЈА.

Жељко ПЕТРОВИЋ

БИЈЕЛА УКРШТЕНИЦА (четири српске војводе)

ВОДОРАВНО:

1. Српски војвода (1858-1929) — Ауто ознака за Приједор.
2. Листич спортске прогнозе — Женско име, Хелена — Гора у Русији.
3. Кићење — Град у Алжиру (Т...Т) — Њемачки књижевник, Ерих Марија.
4. Пакостан, зао човек — Оно што се понуди, послушање.
5. Касни период живота — Обрадити фотографију скенером.
6. Телевизија (скр.) — Бестрајни топ (скр.) — Иницијали глумице Катарине — Отиска, ортак — Нижа стручна спрема.
7. Српски војвода (1847-1917) — Укресно дугме на одјећи.
8. Мелодија, напјев — Период у развоју Земље — Врста папагаја — 10. и 12. слово азбуке.
9. Српски војвода (1858-1921) — Неман, аждаја.
10. Ампер — Мужар, ступа — Италијанска нафтна компанија — Пјевачица, Вера.
11. Мала рана — Врста морских пужева — Краљ из Махабхарате (А.)
12. Пјевач, Мирослав — Тјерач — Прастановник Балкана.

УСПРАВНО:

1. Троцифрен број — Војници на стражи.
2. Уз, код при — Материје — Име глумца Паћина.
3. Тим, састав — Врста источњачког лежаја (мн.) —
4. Српски војвода (1858-1945) —
5. Коњ у пјесми — Човјек са Космаја.
6. Сјевер — Италијански композитор, Франческо Пвопо — Пркос.
7. Присталица теизма — Роналд (краће) — Југ.
8. Радосни занос, полет — Скретање пажње, упозорење (мн.)
9. Глумац, Лук — Кувар, гастроном.
10. Додатак уговору — Мир, спокој.
11. Шап на женској чарапи — Италијански фудбалер, Бруно — 1. и 13. слово.
12. Нула — Који је на петом мјесту — Сремчев јунак (Спира).
13. Женско име — Шала, досјетка.
14. Попис имена, именован — Водена животиња.
15. Дрвени угал — Остатак карта послје дијељења (мн.).
16. Облик прилога када — Мјенично јамство.
17. Који се односи на пирате — Раствани везник.
18. Дезоксирибонуклеинска киселина (скр.) — Физичар Њутн — Корист, добит.

Жељко ПЕТРОВИЋ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
1	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	1
2																			2
3																			2
4																			4
5																			2
6																			4
7	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	1
8																			3
9	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	3
10																			3
11																			2
12																			2
	1	2	1	0	2	2	3	1	1	1	2	3	1	3	1	2	1	2	

БАЊА ЛУКА, 27. и 28. ЈУНИ 1994. ГОДИНЕ

ФИНАЛЕ КУПА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

**ГЕНЕРАЛ
ГВЕРО
УРУЧИО
ПЕХАР**

Генерал-потпуковник Милан Гавро, иначе замјеник команданта Војске Републике Српске, по завршетку меча уручио је велики прелазни пехар капитену Козаре Симиши Ђурићу. Поред пехара, побједницима су припале и златне медаље, да су поражени добили сребрна одлијца.

КОЗАРИ КУД, СЛАВЉЕ У ГРАДИШЦИ

СЛОГА — КОЗАРА 0:0
пеналима 6:7

СУДИЈА: Зоран Шумар (Српско Сарајево), 8; помоћници: Драган Бањак (Козарска Дубица) и Јездимир Станкић (Бијељина); Градски стадион у Бањој Луци; Гледалаца: 4.000; жути картони: Пољашевић (Слога), Вељкић (Козара); црвени картон: Вељкић (Козара).

СЛОГА: Марић 6, Марковић 6 (од 46. минуте Реќановић 6), Пољашевић 6, Ерић 7, Пешић 7, З. Петровић 6, Бјелановић 7, Јефтић 6, Радовановић 6, А. Петровић 6, Марић 6.
КОЗАРА: Скакић 8, Вељкић 6, Чугаљ 7, Косовић 7, Раца 7, Рајковић 6 (од 73. минуте С. Чолић -), Думоњић 6 (од 50. минуте Вранић 6), Ђурић 6, Благојевић 6, Куќавица 6.
ИГРАЧ УТАКМИЦЕ: Драган СКАКИЋ (Козара).

БАЊА ЛУКА — Козара је први побједник фудбалског Купа Републике Српске. Градишка слава, радост је велика као Козара. Побједнички пехар капитену Козаре Симиши Ђурићу уручио је генерал-потпуковник Милан Гавро, иначе замјеник команданта Војске Републике Српске. Када је одлични судија Зоран Шумар из Српског Сарајева одсвирао крај меча, који је након 90 минута беспштедне борбе завршен без побједника - 0:0, свима на Градском стадиону стегло се око срца. Јер, о првом побједнику Купа одлучивао је релет звани пенали. Козара је у томе имала свога

Скакић, Раца, В. Чолић, Ђурић, Косовић, Куќавица, Вељкић... Славље је почело...

Финални меч одиграли су у сјајном амбијенту. Био је то амбијент који је све истинске љубитеље фудбала вратио неколико година уназад како је фудбалски храм - Градски стадион био центар прволигашких представа.

На трибинама су се вијориле заставе Слоге и Козаре, навијачи су били намазани „ратничким“ бојама снабђени реквизитима.

Управо они су давали посебан „штимунг“ финалу. Често се у току утакмице чуло:

Фудбалери Козаре први побједници Купа Републике Српске

Снимио Растко ОСТОЈИЋ

љубитеља фудбала на Градском стадиону, али и крај ТВ-екрана не види квалитетну фудбалску представу. Јер, било је тешко сједити у хладу, а камоли играти по правој тролској врућини.

Почело је приликом Бјелановића у 3. минути. Након компјутерског паса Пољашевић, голман Скакић неопрезно је истрачао на ивицу шеснаестера, међутим Бјелановићев поб-ударац завршио је тек поред стативе.

Узвратили су гости преко Ђурића. Њега је од одлично упустио Куќавица, капитен Козаре мало је оклијевао и лоптаму је измакао.

У 21. минути накратко су зајимали навијачи Козаре. Александар Петровић, зачетник многих акција домаћина, „правим“ пасом пронашао је брзоног Бјелановића. Овај је ушао у шеснаестерац и умјесто да прои-

Капитен Слоге Слободан Радовановић покушао је у 43. минути ударцем са око тридесет метара да изненади чувара мреже Козаре Скакића, али је овај био на висини задатка.

Само што је почео наставак сусрета, поново су Добојлије запријетиле. Радовановић је главом пребацено лопту, која је дошла до усамљеног Марића. Услиједио је траљав шут са неких десет метара и Скакићу није било тешко да га заустави.

Куќавица имао је прилику у финалну утакмицу. Измакао је пажњи одбране Слоге, али у посљедњи час његов ударац блокирао је неуморни Ерић.

На крају остало је без голова - 0:0. А онда су дошли на ред једанаестерци. Све до седме серије играчи су били успјешни, а онда је Вранић преварио Марића, а Скакић зауставио шут Зорана Петровића и Козари је припао пехар.

У тим тренуцима комплетан

**ЈУНАК ФИНАЛА
ДРАГАН СКАКИЋ**

**ПРЕСРЕЂАН
САМ**

— Шта да вам кажем него да сам пресређан. Утакмица је била тврда, али морам рећи да је тешко аријеме, спарина, доста утицало на игру обичу екипа. Ето, и у Броду и овдје сам пресудио и због тога сам неизмијерно срећан. Када сам постигао гол, вјеровао сам у себе и у своју одбрану. Имали смо више среће и пехар сасвим заслужено одлази у наше витрине.

јунака. Голмана Драгана Скакића. Одбранио је седми пенал, (након серије од пет удараца резултат је био неријешен) халфа Слоге Зорана Петровића, и велики пехар у наредних годину дана красиће просторије Козаре. Тада је настало велико, неописиво славље. У терен су утрчали навијачи, у њиховом загрљају нашао се фудбалски чаробњак Борче Сређојевић, „човјек за све“ Тихомир Чолић, неуморни Здравко Видовић, мирни, али као мрав вриједни Бране Јанковић, али и јунаци

— Козара, Козара, Козара... Али и:

— Слога, Слога, Слога... Играо се финални меч са много жара на терану и трибинама, али фудбала који плијени није било. Водила се жестока борба за сваки педаљ терена, борба на „живот и смрт“, али изостали су атрактивни потези, дриблинзи, голманске параде...

На то је сигурно умногоме утицала не само важност сусрета, већ и изузетно топло и спарно вријеме. Рани почетак меча 17.00 часова „кумова“ је да велики број

**ВЕЉКИЋ
ПОЦРВЕНИО**

Судија Зоран Шумар из Српског Сарајева, који је одлично водио сусрет, показао је три картона, два жути и један црвени. Због оштрих ставова „жутићом“ су кажњени бек Козаре Вељкић и „трица“ Слога Пољашевић. У 80. минути оштри Вељкић зарадио је због старта црвени картон и морао је у салационицу.

гра одлично постављеног Радовановића, на другој страни одлучио се за ударац и промашио.

СКАКИЋ ЗА ПЕХАР

Голман Козаре Драган Скакић био је јунак финалног сусрета. Одбранио је одлучујући седми пенал халфу Слоге Зорану Петровићу, што је било довољно да Козара тријумфује у првом фудбалском Купу Републике Српске.

Иначе, стријелци са 11 метара за Слогу били су: Радовановић, Реќановић, Петровић, Пешић, Бјелановић и Јефтић. Сигурни извођачи са бијеле тачке за Козару били су: Куќавица, Раца, В. Чолић, Благојевић, Скакић, Косовић и Вранић.

У 80. минути прилика утакмице, стопостотна шанса за Слогу, Бјелановић је побјегао по лијевој страни и са ивице шеснаестераца упутио центаршут. Нападач Добојлије Марић запливао је кроз ваздух, са пет метара главом шутирао и послао лопту право у Скакићеве руке.

Нешто касније обрвао се Ђурић. Као „шило“ пробио се по десној страни, када је дошао, истина искоса, надамак гола Слоге, просто је лопту поклонио у ноге Ерићу иако је на другој стативи имао усамљеног Куќавицу.

И најбољи стријелца Козаре

стручни штаб Козаре, руководство, играчи и навијачи попетјели су једни другима у загрљај. Честитке и пољупци „падали“ су на све стране. Радост је била велика.

На другој страни играчи Слоге пали су на земљу, сузе су им потекле низ лице. Туга је била велика.

Док су једни ликовали, други су туговали.

Тако је то у фудбалу.

ПРИПРЕМИЛИ
Жељко ТИЦА
ТАТЈАНА ПАПИЋ

ЗДРАВКО ВИДОВИЋ:

ОВАКО ЈЕ СЛАЂЕ

Здравко Видовић, предсједник Козаре, радовао се тријумфу у Купу као мало дијете.

— Срећи нема краја. Било је тешко и величанствено. Драго ми је због ове младе генерације пред којом је, то могу слободно да кажем, савјетла будућност. За све оно што су уложили заслужили су да се на крају радују.

• До тријумфа сте дошли тек након пенала.
• Требало је све то издржати. Али, сад кад се све овако завршило много је слађе него да смо победили у регуларном току - уз осмијех ће Видовић.

ТИХОМИР ЧОЛИЋ:

ХВАЛА НАВИЈАЧИМА

Тихомир Чолић, директор Козаре, тешко је преживљавао финални меч, а посебно извођење једанаестераца.

— Никад ми није било теже - причао је окупан у зноју након меча Чолић. — Кад ми срце није „лупло“ приликом извођења једанаестераца, никад неће. Живјећу „сто година“.

• Козара је побједник Купа?
— Куп је трофеј какав и приличи Козари.
• Имали смо велику подршку са трибина.
• Хвала нашим навијачима. Били су уз нас у овом најважнијем мечу, али и у свим претходним. Они су и те како заслужили што смо се на крају радовали - рекао је Тихомир Чолић.

18. ШВЕДСКА — РУСИЈА 3:1

ДЕТРОИТ — У другој утакмици другог кола „Б“ групе 15. свјетског првенства у фудбалу репрезентација Шведске савладала је Русију са 3:1 (1:0).

Утакмица је одиграна на „Силвердом“ стадиону, пред 71.528 гледалаца, а судио је Жоел Кинију из Француске.

Стријелци: Броли у 34. из једанаестерца, и Далин у 60 и 82. минути за Шведску, а Саленко у 4. из једанаестерца за Русију.

Жути картони: Андерсон, Шварц Далин (Шведске) Гролукович и Карин (Русија).

Црвени картон: Горлукович (Русија). ШВЕДСКА: Равели 7, Нисон 7, Андерсон 6, Бјерклуд 7, (Ерлингмарк од 89. мин), Љунг 7, Шварц 6, Ингесон 6, Терен 7, Андерсон 7 (Парсон од 84. —), Далин 8) Бролин 7.

РУСИЈА: Карин 6, Кузњоцов, Горлукович 5, Никифоров 6, Онопко 6, Клестов 5, Попов 5 (Карпин од 41. 6), Мостовој 6, Бороџук 6 (Галамин од 51. мин. —), Радченко 6 и Саленко 6.

19. БРАЗИЛ — КАМЕРУН 3:0 (1:0)

ПАЛО АЛТО — У утакмици другог кола „Б“ групе Свјетског првенства у фудбалу репрезентација Бразила победила је у Пало Алту екипу Камеруна са 3:0 (1:0).

На стадиону Стенфорд, пред 83.400 гледалаца, судио је Артуро Бризо Катер из Мексика.

Стријелци су били: Ромарио у 39. Марсио Сантош у 66. и Бебето у 73. минути.

Жути картони: Татав (8. минут) код Камеруна, а код Бразила тренер Перейра у 37. минути због изласка на линију и Мауро Силва у 44. минути.

Црвени картон: Сонг (Камерун) у 63. минути. Бразил: Тафарел; Жоржињо 7, Алдаир 7, Марсио Сантош 8, Леонардо 7, Мауро Силва 7, Дунга 8, Зињо 6 (Паоло Серџо од 76. мин.), Раи 6 (Милер од 80. минута), Бебето 8, Ромарио 8.

Камерун: Бел 5, Либињ 6, Сонг 7, Кала 6, Агбо 6, Татав 7, Мфеде 6 (Мабоинг од 71. —), Мбу 6, Фое 6, (Роже Мила од 65. мин. —), Омам Бијик 6.

20. МЕКСИКО — РЕПУБЛИКА ИРСКА 2:1 (1:0)

СТРИЈЕЛЦИ: Гарсија у 43. и 66. минути за Мексико, а Олдрич у 83. минути за Р. Ирску; стадион: „Цитрус боул“; гледалаца: око 70.000; судија: Курт Реклисбергер (Швајцарска) 8; жути картони: Дел Олмо и Кампос (Мексико), Ирвин, Филан и Олдрич (Р. Ирска).

МЕКСИКО: Кампос, 7, Суарес 6, Амрис 7, Пералес 6, Дел Олмо 7, Родригез 6 (Салвадор од 80. минута —), Бернал 6, Гарсија 8, Аспе 7, Хермосиљо 7 (Готијерес од 80. минута —), Алвес 6.

Република Ирска: Бонер 6, Ирвин 6, Беб 5, Мек Граф 6, Филан 6, Хаунтон 5, Шеридан 6, Кин 6, Таунсенд 7, Таунтон 6 (Олдрич од 83. минута —), Којн 6 (Мекатејр од 78. минута —).

21. БЕЛГИЈА — ХОЛАНДИЈА 1:0 (0:0)

ОРЛАНДО — Белгија је добила европски „комшијски дерби“, победивши Холандија са 1:0 (0:0) у „Ф“ групи Свјетског шампионата у фудбалу и квалификовала се за другу рунду такмичења.

Једини гол постигао је Алберт у 68. минути утакмице.

Утакмица је играна на Ситрус боулу у Орланду пред 62.387 гледалаца са плаћеним улазницама. Вријеме топло — температура 35 степени, влажност ваздуха преко 75 процената.

Судија Ренато Марсиља (Бразил).

Жути картони: Алберт (Белгија), Јонк, Вичге, Рајкард и Бергкамп (Холандија).

БЕЛГИЈА: Прудом 7, Емерс 7 (Медвед), Де Волф 7, Алберт 8, Грун 7, Боркелманс 6 (Смитс), Сталенс 7, Ван дер Елст 7, Шифо 8, Дегрис 6, Вебер 6.

ХОЛАНДИЈА: Де Гој 7, Валк 6, Куман 7, Рајкард 7, Франк де Бер 6, Таумент 7, (Овермарс), Јонк 6, Вouters 6, Рој 6, Роналд де Бер 7 (Вичге), Бергкамп 7.

22. АРГЕНТИНА — НИГЕРИЈА 2:1 (2:1)

БОСТОН — У првој утакмици 2. кола „Д“ групе Свјетског првенства у Бостону су најбољи фудбалери Аргентине савладале репрезентацију Нигерије са 2:1 (2:1). Меч је одигран на стадиону „Фксбороу“, пред око 61.000 гледалаца. Судио је Швед Јо Карлсон.

Поготке су постигли: Клаудио Каниџа у 22. и 29. минути за Аргентинце, а Самсон Сиасија у 8. минути за Нигеријце.

АРГЕНТИНА: Ислас 7, Сенсини 7 (Дивјас 87), Касерес 7, Руџери 7, Чамот 8, Симоне 7, Редондо 8, Марадона 8, Балбо 7 (Манкусо од 71.), Каниџа 8 и Батистута 8.

НИГЕРИЈА: Руфан 8, Егувоен 7, Окочукву 7, Нвану 6, Еманало 7, Сиасија 7 (Адеподзу од 57.), Олисе 7 (Окоча 86), Амкачи 7, Финиди 6, Јекини 7 и Амунике 6.

Жути картони: Олисе (13), Егувоен (21) и Еманало (54) код Нигерије.

Овом победом Аргентинци су се већ квалификовали за осмину финала шампионата свијета у САД.

23. САУДИЈСКА АРАБИЈА — МАРОКО 2:1 (2:1)

ИСТ РАДЕРФОРД — У утакмици другог кола „Ф“ групе Свјетског првенства у фудбалу репрезентација Саудијске Арабије победила је Мароко са 2:1 (2:1).

Утакмица је одиграна у Ист Радерфорду на Џајантс стадиону пред око 72.400 гледалаца. Судио је Филип Дон (Енглеска).

Стријелци су били Сами ел Џабер у 7. из једанаестерца и Фуад Анвар Амин у 45. минути за Саудијску Арабију, а Мохамед Шауш у 27. минути за Мароко.

Саудијска Арабија: Ал Дејеа 7, Ал Анази — (Зебермави од 30. минута, 7), Ал Клави 7, Мадани 6, Јавед 7, Амин 6, Ал Биши 7, Ал Муалид 6, Џабрин 7, Ал Џабер 7 (Ал Шешејан од 80.), Оваирам.

МАРОКО: Азми 7, Насер 6 (Легриси од 56), Трики 7, Најбет 7, Хадриу 6, Кале 7, Хабаби 6 (Наји од 62.), Азузи 7, Шауш 6, Дауди 7, Бахја 6.

ТАБЕЛА 2. ГРУПЕ

Бразил	2	2	0	0	5:0	6
Шведска	2	1	1	0	5:3	4
Камерун	2	0	1	1	2:5	1
Русија	2	0	0	2	1:5	0

ТАБЕЛА 6. ГРУПЕ

1. Белгија	2	2	0	0	2:0	6
2. С. Арабија	2	1	0	1	3:3	3
3. Холандија	2	1	0	1	2:3	3
4. Мароко	2	0	0	2	1:3	0

Преостали сусрети:
28. Јуна: Русија Камерун и Бразил — Шведска.

Преостале утакмице: 29. Јуна: Мароко — Холандија и Белгија — Саудијска Арабија.

ТАБЕЛА 4. ГРУПЕ

1. Аргентина	2	2	0	0	6:1	6
2. Нигерија	2	1	0	1	4:2	3
3. Бугарска	1	0	0	1	0:3	0
4. Грчка	1	0	0	1	0:4	0

Преостале утакмице: 26. Јуна: Бугарска — Грчка, 30. Јуна: Грчка — Нигерија и Аргентина — Бугарска.

ЛОС АНЂЕЛЕС — „Тактика Боре Милутиновића у сусрету против Колумбије била је изванредна. Захваљујући добро постављеној игри Американци су остварили важну побједу и историјски успјех“.

Ово је само дио запажања славног Пелеа у његовој редовној анализи за тиражи „Ју ес туде“.

Кометаришући игре учесника Свјетског првенства Пеле је био одушевљен како је Југословенски стручњак поставио игру америчке репрезентације.

Милутиновић је, према Пелеовом мишљењу, почео са системом 5-3-2. Касније, када се игра развила, Американци су прешли на 4-4-2, а обје варијанте су функционисале беспрјекорно.

Додуше, истиче Пеле, екипе од класе најчешће играју варијанту 3-5-2, али америчка селекција неможе да је користи пошто за њу нема способне играче.

Бивши ас Сао Паула и бразилске репрезентације сматра да је кључни човјек америчке селекције био либери Марсело Балбоа. Осим што је одиграо цјелу утакмицу у модерном високом ритму, његове „маказице“ против Колумбије за Пелеа су досада најљепши потез на шампионату.

ИЗРЕЧЕНЕ КАЗНЕ

ПАЉУКА СУСПЕНДОВАН ДВА МЕЧА

ДАПАС — Голман италијанске репрезентације Ђанлука Паљука, који је искључен у мечу са Ирском, неће моћи да брани мрежу „Азуре“ у наредна два меча Свјетског првенства.

Камерунски одбрамбени играч Ригоберт Вахаманг Сонг, који је добио црвени картон због грубог фаула у мечу са Бразилом, такође ће паузирали двије утакмице.

Седморица фудбалера неће играти по једном у наредним сусретима, пошто имају по два жути картона. То су: Хулио Балдиносо и Луис Кристалдо (оба Боливија), Денис Ирвини Тери Филан (оба Ирска), Алф — Ниле Халинд (Норвешка), КСереј Горлукович (Русија) и Мартин Далин (Шведска).

ПОСЛИЈЕ УСПЈЕХА АМЕРИЧКИХ ФУДБАЛЕРА

ПЕЛЕ ХВАЛИ МИЛУТИНОВИЋЕВУ ТАКТИКУ

Славни ас сматра да је Бора у свему надмудрио Матурану

Бранићи се са четири бека у линији и Балбоа из њих, Милутиновић је потпуно надмудрио Франциска Матурану! — написао је Пеле о тактици коју је спровео Милутиновић.

Са истим распоредом на терену 5-3-2 играле је и њемачка против Шпаније. Пелеова анализа, међутим, показује да Нијемци Верта Фогтсоније био тако успјешан као Милутиновић.

— Фогтсоније данас своје играче да се више крађу по средњем терену. Због статичне игре средњег реда нападач Милер је осам незапажених овом првенству! — сматра Пеле.

Јавну честитку Пеле је упutio у Енглесу Роју Хаусону, који је швајцарску игру против Румуније поставио систему 4-4-2. Тројица играча из средњег реда имали су дефанзивне задатке, док је четврти из маневара помогао нападачима Шалузи и Кнупу.

Популарни Пеле чест је гост на америчкој телевизији. Његови коментари слушају се с пажњом, па похвале изречене на Милутиновићев рачун имају и посебну тежину у фудбалском свијету.

ПОХВАЛЕ: Бора МИЛУТИНОВИЋ

Александар ЦВЕЈИП

ЛИСТА СТРИЈЕЛАЦА

ТАНДЕМ НА ЧЕЛУ

ЛОС АНЂЕЛЕС — Листа стријелаца 15. првенства свијета у фудбалу послјије 23 од укупно 52 утакмице.

3 гола: Батистута (Аргентина) и Далин (Шведска); 2 гола: Радучоју (Румунија), Гоикочев (Шпанија), Клиншман (Њемачка), Хаџи (Румунија), Кнуп (Швајцарска), Валенсија (Колумбија), Луис Гарсиа (Мексико), Ромарио (Бразил), Амин (Саудијска Арабија), и Каниџа (Аргентина); 1 гол: Дегрис (Белгија), Хонг Мјунг-Бо (Јужна Кореја), Сео Јунг-Вон (Јужна Кореја), Хаунтон (Ирска), Селинас (Шпанија), Виналда (САД), Рекдап (Норвешка), Љунг (Шведска), Ембе (Камерун), Омам Бијик (Камерун), Рај (Бразил), Бреги (Швајцарска), Сутер (Швајцарска), Шапиза (Швајцарска), Јонк (Холандија), Таумент (Холандија), Јекини (Нигерија), амокачи (Нигерија), Амунике (Нигерија), Стјуарт (САД), Д. Бађо (Италија), Олдрич (Ирска), Бебето (Бразил), Мврсио Сантош (Бразил), Саленко (Русија), Бролин (Шведска), Албер (Белгија), Чауш (Мароко), Сиасија (Нигерија), Ал-Џабер (С. Арабија) и Марадона (Аргентина); аутогол: Ескобар (Колумбија).

ДА ЛИ ЦРВЕНИ КАРТОН ФАВОРИЗУЈЕ СУДИЈЕ?

ДИЛЕМЕ ИЗВЈЕШТАЧА

ДАПАС — За сада се поуздано зна да ће утакмице последњег кола квалификација судити тројица од петорице арбитра који су у досадашњем дуелу Свјетског првенства показала црвени картон.

Данас Петар Швајцар, који је искључио Шпанца Мигела Надала, дијелиће правду на утакмици између Колумбије и Швајцарске, њемачки судија Хелмут Круг, који је црвени картон показао голману италијанске репрезентације Ђанлуки Паљуку, арбитраже Белгији и Саудијској Арабији у сриједу, а у четвртак, у мечу Аргентина - Бугарска, знак за почетни ударац даће Ноја Јоуни из Туниса, који је Румуну Јону Вледоју „ставио до знања“ да је прекорачио границу фер-плеја.

Црвене картоне у досадашњем дијелу Мундијала показали су још Мексиканац Артуро Бризо (Колумбију Ечеверриј против Њемачке, и камерунског репрезентативца Ембеу против Бразила) и Француз Жоел Кинију (Русу Горлуковичу против Шведске). Њихова имена, међутим, нису помињана у „овом извјештачу“, што не значи да неће дијелити правду у даљем току шампионата.

— Ово није концепт за или против некога. Једноставно, играће се мечеви и послје квалификација“ — објаснио је тренутни избор судија генерални секретар Свјетске фудбалске федерације (ФИФА) Јозеф Блатер.

ТУРНИР У МАЛОМ ФУДБАЛУ „АЛУМИНКА 94“

БАНДИЋ РАЗОРУЖАО „РЕВОЛВЕРАШЕ“

ШИПОВО — На традиционалном турниру у малом фудбалу „Алуминка 94“ бројна узбуђења. Што се ближи крај, све је неизвјесније, али и заљубитеље фудбала много привлачије јер уживају у бројним мајсторијама играча.

Финале прије финала био је сусрет између екипа Боже правде из Шипова и Мангула из Јајца. Домаћини су свему надвисили госте и забиљежили убедљиву побједу - 4:1. Јајачке „револвераше“ разоружао је сјајни Бандић, који је постигао хет-трик, док је једном противничку мрежу погодио Бидићевић. Част „револвераша“ спасио је Прањкић.

Гламоч I, као што се и очекивало, савладао је састав Борца - Војске Републике Српске. Наја-

заслужнији за побједу био је двоструки стријелац Велаја, док је једном мрежу ривала погодио Каран. За поразене гол је постигао Јандрић.

Дуел између Кафеа „Мис“ из Шипова и Гламоч II одлучен је након извођења пенала. У регуларном току, након много узбуђења, резултат је био неријешен, 2:2. Играчи Кафеа „Мис“ били су успјешнији и нашли су се заслужено у полуфиналу.

Данас (понедељак) играју се полуфинални мечеви. Састају се Боже правде - Анишо и Кафе Мис - Гламоч. Финале се игра на Видовдан, у уторак.

Ж.Т.

ВИДОВДАНСКИ КОШАРКАШКИ ТУРНИР СРПСКИХ ЗЕМАЉА ЗАВРШЕН ПОБЈЕДОМ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ДОМАЋИНУ ПЕХАР

Прво мјесто припало репрезентацији Републике Српске, друго РСК, трећа је Црна Гора, а четврта селекција Србије. Похвале актерима турнира, а посебно организатору и домаћину

ЗВОРНИК - Репрезентација Републике Српске побједник је првог Видовданског кошаркашког турнира српских земаља. У финалном мечу најбоља селекција Републике Српске забиљежила је побједу против репрезентације Републике Српске Крајине - 121:108. У борби за треће мјесто репрезентација Црне Горе савладала је селекцију Србије резултатом - 107:85.

Општи је утисак да је организатор успио у својој замисли да окупи најбоље кошаркаше српских земаља и достојно обиљежи Видовдан - славу Војске Републике Српске.

Организатор турнира, Кошаркашки савез Републике Српске и домаћин, спортски радници и привредници Зворника изванредно су урадили свој дио посла, па нису изостала бројна признања и похвале.

Првога дана турнира, у препуној и за ову прилику преуређеној дворани Спортског центра, репрезентативци Републике Српске Крајине побринули су се да направе прво велико изненађење. Савладали су селекцију Србије, коју су представљали играчи Црвене звезде и ОКК Београда. Изванредно је играо **Дамир Покрајац**, у успјешне сараднике имао је у **Рамачу** и **Пургузу**. Репрезентативци Републике Српске и Црне Горе водили су цијели ток утакмице беспштедну борбу. Домаћин је поч-

вагу је односило веће искуство Црногораца, а када млађани играчи Србије нису за пет минута успјели постићи ни поена. Црна Гора се „одлијепила“ на 19 поена предности и онда рутински привела игру крају.

ОСВОЈИЛИ ПЕХАР: Репрезентација Републике Српске

ео меч силовито: **Авлијаш, Мољевић и Вуковић** су били незадрживи и пред одлазак на одмор стекли су 21 поен предности. Међутим, у наставаку разиграли су се Црногорци, корак по корак стизали противника, да би у финалу утакмице стигли, па чак и прстигли домаћина. У крајње неизвесном финалу побједа је ипак припала репрезентативцима Републике Српске.

У борби за треће мјесто Црна Гора је забиљежила глатку и убједљиву побједу против селекције Србије. После вођства Црне Горе - 10:0, одабраници **Владислава Лучића** успјели су убрзо преокренути резултат у своју корист, али што је утакмица више одмицала, пре-

Меч за прво мјесто додио је атрактивну и ефикасну кошарку на радости и задовољству бројних гледалаца. Све до 11. минуте противници су били резултатски поравнати, а онда је домаћин серијом кошева до одласка на одмор стекао предност од 15 поена, што је на крају било одлучујуће за побједу.

На крају турнира, на свечаном затварању, сви актери су награђени дуготрајним аплаузом за приказану игру, екипама су додјелене дипломе и умјетничке слике као трајну успомену на овај догађај, а репрезентацији Републике Српске припао је побједнички пехар. Сви су се разишли у жељи да овакви сусрети буду што чешћи. Драго ГАЈИЋ

ПОЛУФИНАЛЕ

РСК — СРБИЈА
98:81 (51:33)

ДВОРАНА: Спортски центар у Зворнику, гледалаца: 1.000, судије: Пејчић и Бојовић.

РЕПУБЛИКА СРПСКА КРАЈИНА: Каневић, Ернест, Покрајац 23 (пет тројки), Бур, Кмезић 8, Миљуш, Рамач 11, Бабић 23 (3), Адам 6, Плавша, Пургуз 24. Тренер: Ж. Грковић.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА: Трунић 23 (3), Ракочевић 7, Симеуновић 4, Милутиновић 24 (4), П. Петровић 5, М. Петровић 2, Ђато 3, Зечевић 3, Павловић 8, Шљиванчанин 4. Тренер: В. Лучић.

РЕПУБЛИКА СРПСКА — ЦРНА ГОРА
97:93 (55:36)

ДВОРАНА: Спортски центар у Зворнику, гледалаца: 1.200, судије: Врховац и Чоловић. Пет личних грешака: Паралић, Нишавић, Шљепановић и Вукчевић (Црна Гора).

РЕПУБЛИКА СРПСКА: Авлијаш 15, Васић 5, Вујасиновић, Човичковић, Кукић 2, Бабић 5 (1), Мољевић 31, Галић, Зиројевић 11 (1), Вуковић 15, Каршић 4, Кнежевић 9. Тренер: С. Симоновић и П. Јајић.

РЕПУБЛИКА ЦРНА ГОРА: Паралић 14 (1), Нишавић 18, (2), Пековић, Ракочевић, Раичевић 12, Тодић, Милатовић 18 (1), Шљепановић 2, Булатовић 4, Вујичић 6 (1), Вукчевић 21. Тренер: М. Балетић.

ЗА 1. МЈЕСТО

РЕПУБЛИКА СРПСКА РСК
121:108 (66:51)

ДВОРАНА: Спортски центар у Зворнику, гледалаца: 1.500, судије: Бојовић (Српско Сарајево), и Врховац (Бања Лука).

РЕПУБЛИКА СРПСКА: Авлијаш 31 (1), Васић 1, Вујасиновић, Човичковић, Кукић 6, Бабић 6, Мољевић 28, Га-

лић 5, Зиројевић, Вуковић 13, Каршић, Кнежевић 28. Тренери: С. Симоновић и П. Јајић.

РЕПУБЛИКА СРПСКА КРАЈИНА: Ернест 10, Покрајац 39 (2), Бур, Кмезић 5, Кнежевић, Миљуш 5, Рамач 21, Бабић 1, Адам 3, Плавша, Пургуз 24. Тренер Ж. Грковић.

СРБИЈА — ЦРНА ГОРА
85:107 (48:53)

ДВОРАНА: Спортски центар у Зворнику, гледалаца: 1.000, судије: Пејчић и Половић (Српско Сарајево).

РЕПУБЛИКА СРБИЈА: Трунић 17 (2), Ракочевић 10, П. Петровић 5, Симеуновић 7, М. Петровић 5, Ђато, Зечевић 11 (2), Павловић 13, Шљиванчанин 16. Тренер: В. Лучић.

РЕПУБЛИКА ЦРНА ГОРА: Паралић 12 (1), Нишавић 17 (2), Петковић, Ракочевић 2, Раичевић 14, Шљепановић 7, Булатовић 22, Вујичић 9, Вукчевић 20, Милатовић 4. Тренер: М. Балетић.

СУТРА (УТОРАК) БИЋЕ ОДРЖАНА МЕЂУНАРОДНА БОКСЕРСКА РЕВИЈА „БАЊА ЛУКА 94“

РИНГ ЛУК АСОВА

Међународна боксерска ревија одржаће се у уторак, 28. јуна у Спортској дворани „Борик“ са почетком у 18 часова. Превиђен је наступ више од 40 боксера из Грчке, Украјине, Југославије и Републике Српске.

ЉУБИТЕЉИ БОКСА МОЛИ ПЕДА УЖИВАЈУ У АТРАКТИВНИМ МЕЧЕВИМА

БАЊА ЛУКА — Сутра (уторак) у бањолучкој Спортској дворани „Борик“ биће одржана Међународна боксерска ревија „Бања Лука 94“. Биће то права посланица за љубитеље племените вјештине који ће на бањолучком рингу моћи да виде боксере из Украјине, Грчке, Југославије и Републике Српске.

У току данашњег дана очекујемо да стигну Грци. Украјински борци су већ дошли са рукометном репрезентацијом. Југославени долазе са најбољим боксерима Алићем, Криштом, Поповићем и другим тако да ће то бити једна од најквалитетнијих боксерских ревија која ће се одржати од времена када су уведене санкције па до данас - истиче Сређе Зекановић, селектор репрезентације Републике Српске.

И домаћи матадори ринга су спремни да се супротставе најбољим песницама Југославије и Украјине. Тренер репрезентације **Мирко Јокић** добро је припремио боксере и темпирао им форму за предстојећу ревију.

Дуго чекамо дан да се представимо бањолучкој публици. Спреман сам максимално и надам се да ћу побједити кога год добијем за противника - оптимиста је Зоран Радуљ, репрезентативац Републике Српске у полусредњој категорији.

Треба напоменути да се међународна боксерска ревија „Бања Лука 94“ одржава у Спортској дворани „Борик“ у уторак, 28. јуна са почетком у 18 часова. Улаз за ову смотре, како су организатори најавили, бесплатан је.

Д.Г.

У СРИЈЕДУ НА ПАЛАМА ВИДОВДАНСКИ ЦУДО—ТУРНИР У ЧАСТ ДАНА ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

МЛАДОСТ И ИСКУСТВО

БАЊА ЛУКА — Поводом Видовдана, на Палама ће се 28. јуна одржати први екипни цудо-турнир Републике Српске у конкуренцији сениора. Организатор је Цудо-савез Републике Српске и Цудо-клуб Романија (Пале). На овај начин и судисти, који су сви припадници Војске и полиције Републике Српске, желе да увеличају крсну славу Војске.

На турниру ће учествовати екипе Пале, Рајловца, Сокоца, Бање Луке, Требињан Бијелине. Мишице ће укрстити највеће имена цудо-спорта наше државе, али и млади тек стасали

сениори, пред којима је будућност - кажу у Цудо-савезу Републике Српске.

Побједа није битна, важно је учествовати. Екипу Бање Луке ће сачињавати: С. Шуљка, И. Нешкић, З. Ђурић, З. Брборовић, Д. Видић, Р. Домузми, Ч. Чабо, С. Вујасиновић, С. Ђукић и М. Поповић - саопштио је Зоран Ђурић.

Фаворити Рајловца су М. Мучибабић, Д. Божовић, С. Мариф, Ж. Тадић, Р. Пржуљ и М. Милатовић. Пале имају добру и јаку екипу, али смо ми апсолутно бољи - ријечи су Драгана Божић, тренера Рајловца.

Н.З.

ВИДОВДАНСКИ МЕЂУДРЖАВНИ СУСРЕТ КОШАРКАШИЦА

ДА ПРАЗНИК ОСТАНЕ НЕЗАБОРАВАН

У уторак у Санском Мосту играју женске сениорске репрезентације Србије и Републике Српске. Почетак меча заказан за 18 часова. Домаћин спремно дочекује драге госте

САНСКИ МОСТ — Видовдански празник у Санском Мосту увеличаће кошаркашице, репрезентативке Србије и Републике Српске. За Сањане то је прворазредни спортски догађај, прва међудржавна утакмица сениорских репрезентација. Зато је у Санском Мосту све у знаку сутрашње (уторак) утакмице. Организатор, Кошаркашки савез Републике Српске и спортски ентузијаста из Санског Моста, као домаћини, све чине како би репрезентативке пониле највеће успомене и имале незаборавно дружење.

Организациони одбор са **Недељком Рашулом**, председником, обавио је обимне припреме, разрадио све детаље па су сви сигурни да не може би-

ти пропуста у организацији. На кошаркашицама је да својим знањем и умјећем одушеве бројне присталице спорта, а посебно кошарке.

Дно репрезентације Републике Српске већ неколико дана тренира у „Борнику“, а то је најбољи знак колику пажњу посвећујемо овоме сусрету, без обзира што резултат није у првом плану. Прије свега желимо да то буде врхунска кошаркашка представа и дружење српских репрезентативки. На тренинзима су најревносније **Слађана Голић**, **Санда Вуковић**, **Душанка Вучковић**, али са ништа мање жара тренирају и остале репрезентативке. Доласком играчица из Партизана и Црвене звезде употпуниће се списак наше

ПРЕДВОДИ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ: Слађана Голић

селекције - каже **Ђорђе Михељ**, тренер репрезентације Републике Српске.

Репрезентативке Србије и Републике Српске данас стижу у Сански Мост, а утакмица се игра у уторак, у Спортској дворани од 18 часова.

Горана СТАНАРЕВИЋ

ТЕНИС

ДРУГИ МЕМОРИЈАЛ ТРИВЕ ВУЈИЋА

ТЕНИС ЗА СВЕ УКУСЕ

Бањолучанин **Бојан Вујић** снаге је одмјерио са Нишлијом **Зораном Огњановићем**, који је претходно елиминисао Приједорчанина **Амира Шабића** и члана Младости **Бојана Илишића**. Био је то меч у којем су љубитељи тениса уживали. Боље рећи, уживали су у игри **Бојана Вујића** који је, слободно можемо истаћи, био једини исцрпач на терену. Славио је

са 6:0, 6:2. тенисер **Динара** из Панчева **Милан Постић** у четвртфиналу је савладао **Зорана Димитријевића**, такмичара домаћег Борац-Изокомерца, резултатом 6:2, 6:2. Млади **Игор Рубовић**, члан београдског Партизана, за противника у четвртфиналу имао је **Милана Стошића**. Глетко, без већих проблема, триумфовао је **Рубовић** резултатом 6:0, 6:1. Вицешампион Југославије у конкуренцији до 18 година **Борис Бабић** из даљег такмичења избацио је и Нишлију **Николу Живковића**, којег је савладао са 6:1, 6:1.

Тако су се четворица најбољих нашла у полуфиналу. **Бојан Вујић** је, опет без проблема, савладао свог ривала. Овај пут био је то **Милан Постић**, који је доживио исту судбину као и **Зоран Огњановић** - 6:0, 6:2. Нешто тежи посао у полуфиналу имао је **Борис Бабић**, који је у првом сету лако поразио **Игора Рубовића**, али у наставку сусрета **Рубовић** је пружио јачи отпор. Након дуге и исцрпљујуће борбе **Бабић** је изашао као побједник - 6:4.

Организација турнира била је на високом нивоу, а млади тенисери, гости Тениског клуба Борац-Изокомерц, осјећали су се као код својих кућа.

Т. ПАПИР

ЗАВРШЕНЕ ПРВЕ СТУДЕНТСКЕ СПОРТСКЕ ИГРЕ

МНОГИ НИСУ ДОШЛИ

● Недолазак Херцеговаца може се оправдати ратним дејствима, али Бијељинци, сигурно је, немају ваљаног разлога да образложе изостанак ● На Универзијади кошаркашице и обојкаши у обје конкуренције остали без противника

БАЊА ЛУКА — Прве студентске спортске игре које су у протекла три дана одржане у Бањој Луци, завршене су победом екипе бањолучког Универзитета у малом фудбалу, те Војне академије у кошарци.

Иако су мечеви играни на терену Студентског спортског центра, на изузетно високој температури, узбуђења нису изостала. Сигурно је да би млади такмичари, да сувременски услови били повољнији, показали и више.

Највише интересовања публике изазале су кошаркашке утакмице. Посебно је био драматичан меч између бањолучана и академица јер се побједник није знао до самог краја. Ипак, више среће и умијећа имали су представници Војне академије. Книњани на Првим студентским спортским играма нису имали запажених успјехе, како у игри испод два обруча, тако и у малом фудбалу. Међутим, браћа из Републике Српске Крајине морални су побједници Универзијаде јер дуг и напоран пут није за њих био препрека.

СВИ РЕЗУЛТАТИ: мали фудбал: Војна академија — Книњ 6:3. Бања Лука — Војна академија 8:2. Бања Лука — Книњ 4:2. кошарка: Војна академија — Книњ 54:42 (31:22). Бања Лука — Војна академија 79:81 (38:33). Бања Лука — Книњ 90:85 (45:44).

ПЛАСМАНИ: мали фудбал: 1. Бања Лука, 2. Војна академија, 3. Книњ; кошарка: 1. Војна академија, 2. Бања Лука, 3. Книњ.

Прве студентске спортске игре су завршене, али ова манифестација је била прилика да будући организатори и бањолучки домаћини увиде пропусте. Оно што је разочарало јесте недолазак неколико пријављених екипа из Републике Српске. Већина њих се може оправдати ратним дејствима, посебно састави из Херцеговине. Ипак, Бијељинци, који такође нису дошли, сигурно немају ваљаног разлога да образложе свој изостанак. Због тога су кошаркашице Бање Луке, те обојкаши у обје конкуренције остали без противника. Овита мовиси и играли екзибитионе утакмице: кошаркашице с Младим Крајишником, а обојкаши и обојкашице с комбинованим саставима Обојкашког клуба Врбас из Бање Луке.

Све у свему, признање треба одати онима који су се надметали и пожељети им да идуће године, у неком другом граду Републике Српске, имају више ривала јер су и побједо онда драже и вредније.

Г. СТАНАРЕВИЋ
Т. ПАПИР

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ

У петак послјеподне на теренима Тениског клуба Борац-Изокомерц уприличено је и свечано отварање Другог меморијала Триве Вујића. Након подизања заставе на јарбол и интонирања химне „Боже правде“, љубитељима тениса и такмичарима обратио се **Никола Касабашић**, предсједник Организационог одбора:

— **Част ми је и задовољство бити на челу Организационог одбора** турнира организованог у знак сјећања на Триве Вујића, који је много задужио овај спорт и тениске раднике Бање Луке. Поред великих војних задатака, Триво је увијек налазио времена за тенис и овај клуб, чији је предсједник био од 1989. до 1992. године. Триво Вујић је часно изгубио живот ослобађајући Дервенту, 30. јуна 1992. године. Његови саборци су осветили свога команданта ослободивши Дервенту и Брод.

Присутнима се обратио и генерал-мајор **Богдан Суботић**: — Припапа ми је изузетна част да поздравим све такмичаре и љубитеље тениса, а посебно породицу Вујић, с **Бојаном** на челу. Ово је једини начин да захвалимо добром човеку, узорном официру...

Свечаном отварању присуствовали су између осталих потпредсједник Владе Републике Српске **Витомир Поповић**, пуковници **Гојко Вујновић**, **Радомир Чавић** и други.

ПЛИВАЊЕ

ОДРЖАН ПЛИВАЧКИ МИТИНГ „БАЊА ЛУКА 94“

БЕОГРАЂАНИ НАЈУСПЈЕШНИЈИ

БАЊА ЛУКА — На базену Холдинг-компаније „Инцел“ одржан је први пливачки митинг на тлу Републике Српске. Уз присуство великог броја друштвено-спортских радника и припадника Војске Републике Српске, на овој спортој ма-

предсједник Пливачког савеза Југославије, **Милан Панчић**, предсједник Организационог одбора Пливачког митинга и **Милан Јејинић** предсједник Пливачког клуба Борац-Инцел.

У такмичарском дијелу најзанимљивије трке су биле 100

ПОКЛОНИ РАЊЕНИЦИМА

Представници свих клубова учесника Пливачког митинга „Бања Лука 94“ и делегације Пливачких савеза Југославије и Републике Српске посетили су прије почетка такмичења Војномедицински центар у Бањој Луци и том приликом уручили поклоне рањеним борцима Војске Републике Српске.

— **Веома ми је драго што смо посетили рањенике, да их бар мало орасположимо и ублажимо им ране. До сада нисам видео страхоте рата, али из прича са јунацима схватио сам шта рат са собом доноси - рекао је Данило Перуновић, пливач новосадске Војводине.**

вријеме пливачице Војводине по таблицама Свјетске пливачке федерације (ФИНА) доносило јој је 529 бодова, што је најбољи југословенски резултат у овој години. Веома добар је био и **Никола Савићкић**, члан екипе „11. април“ из Београда, који је победио у трци 100 метара прсно, у времену 1:09,90 минута, што је исто веома добар резултат, који је младом Београђанину доносио 688 ФИНА-бодова.

Дарко ГРАБОВАЦ

ПЛАСМАН ПО ДИСЦИПЛИНАМА

ЖЕНЕ: 100 метара слободним стилем: 1. Панић (Војводина), 2. Нешовић (Бањица), 3. Шавија (Борац-Инцел); 100 метара делфин: 1. Зејак (Јагодина), 2. Шлехта (Борац-Инцел); 100 метара леђно: 1. Давидовић (Бањица), 2. Бјелица (Врбас); 3. Шилетић (Борац-Инцел); 100 метара прсно: 1. Глувајић („11. април“), 2. Курбановић („11. април“), 3. Бабић (Борац-Инцел); 200 метара мјешовито: 1. Давидовић (Бањица), 2. Бјелица (Врбас), 3. Нешановић (Бањица); Штафета 4x100 метара мјешовито: 1. Борац-Инцел, 2. Бањица, 3. Јагодина.

МУШКАРЦИ: 100 метара слободним стилем: 1. Бикић („11. април“), 2. Перуновић (Војводина), 3. Панић (Борац-Инцел); 100 метара делфин: 1. Тошић (Врачар), 2. Обренић (Војводина), 3. Ивић (Борац-Инцел); 100 метара леђно: 1. Калабић (Партизан), 2. Миловић (Врбас), 3. Зеић (Сента); 100 метара прсно: 1. Савићкић („11. април“), 2. Томашевић (Врбас), 3. Арбутина (Бањица); 200 метара мјешовито: 1. Калабић (Партизан), 2. Бикић („11. април“), 3. Перуновић (Војводина); Штафета: 4x100 метара мјешовито: 1. Војводина, 2. Инцел, 3. Сента.

нифестацији, која је приређена у част славе наше војске. Видовдан, наступило је више од 70 пливача из 10 клубова Југославије и Републике Српске! Тако су своје такмичаре на овој пливачкој смотри имале екипе: Бањице, Војводине из Новог Сада, Врбаса, „11. априла“ из Београда, Врачара, Јагодине, Партизана из Београда, Сенте, Школе Министарства унутрашњих послова Републике Српске и Борац-Инцела.

Пливачки митинг „Бања Лука 94“ отворио је пуковник Војске Републике Српске **Ристо Нинковић** сљедећим ријечима:

— **Драги гости, добро дошли у Бању Луку, град спорта и младости. Ово је прва пливачка смотри која се одржава на тлу наше младе државе која, иако још у повоју, граби крупним корацима ка спортој афирмацији. Свој несобичан допринос томе да лето нан, пливачи, којима желим много среће на предстојећем такмичењу.**

Потом су присутне поздравили **вр Рајко Касашић**, предсједник Савеза спортова Републике Српске, **Душан Димитријевић**,

метара слободно за жене и 100 метара прсно за мушкарце. У веома динамичној трци младе Новосађанка **Далиборка Панић** постигла је веома добро вријеме — 1:07,66 минута, што је резултат вриједан у балканским и европским оквирима. Прерачунато

АТЛЕТИКА

ВИДОВДАНСКА УЛИЧНА ТРКА „БАЊА ЛУКА 94“

АТЛЕТИЧАРИ — ВИДОВДАНУ

● Видовданска трка улицама Бање Луке организује се у уторак од 17 часова ● Долазак најавили многи познати југословенски атлетичари

БАЊА ЛУКА — Поводом славе Војске Републике Српске у Бањој Луци, у организацији Атлетског савеза Републике Српске и Атлетског клуба Борац, организоваће се Видовданска улична трка „Бања Лука 94“.

Поред чланова атлетских клубова из Републике Српске и Републике Српске Крајине, учешће су најавили и такмичари из Југославије:

из Црвене звезде, Партизан - Комете и Младости. Предвиђени смо трке за пионире, јуниоре, војнике, инвалиде, шлагер такмичења биће трка сениора, у којој ће учествовати многи познати југословенски такмичари - рекао нам је **Никола Лончар**, предсједник АК Борац.

Трке почињу у 17 часова у центру града. Организатор очекује да ће учествовати велики број такмичара, а за главну трку упутио је позив многим истакнутим атлетичарима Југославије.

За најбоље појединце предвиђена су признања и новчане награде.

Ј.П.

РУКОМЕТ

ПРВЕНСТВО
ОСНОВНИХ ШКОЛА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
У РУКОМЕТУ

ОСНОВЦИ ОДУШЕВИЛИ

МОДРИЧА — Побједници првенства основних школа Републике Српске у рукомету у конкуренцији су дјевојчице ОШ „Иво Андрић“ из Бање Луке, док су код дјечака најуспјешнији били основци школе „Бранко Попић“ из Приједора.

Све екипе учеснице: Основна шко-

ла „Брод“ из Брода, „Десанка Максимовић“ из Приједора, „Прва народна“ из Бијељине, „Свети Сава“ из Модриче (дјевојчице), „Борисав Станковић“ из Бање Луке, „Никола Мачкић“ из Кључа, „Доњи Борковић“ из Градишке, „19. април“ из Дервенте, „Свети Сава“ из Модриче (дјечаки).

СВИ РЕЗУЛТАТИ: дјевојчице: „А“ група: „Свети Сава“ — „Доњи Борковић“ 10:24, „Свети Сава“ — „Бранко Попић“ 10:25, „Доњи Борковић“ — „Бранко Попић“ 11:13, „Б“ група: „19. април“ — „Никола Мачкић“ 16:14, „19. април“ — „Борисав Станковић“ 8:26, „Никола Мачкић“ — „Борисав Станковић“ 20:25; за пето мјесто: („Свети Сава“ — „Никола Мачкић“ 7:13; за треће: „Доњи Борковић“ — „19. април“ 10:11; за прво мјесто: „Бранко Попић“ — „Борисав Станковић“ 20:16; дјевојчице: „Десанка Максимовић“ — „Прва народна“ 6:8 (9:8), „Свети Сава“ — „Иво Андрић“ 1:19, „Брод“ — „Свети Сава“ 10:2, „Иво Андрић“ — „Прва народна“ 16:12, „Брод“ — „Иво Андрић“ 7:17, „Десанка Максимовић“ — „Свети Сава“ 15:1, „Брод“ — „Прва народна“ 9:13, „Десанка Максимовић“ — „Иво Андрић“ 6:7, „Свети Сава“ — „Прва народна“ 4:13, „Брод“ — „Десанка Максимовић“ 1:16.

ПЛАСМАНИ: дјевојчице: 1. „Бранко Попић“ 8 бодова; 2. „Борисав Станковић“ 4; 3. „19. април“ 4; 4. „Доњи Борковић“ 2; 5. „Никола Мачкић“ 2; „Свети Сава“ без бодова; дјевојчице: „Иво Андрић“ 8 бодова; 2. „Десанка Максимовић“ 5; 3. „Прва народна“ 6; 4. „Брод“ 2 бода; 5. „Свети Сава“ без бодова.

те побједничке школе, приказале су квалитетан рукомет, достојан државног првенства.

Бањолучке основке „Иво Андрића“ без већих проблема освојиле су прво мјесто иако су биле најмлађе такмичарке (шести и седми разреди). Занимљива двојка водила се за друго мјесто између Бијељинца и Приједорчана. Титула вицешампиона освојила је на пенале, на радости рукометаша „Бранка Попића“ није било краја.

Пријатно су изненадили и играчи из Кључа. Ако се зна да се у овом граду прије рата није посебно посвећивала пажња рукомету, онда је њихов успјех утолико већи. Зато треба настојати да се у Кључу оформи рукометни клуб, јер дјечаки који су учествовали на првенству основних школа у Модричи гарантују квалитет и успјех.

За најбољу играчицу изабрана је чланица ОШ „Иво Андрић“ из Бање Луке **Бојана Поповић**, а за рукометаша **Данијел Каджић** ОШ „Бранко Попић“ из Приједора.

Г.С.

Бања Лука
В. Маслеше 66

тел/факс
078/11-787

телефон 11-791

→ НУДИ АРАНЖМАНЕ посредством
РЕНОМИРАНИХ АГЕНЦИЈА

KOMP-TOURS
NOVI SAD

ЦРНОГОРСКО ПРИМОРЈЕ

и тамо гдје нас још увијек очекују као рођене

ГРЧКА КИПАР

ВАШЕ ПУТОВАЊЕ - НАША ПОСЛОВНА ТАЈНА

МП "СТОЧАР"
Бања Лука, Видовданска 5
телефон: централа 078/32-928
комерцијала (факс) 32-866
клавница 30-097, 30-098

ПРОИЗВОДЊА И ПРОМЕТ
МЕСОМ И МЕСНИМ
ПРЕРАЂЕВИНАМА

КЛАОНИЧКЕ УСЛУГЕ

ОГЛАС

Мјешовитом дионачарском друштву Хотел „Босна“ Бања Лука потребно 6 радника за обављање послова у угоститељству. Позивају се сви заинтересовани који имају завршену најмање средњу школу (пожељно је угоститељска школа) да дођу у хотел „Босна“ Бања Лука 29.6.1994. године у 11.00 часова.

БЕПРО
БОШКОВИЋИ-ЛАКТАШИ

ПП ПРОИЗВОДЊА
БЕТОНСКЕ ГАЛАНТЕРИЈЕ

- саксије
- жардињере
- ограде
- фасадни камен
- бетонске плоче /40x40x3,5 см/

ПРОДАЈА БИЈЕЛОГ ЦЕМЕНТА
тел. 078/833-555, 784-636

ВАШ
ЛИСТ

"ГЛАС
СРПСКИ"

Тржница

Бања Лука

Услужно трговинско мјешовито предузеће
"Тржница" Д.Д. 78000 Бања Лука, Тржничка 11.
Тел. 078/33-787, директор 33-355, комерцијала
(факс 078) 45-248

ПРОИЗВОЂАЧИ И КУПЦИ
ОБЈЕКТИ "ТРЖНИЦЕ" БАЊА ЛУКА СУ У
ФУНКЦИЈИ ЗАДОВОЉЕЊА ВАШИХ ПОТРЕБА.

ДОБИТЕ И УВЈЕРИТЕ СЕ!

СТОВАРИШТЕ ЛАУШ
Тел: 88-483, 31-730
СТОВАРИШТЕ ТРН
Тел: 784-248, 784-847
ЧЕЛНИК
ТЕЛ: 48-012
БЕОГРАД
Тел: 011/ 25-46-448

СТАМБЕНА ЗАДРУГА
ЕКОДОМ
БАЊА ЛУКА

СВЕ ЗА СТАН ИЛИ КУЋУ
ОД ТЕМЕЉА ДО КРОВА

ИНЦЕЛ
ХОЛДИНГ ДД
БАЊА ЛУКА
Медено Поље 66
Поштански претинац 78

Телефон: 078/33-944
Телекс: 45-123
Факс: 078/35-097
42-828

Бања Лука,
Св. Мркала 16

РЕЗАНА ГРАЂА
-даска и лејива
-израда кровних конструкција по наруџби

И-аркеј
-услуга резања

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРИМАРНУ И
СЕКУНДАРНУ ПЕРЕРАДУ
ДРЕВЕТА НА ПИЛАНИ
У КАРАВОВЦУ
НУДИ:

Телефони:
078 / 43-977;
факс: 42-997

НАЈБРЖИ ПУТ ДО ОНГУРНОГ КРОВА

ТРГОВИНСКО - УГОСТИТЕЉСКО ПРЕДУЗЕЋЕ
"ДУЛЧИНЕЛ"

Комисиона продаја

Угоститељска опрема и
опрема за услужне
дјелатности

Продаја и изнајмљивање

(лизинг) опреме за услужне

дјелатности (трговину, угоститељство,
посластичарство, меснице)

С ПОВЈЕРЕЊЕМ У "ДУЛЧИНЕУ"

Бања Лука
Касина Херцегова 7
тел. 078/66-608

ПОСЕБНА
ПОНУДА

дрвени
сунцобрани

МЕРИДИЈАН

МЕЂУНАРОДНА
ШПЕДИЦИЈА
ИЗВОЗ—УВОЗ
ТРГОВИНА
БАЊА ЛУКА

ИНДУСТРИЈА СВИЛЕНИХ ТКАНИНА Д.Д.
ЧЕЛИНАЦ

тканине
спортске јакне
тренерке
мода одјећа

А ВРЕМЕНО
В БОМА УДОБНО
Т ШТО ЈЕ НАЈВАЖНИЈЕ
Л АКО ЗА ОДРЖАВАЊЕ
А ТРАКТИВНО

Производе "Свиле" можете набавити:

- у Челинцу "Дисконт" испред фабрике по фабричким цијенама, тел. 851-253, 851-022 локал 161
- у Бањој Луци
- "Дисконт" роба по фабричким цијенама у Ул. Цара Душана 17, тел: 12-587
- продавница у Ул. Веселина Маслеше (код Југобанке) тел. 11-346
- продавница киоск Карла Ројца 66
- продавница киоск испред "Инцела" тел. 33-944 локал 372
- продавница у Ул. Браће Одића бр. 23ц, тел. 69-040
- у Лакташима зграда Лактинга Занатско производни центар
- у Кнежеву Ул. Гаврила Принципа 66, тел. 895-456
- у Теслићу Ул. Светосавска 54, тел. 074/730-158
- у Котор Варошу насеље "Брегови" тел. 881-240
- у Српцу Ул. Васе Пелагића 11, тел. 840-665
- у Приједору Ул. Милана Топића бр. 3, зграда М-3
- у Градишци, Видовданска 59

ЦЕНТРАЛА: 851-253, 851-022
КОМЕРЦИЈАЛА: 851-040, 851-353
ФАКС: 078/851-053

EUROTOURS
BANJA LUKA

ВОЗИ ВАС У ШОПИНГ
МОДЕРНИМ ТУРИСТИЧКИМ АУТОБУСМА

у СУБОТИЦУ,
полазак четвртком

у СОФИЈУ,
полазак поведјелком

Информације, резервације и
продаја карата у Агенцијама
"EUROTOURS" и "DANSA-TOUR"
Биле Милосављевића бр. 8
тел. 078/39-011
Ил Хантеру
тел. 078/12-701
и 46-711

ПП **КРАЈИНАГАС** д.о.о.

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ТРГОВИНУ
ТЕКУЋИМ ПЛИНОМ, НАФТОМ
И НАФТНИМ ДЕРИВАТИМА

Бања Лука Рамини 66

ТЕЛЕФОНИ:
078/722-111
39-962

ТЕЛЕФАКС:
078/722-226

ПРОДАЈНА МЈЕСТА
Фра Грге Мартића 66
Марина Држића 66
Милоша Обилића 66
Рамини 66

ПТТ
СЛЕНДЕР
Бања Лука
Телефони:
Агенција 078/44-080
Кућа 58-119

ОРГАНИЗУЈЕ ШОПИНГ У
СУБОТИЦУ
Полазак четвртком у 19 часова
СОФИЈУ
Полазак уторком и петком у 10 часова
СОЛУН
Полазак у јулу

Информације, резервације и продаја карата у Агенцији у Бања Луци
тел: 078/44-080 и Градишци, тел: 812-974

МАЈА ОЛАСИ
12-844 и 12-848
ул. Василија Маслаче бр.28
други спрат
радно вријеме
од 7 до 15 сати

Станови - зајена

● Зеница - Бања Лука,
Мијењам викенд-кућу у
рекреационом центру Би-
стричак код Зенице за
нешто слично у околини
Бање Луке, телефон
079/81-639. (43128)

● Суботица - Бања Лука
Мијењам кућу у Суботици,
97 м², са централним гри-
јањем и телефоном, гар-
ажа 25 м² + ложионица и
смјештај за огрјев. Плац
укупне површине од 720
м² за сличну или већу у Ба-
њој Луци, по договору, ин-
формације на телефон
024/50-003, Калинић Ми-
хајло или на телефон
024/25-131, локал 233. (ш
43104)

Разно

● Хитно продајем потпуно
нов комбајн „змај 135“
бункераш. 30% јефтиније,
078/62-212. (ш 43012)

● Продајем кафе-пржио-
нице и млинове, цемент и
столарију. 078/785-405. (ш
43077)

● Најповољније тракасте
завјесе, венецијанери и
пластичне ролетне 078/
55-722. (ш 40958)

Радна мјеста

● МП „ЧЕС“ Фабрика
детерџената Бања Лука
врши пријем у стални рад-
ни однос главног књиго-
вође, 1 извршилац, по мо-
гућности са радним
искуством, пријаве на
телефоне 078/12-050, 078/
12-030. (ш 043122)

АУТОШКОЛА
Тел. 31-143
кандидатије кредитирамо
злаћање у района

На основу члана 59. СТАТУТА МД „НЕВЕНА“ ХИП
Приједор, те на основу чланова 8. и 38. Правилника о ор-
ганизацији и систематизацији радних мјеста, Управни
одбор МД донио је одлуку да распише

ОГЛАС

за попуну сљедећих радних мјеста:
1. директор предузећа, 1 извршилац на период од 4
године.
За директора предузећа може бити именовано лице
које поред општих услова прописаних законом испуња-
ва и ове услове:
- да има средњу, вишу или високу школску спрему,
- да има радно искуство од најмање три године на руко-
водним мјестима у трговини или производњи,
- да му правоснажном судском одлуком није забрањено
обављати послове руковођења код привредно-
правних субјеката.

2. руководилац економско-финансијске службе, 1 из-
вршилац, поред општих услова треба да испуњава и
сљедеће посебне услове:
- ССС, ВШС или ВСС са најмање три године искуства на
истим пословима.
3. руководилац комерцијалне службе, 1 извршилац,
поред општих услова треба да испуњава и посебне
услове:
- ССС, ВШС, или ВСС са најмање 3 год. искуства на ист-
им пословима.
4. руководилац у представништву у Бањој Луци, 1 извр-
шилац - услови исти као под ред. бр. 3.
Пријаве слати на адресу: МД „НЕВЕНА“ ХИП, 1. МАЈА
63, Приједор, пошт. фах 50 или директно на адресу.
Оглас остаје отворен 8 дана од дана објављивања.
Ближе информације на тел. 079/11-451.

АУТОСТРАДА
ТРГОВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ

НАЈПОВОЉНИЈА
ПОНУДА на велико
и мало

ГУМЕ
путничке, полутеретне,
бицикл и молад,
тракторске, вилушкар
АКУМУЛАТОРИ
МОТОРНА УЉА
РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ

Крајишких бригада 63, Бања Лука
тел/факс 078/33-826, телефони: 59-258 и 12-111

design-E

П.П. ЗА ИНЖЕЊЕРИНГ И
МАРКЕТИНГ БАЊАЛУКА
(МАСАРИКОВА 66)
Тел: 078-46-234
38-108

ТРАКАСТЕ
ЗАВЕСЕ
ВЕНЕЦИЈАНЕРИ
ТЕНДЕ

УРЕЂИВАЊЕ ИЗЛОГА, СПУШТЕНИХ СТРОПОВА, БУТИКА
И ДРУГИХ ПОСЛОВНИХ И СТАМБЕНИХ ПРОСТОРА РАДИМО
ЦИЈЕВНИМ СИСТЕМИМА
ЦИЈЕВИ НИКЛОВАНЕ ИЛИ ПЛАСТИФИЦИРАНЕ
ЗГЛОБОВИ МЕТАЛНИ

СЕРВИС КОМИСИОН Бања Лука
БОНУС Крајишких бригада 1

● видео шпе	- 145 13	90 НД
● покер апарати	- 155 13	100 НД
● билијари	- 165 13	110 НД
● сервис	- 175 13	125 НД
● откуп	- 175 14	145 НД
● продаја	- 195 15	220 НД

Акумулатори		
- 45 Ам		80 НД
- 55 Ам		95 НД
- 65 Ам		110 НД
- 97 Ам		160 НД
- 110 Ам		190 НД

Тел.:
078/56-523

На основу закључка Извршног одбора општине
Дервента бр. 02-023-562, од 22.6.1994. године, Комисија
за спровођење јавне лицитације оглашава

ПРОДАЈУ

пет цистерни за ускладиштење нафтних деривата

1. Општински секретаријат за привреду и финансије ће
извршити продају пет цистерни за ускладиштење нафт-
них деривата.
2. Цистерне су капацитета по 50.000 литара, а налазе
се на к.ч. 1018/3.
3. Продаја ће се извршити путем усменог јавног
надметања (у даљем тексту лицитација), које ће се
одржати дана 6.7.1994. године са почетком у 10 часова у
просторијама СО Дервента.
4. Лицитација ће се обавити тако да се лицитира свака
цистерна појединачно, а почетна цијена износи 7.000
динара по цистерни, а најнижи помак износи 10% од
почетне цијене.
5. Право учешћа на лицитацији имају сва правна и фи-
зичка лица која најкасније до 6.7.1994. године до 10 ча-
сова на благајни СО Дервента положије кавуцију у износу
од 3.500 динара и Комисији за спровођење лицитације
доставе пријаву за учешће на лицитацији.
6. Куповна цијена се плаћа одмах по завршетку лицитације
на благајни СО Дервента.
Након тога закључује се купопродајни уговор и врши
примопредаја цистерни.
7. Цистерне се могу разгледати сваким даном, а ин-
формације се могу добити на телефон 833-163, сваким
радним даном од 8 до 15 часова.
8. Трошкове преноса власништва сноси купац.

ПТП „ЕФЕКТ“, Бања Лука, Ул. Са. Саве бр. 23,
објављује

ОГЛАС

за пријем у стални радни однос већег броја квалифи-
кованих зидара са радним искуством (у обзир долазе и
пензионисани зидари).
Пријаве на телефоне: 078/43-695 и 30-679 или лично на
наведену адресу.

Legis Contact

Агенција за правну помоћ
и посредовање у
промећу некретнина

ПРОДАЈЕМО, КУПУЈЕМО И ВРШИМО ЗАМЈЕНУ СВИХ ВРСТА НЕКРЕТНИНА
ПОКРЕЂЕМО ПОСТУПКЕ И ПОСРЕДУЈЕМО КОД ОСТВАРИВАЊА ПРАВА
НА ПЕНЗИЈЕ ПО МЕЂУНАРОДНИМ УГОВОРИМА
ВРШИМО НАПЛАТУ ПЕНЗИЈА ИЗ СР ЊЕМАЧКЕ И РЕПУБЛИКЕ АУСТРИЈЕ

Бања Лука, Шпраснајерова 23
ТЕЛЕФОНИ
078/34-431 и 23-505

LA.I.M.EX (п.о.)
ПОЉОПРИВРЕДНА
ПРОИЗВОДЊА
И УСЛУГЕ
ВЕЛЕТРГОВИНА
ИМПОРТ-ЕКСПОРТ
НОВИ ГРАД
ДОБРИЛЕ ГРУБОР 6.6.
ТЕЛЕФОН: 079/51-418, 52-007
ТЕЛЕФАКС: 079/51-418

КОМПАНИЈА СУЛЕР БАЊА ЛУКА
ДОО ЗА ИНЖЕЊЕРИНГ И ПРОЈЕКТОВАЊЕ У ГРАЂЕВИНАРСТВУ
7000 Бања Лука, Васе Палагића 21, Тел/Факс: 078/30-348 и 57-601

ТУЖНО СЈЕЊАЊЕ НА
борце наше мјесне заједнице који су часно положили животе бранећи отаџбину

**РАДОМИР
(ВИДА)
ДОЊАК**

21. 8. 1992.
ГРЕБНИЦЕ

**ДРАГОМИР
(ЉУБЕ)
МАЛИНИК**

6. 10. 1992.
БРОД

**НЕНАД
(МЛАДЕНА)
ОСТОЈИЋ**

5. 9. 1992.
ЈАШЕ

**МИЛОРАД
(УРОША)
ОСТОЈИЋ**

13. 8. 1992.
ГОЛА ПЛАНИНА

**ЉУБО
(САВЕ)
ОСТОЈИЋ**

26. 6. 1992.
ДЕРВЕНТА

Тужним и болним срцем језавмо родбини, пријатељима и познаницима жалосну вијест да је дана 24. 6. 1994. године у 40. години живота вршећи достојанствено своју дужност за одбрану земље погинуо као припадник Војске Републике Српске наш драги и никад непрежаљани

**СЛОБОДАН
(ИЛИЈЕ)
ПИЉАГИЋ**

Сахрана ће се обавити 26. 6. 1994. године у 15 часова на гробљу Горњи Дракулић.
ОЖАЛОШЋЕНИ: мајка Милосава, супруга Зренка, синови Игор и Марко, сестра Радмила, браћа Милан, Томислав и Сава, зет Родољуб, снахе и остала многобројна родбина, пријатељи и комшије.

Последњи поздрав ратном другу

**СЛОБОДАНУ
(ИЛИЈЕ)
ПИЉАГИЋУ**

од бораца Друге лаке пјешадијске бригаде. 043481

Последњи поздрав свом ратном другу

**СЛОБОДАНУ
(ИЛИЈЕ)
ПИЉАГИЋУ**

од бораца из 3. чете. 043481

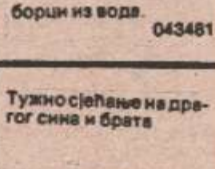
Последњи поздрав свом ратном другу

**СЛОБОДАНУ
(ИЛИЈЕ)
ПИЉАГИЋУ**

борци из вода. 043481

Последњи поздрав свом ратном другу

**СЛОБОДАНУ
(ИЛИЈЕ)
ПИЉАГИЋУ**

Тужно сјећање на нашег драгог сина и брата

**ГОРАНА
ГОРУ
ЧЕРЕКОВИЋА**

Уторак, 28. јуна 1994. године, навршавају се друге и тужне двије године од погибје нашег вољеног сина и брата. Драги наш вољени добри Гору, од када си ти отишао од нас, тужна је кућа наша, у њој нема оне радости и смијеха, многи се радују што ће рат проћи, али ми не вољени наш сине и брата, јер ти нема никад нећеш доћи из Херцеговине овако како си нам говорио. Вјечно ожалостени: отац Недељко, мајка Госпања, браћа Зоран и Војислав

043483

Дана 27. 6. 1994. године навршава се 6 мјесеци откако преста да куца племенито срце мајке и баке

**ГРОЗДЕ
МИХАЈЛОВИЋ**

Пропале данн само, не бришу сјећања на Тебе, драга мајко, на твоју доброту и племениту душу. Нека ти је вјечна слава, проста душа и лека земља, вољена мајко Клерка Лела, унуци Горан и Гордана и зет Мирко.

43118

Дана 28. јуна 1994. године навршавају се двије тужне године откако нас је заувјек напустио наш драги

**АРМИН
ЧЕИФОВИЋ**

Уторак, 28. 6. 1994. године у 11 часова посјетимо његову вјечну кућу и положићемо цвијеће на Новом гробљу, те позивамо родбину, комшије и пријатеље да нам се придруже. Ожалостене породице Чеифовић и Працић.

0043143

Нашем драгом

**АРМИНУ
ЧЕИФОВИЋУ**

Вријеме пролази, а туга и бол остају у срцима нашим. Твоји: САША, ВАЊА и САЊА.

0043143

Тужно сјећање на нашег драгог и никад незаборављеног

**АРМИНА
ЧЕИФОВИЋА**

Елвир и Мерић 0043143

Тужно сјећање на зета

**АРМИНА
ЧЕИФОВИЋА**

Радмила 043143

Тужно сјећање на нашег драгог сина

**АРМИНА
ЧЕИФОВИЋА**

Мајка Исмета и отац Енвер 043143

Дана 27. 6. 1994. године навршавају се двије године откако је положио живот за отаџбину наш драги син и супруг

**ПЕТКО
ИГЊИЋ**

Празнина која је настала твојим одласком никада ништа неће испунити. Ожалостени: мајка СЛАСА и супруга СТАНА

Ф 50

Тужно сјећање на драгог ратног оца и пуника

**ПЕТКА
ИГЊИЋА**

С љубављу и поштовањем унуку СИМО КЛЕРИ ДРАГАНА и АНКА, зетови ДРАГИША и СЛОБОДАН.

Ф 50

Тужно сјећање на вољеног супруга

**МИЛУТИНА
МИЛУ
МАЦАНОВИЋА**

28. 2. 1994. - 28. 6. 1994. Вријеме пролази, дуги су дани а још дуже ноћи које су ми упорно доказивале да ми више нећеш доћи. Нисам ни могла вјеровати јер са народом да ћеш доћи лакше је живјети. Лијепо је бити по њима тебе, препријето живјети с тобом, толико доброту имао си само ти, а да је све ово стварност, никада нећу схватити. Супруга Ружица 0043083

Тужно сјећање на вољеног тата

**МИЛУТИНА
МИЛУ
МАЦАНОВИЋА**

Судбино проклета, шта си учинила, од вољеног тате си нас одвојила. Зар никада нећу зовнути тата и срцељно истрчати пред врата. Како сам ти се, тата, радовао и с тобом увијек играо. У крилу ти увијек сједио, тада сам најбезбрижнији био. Кома ће се мој брат Милан радовати, с ким ће се он поиграти кад га ниси, тата, ни видео. Твоји синови Бојан и Милан 0043083

28. 6. 1992. - 28. 6. 1994.

Двије године туге и болова, много времена и много суза које те не могу вратити у наш загрљај, прошло је од када нас је напустио мој вољени брат

**БОРИСЛАВ
(ДАНИЛА)
БРЕЈИЋО**

дипл. ветеринар из Невесиња. Твојим одласком отишао је и дио нас, а из наших срца никад неће отићи туга. У вјечном болу за Тобом сестра Бранка са породицом. 0043144

**НИКОЛА
(ВУКАШИНА)
СЕКУЛИЋ**

30. 9. 1992.
КОЛИБЕ

**КАРЛО
(ИВЕ)
ВАЛЕНТИЋ**

31. 3. 1994.
БРОД

**РАНКО
(НИКОЛЕ)
САНДИЋ**

21. 1. 1993.
РАМИЋИ

**ИВИЦА
(АНТЕ)
МАЈДАНЦИЋ**

31. 8. 1992.
БИЈЕЛО БРДО

**РАНКО
(СВЕТКА)
МАЛИНИЋ**

3. 10. 1992.
КОТОР-ВАРОШ

**РАНКО
(ТОМЕ)
ТАДИЋ**

23. 8. 1992.
ВЛАШИЋ

**РАНКО
(ПЕТКА)
ГОЛЕМОВИЋ**

2. 8. 1993.
БРЧКО

**ЗОРАН
(ДРАГЕ)
ГОЛЕМОВИЋ**

18. 10. 1991.
ДОЊИ БОГИМОВЦИ

**ЉУБИША
(ДОРЂЕ)
ДОЊАК**

20. 6. 1993.
БРОД

**АНТО
(ИВЕ)
ПОСИЋ**

15. 7. 1992.
ГРАДАЧАЦ

**БОЖО
(ЛУКЕ)
ГЛИШИЋ**

26. 11. 1992.
МАЛА ШУЉАГА

**МАРИНКО
(ЉУБОМИРА)
КУРЧЕЛА**

1. 4. 1994.
УРИЈА — БУГОЈНО

**МИРО
(ВАСЕ)
ШАРИЋ**

5. 4. 1993.
ВАРОШЛУК

**ДУШАН
(МИЛЕ)
ШАРИЋ**

26. 6. 1992.
ЛИВАДИЦЕ

**НОВИЦА
(РАДИВОЈА)
ПЕТРОВИЋ**

23. 9. 1993.
ПОДВОЛУЈАК

**ЗДРАВКО
(БОРЕ)
ГАТАРИЋ**

24. 12. 1993.
ПАКРАЦ

**ЉУБИША
(ЗДРАВКА)
ШУКАЛО**

27. 4. 1994.
РАМИЋИ

**ДАЛИБОР
(БОЖЕ)
ТАДИЋ**

27. 4. 1994.
РАМИЋИ

СА ТУГОМ И ПОШТОВАЊЕМ СЈЕПАМО СЕ ДРАГИХ КОЛЕГА И ПРИЈАТЕЉА, КОЈИ СУ КАО ПРИПАДНИЦИ ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ УГРАДИЛИ СВОЈЕ ЖИВОТЕ ЗА СЛОБОДУ СРПСКОГ НАРОДА

**РАДУЛОВИЋ
МИОДРАГ**

13. 10. 1956 — 25. 10. 1991.

**САВИЋ
РАДАН**

2. 10. 1952 — 4. 8. 1992.

**ГАЈИЋ
РАДЕ**

3. 12. 1941 — 8. 9. 1992.

**МАРИЋ
РАДОСЛАВ**

11. 6. 1956 — 16. 9. 1992.

**ЧЕКО
СЛОБОДАН**

18. 1. 1954 — 27. 4. 1994.

КОЛЕКТИВ БАЊАЛУЧКЕ ПИВАРЕ ДД
БАЊА ЛУКА

АЛЕКСА БУХА:

СВЕ У РУКАМА АМЕРИКЕ

КРАГУЈЕВАЦ, 26. јуна (Танјуг) — Министариностраних послова Републике Српске др Александра Буха изјавио је данас Радио-Крагујевцу да се наставља „концептуална збрка“ у вези са рјешавањем кризе у бившој Босни и Херцеговини. На опаску репортера да ће се ићи по формули „узми или остави“ и да се, у случају да српска страна не прихвати ту формулу, предлаже дизање рампе на увоз оружја муслиманима и продужавање санкција, Буха је одговорио:

„Не вјерујем да ће међународна заједница, ако овај план не буде прихваћен, допустити да се ствари отму и крену овим путем. Прије ће бити притисака на све три стране ради компромиса, а можда ће се унутар новог приједлога, уз одређене коректуре, пронаћи рјешење. Мислим да је цијела ствар у рукама Америке“, нагласио је Буха.

Он је рекао да ће у следећих петнаестак дана бити све јасније, јер предстоји низ састанака.

БЕОГРАД УМРЛА КЋЕРКА ПЕТРА КОЧИЋА

БЕОГРАД, 26. јуна - Душица Кочић-Павић, кћерка познатог српског писца и великог борца против аустроугарске окупације, Петра Кочића, преминула је ноћас у Београду у осамдесетој години живота.

Живјела је у Београду где је радила као професор књижевности у Другој и Петој женској гимназији. Била је добро вријеме и управник библиотеке „Петар Кочић“ у Београду.

Сахрана Душице Кочић-Павић обавиће се 28. јуна у 14.30 часова на Новом гробљу у Београду.

М.К.

ПОСЈЕТЕ

КОМАНДАНТ НАТО У МОСКВИ

МОСКВА, 26. јуна — Командант НАТО-а у Европи генерал Џорџ Џулвон стигао је данас у тродневну посјету Москви, што означава почетак остваривања чвршћих веза између Сјеверноатлантског пакта и Русије. Како јављају агенције, Џулвон

ЗАГРЕБ — ЕКСПЛОЗИЈА

РАЊЕНО 20 ЛИЦА

ЗАГРЕБ, 26. јуна — У експлозији у једној дискотеци у центру Загреба прошле ноћи је рањено 20 лица, од којих је петоро у тешком стању. Јавља Франс-прес позивајући се на хрватску агенцију Вину.

Према информацији Хине, у ноћи између суботе и недјеље у дискотеци је експлодирала граната коју је на улаз башило неидентификовано лице.

Хрватска полиција је одбила да коментарише овај инцидент, о коме је у току истрага, наводи Франс-прес.

ПОРТПАРОЛ УНПРОФОР-а РОБ АНИНК: МУСЛИМАНИ НЕ ПРЕСТАЈУ С НАПАДИМА

САРАЈЕВО, 26. јуна — Портпарол Унпрофора мајор Роб Анинк изјавио је данас да су снаге владе из Сарајева, у борбама са Србима, заузеле неке територије око Завидовића, јавља Ројтер.

Он је рекао да јединице појалне владе из Сарајева неколико недјеља нападају попожаје снага Срба јужно од Добоја, упркос споразуму о прекиду ватре, који је на снагу ступио 20. јуна. „Армија БиХ је, изгледа, освојила неке територије око Завидовића, три до четири километра“, изјавио је Анинк.

Уколико трупе владе из Сарајева дођу до пута који повезује Зеницу и Тузлу, обезбиједиће

сигурну линију снабдијевања између Јадранске обале и централне Босне.

Анинк је рекао да су трупе владе из Сарајева заузеле и неке територије око Рибнице.

Посматрачи Уједињених нација су јуче, на линији између Рибнице и Добоја, дугој око 45 километара, забиљежили 1.700 експлозија.

Многи посматрачи оцјењују да те брбе представљају само увод у прави обрачун - битку за контролу посавског коридора, који повезује Србе из Републике Крајине и западне Босне са источном Босном и Србијом.

РАСИМ ДЕЛИЋ:

ЗДРУЖЕНИ ШТАБ НЕ НАРЕЂУЈЕ

БЕОГРАД, 26. јуна (Танјуг) — Командант муслиманске војске Расим Делић изјавио је данас да, у муслиманско-хрватској федерацији још није успостављена заједничка команда муслиманске војске и Хрватског вијећа одбране (ХВО), већ само здружени штаб. Јавио је муслимански Радио-Сарајево.

Делић тврди да здружени штаб нема никакве ингеренције у руковођењу и командовању, што значи да не може ни наређивати.

Суштина и циљ формирања здруженог штаба је да се убрзано рјешавају преостали спорни проблеми у односима муслиманске војске и ХВО, рекао је Делић.

ПРИВРЕДНА

БАНКА

ДОВОЈ

БАНКА ВАШЕГ ПОВЈЕРЕЊА

074/41-544

СРЕТАН ВИДОВДАН - КРСНА СЛАВА ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

МП ЛЕВИТА БОСАНСКА ГРАДИШКА Д.Д.

ТЕЛЕФОНИ: 078/813-399, 813-444, 813-350, 813-308 ТЕЛЕФАКС: 078/813-956

ВРИЈЕМЕ

БАЊА ЛУКА, 26. јуна — Овај дан је сигурно најтоплији у овој години. У свим крајевима наше земље било је сунчано и изузетно топло вријеме. Температуре ваздуха измијерене у 14 часова кретале су се од 28 степена на Сокоцу и Петровој Гори до 35 у данас најтоплијем Обровцу. Остале температуре ваздуха измијерене у 14 часова:

Пале и Удбина 29, Гацко, Чајничке и Мркоњић-Град 30, Добој, Брчко, Брод, Приједор, Градишка, Козарска Дубица, Дрвар, Кључ, Србиња и Борово Насеље 31, Сарајево, Бања Лука, Бијелина, Виски Мост, Рогатица и Банковац 32, Требиње, Кини и Глина 33 степена.

На вријеме у нашој земљи сутра ће утицати поље високог ваздушног притиска, које успоставља стабилност атмосфере. Послије мјестимичне појаве јутарње магле, односно сумарнице, у првој половини дана задржаваће се претежно сунчано вријеме, уз слабу насоблаку. У поподневним часовима доћи ће до развоја дневне облачности, на не постојати услови за краткотрајне пљускове локалног карактера. Јутарње температуре кретаће се од 17 до 22, а максималне дневне и даље високе, углавном од 28 до 33 степена.

ЈУГОБАНКА Д.Д. БАЊА ЛУКА СЕФОВИ У ТРИ ВЕЛИКИХ Телефони: 078/12-930 и 12-948

ПОНЕДЈЕЉАК, 27. јуна

СРПСКА РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА

Програм емитују Студио Бања Лука - Студија Сарајево 12.00 — Отворени програм Студио Сарајево, 18.55 — Поруке и рекламе (БЛ), 19.00 — Дневник (БЛ), 19.30 — Дневник ТВ Београд, 21.00 — Дневник (Са), 21.40 — „Ланораму“, 22.40 Ноћни програм, око поноћи вјести и одјава програма

СТУДИО КНИН

17.25 — Најава програма, 17.30 — Вјести, 17.35 — Омјелне емисије, 18.30 — Избор из културно-образовног програма, 19.00 — Дневник (БЛ), 19.30 — Дневник ТВ Београд, 20.15 — Музика, 20.30 — Дневник ТВ Книн, Културни мозаик, 21.00 Дневник (Са), 22.15 — Одјава програма

ТЕЛЕВИЗИЈА БЕОГРАД

Први програм 6.20 — Музички спотови, 6.30 — Јутарњи програм, 9.00 — 24 часа у свијету, 9.30 — Школски програм, 10.00 — Вјести, 10.05 — „Американац у Перизу“ ФИЛМ 12.00 — Вјести, 12.05 — Концерт у подне: СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР 12.50 — Цртани филм, 13.00 — Тамо далеко, 13.45 — Избор из научно-образовног програма, 14.15 — Цртани филм, 14.30 — Школски програм, 15.30 — Вјести, 15.45 — „Лето на Ади (р), 16.45 — Музичка вртешка, 17.00 — Дневник 1, 17.35 — Србија данас, 18.30 — Музичка сплагалица, 19.00 — Цртани филм, 19.10 — Лаку ноћ, дјело, 19.27 — Најава програма, 19.30 — Дневник 2, 20.15 — ТВ спорт, 20.30 Филмско вече посвећено косовској боју, 22.55 — Дневник 3, 23.25 — ТВ спорт 3, 00.20 — 24 часа у свијету, 00.50 — Вјести, 00.55 — Одјава програма

РАДИО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

„Студио С“ емитује програм на средњем таласу, 1.45 — КХЗ или 240 м и мрежи ултракратких таласа 92.8, 92.7 МХз 5.05 — Радио-јутро 6.00 — Вјести (сваки сат петоминутне вјести), 7.10 — Покидане везе, 8.05 — „Мала причаonica“ — образовни програм, 9.00 — На брику отаџбине 11.05 — СОС Радија „С“ — правни савети 12.00 — Подневне новости 12.30 — Савтајез 13.05 — Свилен конач 14.00 — Вјести 15.00 — Новости 15.40 — Музички албум 16.00 — Директна линија 18.05 — За вашу душу 19.00 — Вечерњи дневник 19.40 — Музички предах 20.00 — Вечерњи програм 22.00 — Вечерње новости 22.30 — Ревизијски оркестри 23.05 — ЕКГ 00.00 — Преглед дана 00.10 — Ноћни програм са вјестима у 1.00, 2.00, 3.00 и 4.00

СРПСКИ РАДИО — КНИН

Програм емитује за ултракратко таласно подручје 90.2, 95.1 и 104.5 МХз и средњеталасно подручје 972 КХз 9.00 — Најава програма 9.05 — Музика за добро јутро 9.30 — Јутарњи програм 11.00 — Вјести 11.05 — Народна музика 11.30 — Вјести 11.35 — Рекламно пано 12.00 — Вјести 12.15 — Тематска емисија са гостом у студију 14.00 — Вјести, 14.30 — Широ преглед вјести СРК 15.00 — Укључење у „Дневне новости дана“ 15.30 — Рекламно пано 16.00 Дневник СРК-централна информативна емисија 16.30 — Аргумент више 18.00 — Народна музика 19.00 — Вечерњи дневник 20.00 — Жеље и поздрави 21.00 — Хроника дана 21.30 — За браниоце Крајине 22.00 — Одјава и укључење у програм Радио-Београда.

СРПСКА РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА — РАДИО БАЊА ЛУКА ПРВИ ПРОГРАМ НА УКТ ФРЕКВЕНЦИЈАМА: 92.5, 93.5, 95.9 и СТ 1071 КХз ЈУТАРЊИ ПРОГРАМ — од 6.00-8.00, 55.5 Најава програма, 6.00 Јутарњи дневник Радио-Београда (ремитовање), 7.00 ЈУТАРЊА ХРОНИКА, 7.45 и 8.45 Огласи и обавјештења, 8.00 Вјести, 9.03 ОБРАЗОВНИ ПРОГРАМ, Од 10.00-13.00 ЗАЈЕДНИЧКИ ПРОГРАМ ИЗ СТУДИЈА: Бања Лука, Бијелина и Сарајево, 13.00 Вјести, 13.05 Фолк-вид-роп, 14.00 Вјести, 14.30 и 16.30 Огласи и обавјештења, 15.00 Новости из студије Радио-Сарајево, 16.00 Вјести, 17.00 видовданс-

ки календар, 18.00 Вјести, 19.00 ВЕЧЕРЊИ ДНЕВНИК, 19.30 Интермецо, 20.00 ВЕЧЕ УЗ РАДИО, 21.00 Вјести, 22.00 ВЕЧЕРЊА ХРОНИКА, 23.00 Вјести, 24.00 Одјава Првог програма

ДРУГИ ПРОГРАМ РАДИЈА НА УКТ ФРЕКВЕНЦИЈИ: 95.3 МХз 17.00 Најава Другог програма, 18.15 ЛИРИКА НОЋИ, 18.35 ДЈЕЧИЈИ РАЗГОВОРНИК, 19.40 РАЗМИШЉАМ ГЛАСНО, 20.00 ВЕЧЕРЊИ РАЗГОВОРНИК, 23.00 РАДИО-ЕСЕЈ, 24.00 Одјава програма

БИГ—РАДИО

6.00 - 8.00 ДОБРО ЈУТРО, БАЊА ЛУКА, 8.00 - 12.00 БИГОВО ПРИЈЕПОДНЕ, 12.00 - 16.00 ПОСЛИЈЕПОДНЕВНА ШАРЕНИЦА, 16.00 - 18.00 СПОРТСКО ПО ПОДНЕ, 18.00 - 19.00 МУЗИЧКА ЕМИСИЈА, 19.00 - 20.00 БИГ—ПРЖИОНИЦА, 19.00-21.00 МУЗИЧКИ ПРОГРАМ, 21.00-1.00БИГОВА АНТИКАРНИЦА, 1.00 - 6.00 БИГОВО ПОНОЊНО ДРУЖЕЊЕ — СА ВАМА ДО ЈУТРА ВЈЕСТИ: 7.55, 8.55, 9.55, 10.55, 11.55, 12.55, 13.55, 14.55, 15.55, 16.55, 17.55, 18.55, 19.55.

БИГОВИ ОГЛАСИ: 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30 и 20.30.

СТУДИО „А“

Програм емитује на УКТ фреквенцији 102 МХз 6.00 - Јутарњи програм 9.00 - Пријеподневни часови студија А, 12.00 - Народнај, сад сте нам у шаши, 16.00 - Техно диско денс..., 18.00 - Народнај, 20.00 - Рок-сиена, 23.00 - Избор слушаца током дана, 00.00 - Ноћни програм, 04.00 - Инструментална и озбиљна музика

„СИМ“ РАДИО—БИЈЕЉИНА

Програм емитује на ултракратким таласима 89.5, 96.9 МХз и на средњим таласима 1197 КХз 6.00 - „Добро јутро“, 7.00 - Вјести (сваки сат петоминутне вјести), 8.10 - „С пјесмом је лакше“, 9.10 - СИМ-ЕКО (маркетинг), 10.00 Заједнички програм из студија Бл, Би и Са, 13.10 - Вјести на енглеском језику, 13.30 - Интервју дана, 14.00 - СИМ—ЕКО, 15.00 Новости дана, 15.40 - Мини-концерт, 16.05 - СИМ—ЕКО, 17.00 - Преглед догађаја дана, 18.05 - Покидане везе, 19.00 - Вечерње новости, 19.30 - Музика, 19.55 - Одјава програма

СРПСКИ РАДИО—БРЧКО

Програм емитује на УКТ фреквенцији 94.8 МХз и на средњем таласу 1485 КХз 8.00 - Најава програма, 8.15 - Информације са ретишта, 8.30 - Огласи и обавјештења, 8.35 - Музички дијалог, 9.00 - Вјести Радија РС (сваки сат времена), 9.30 - Вјести СРБ, 10.10 - „Десетка“, емисија колажног типа, 12.00 - Поподневне новости радија РС, 13.05 - Најава програма, 13.30 - Музичка емисија, 14.00 - „Поруке слушаца“, 15.00 - Новости радија РС, 16.00 - Дневник СРБ, 16.45 - Огласи и обавјештења, 17.00 - Друго издање емисије „Поруке слушаца“, 18.00 - Одјава програма

СРПСКИ РАДИО—ГРАДИШКА

Програм емитује на УКТ 98.8 МХз и средњем таласу 1485 КХз 5.55 - Најава јутарњег програма, 6.00 - Дневник, 6.00 - 9.00 - Јутарњи програм, 7.00 - Вјести, 8.15 - Радио-календар, 8.30 - Огласи и обавјештења (сваких 60 минута), 8.55 - Вјести (сваки сат петоминутне вјести), 9.00 - Маркетинг (сваких 80 минута), 9.30 - Потрошачки барометар, 10.05 - Ој-Србија, мати (народна музика), 12.00 - Вјести, 12.10 - На мелодију у мелодију, 13.05 - За сваког понешто, 15.05 - У народном тону, 16.00 - Хроника, 16.30 - Спортска хроника, 17.05 - Вријеме за музику, 18.00 - Одјава програма

СРПСКИ РАДИО—ТЕСЛИП

Програм емитује на УКТ фреквенцији 99.3 МХз и на средњем таласу 657 КХз 7.00 „Јутро“, јутарњи програм, 9.00 Емисија народне музике, 9.55 Вјести СРТ, 10.00 Реemitовање вјести свака два сата, 10.05 - Отворени радио, 11.55 Вјести, 12.00 Реemitовање вјести, 12.20 Поподневни музички интермецо, 13.00 Плауза у емитовању програма, 15.00 Реemitовање вјести, 15.30 Поподневни музички интермецо,

УТОРАК, 28. јуна

СРПСКА РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА

Програм емитују Студио Бања Лука и Студио Сарајево 10.00 — Отворени програм: Видовданске свечаности, 18.55 — Поруке и рекламе (БЛ), 19.00 — Дневник (БЛ), 19.30 — Дневник ТВ Београд, 21.00 — Дневник (Са), 21.40 — „Гаверло Принцип“, Документарна емисија, 22.40 Ноћни програм, око поноћи вјести и одјава програма

СТУДИО КНИН

17.25 - Најава програма, 17.30 — Вјести, 17.35 — Програм из студија, поводом Видовдана, 19.00 — Дневник (БЛ), 19.30 — Дневник ТВ Београд, 20.15 — Музика, 20.30 — Дневник ТВ Книн, Културни мозаик, 21.00 — Дневник (Са), 22.15 — Одјава програма.

ТЕЛЕВИЗИЈА БЕОГРАД

Први програм 6.20 — Музички спотови, 6.30 — Јутарњи програм, 9.00 — 24.00 часа у свијету, 9.30 — Школски програм, 10.00 — Вјести, 10.05 — „ВЕЧЕРА СА УБИСТВОМ“, филм, 12.00 — Вјести, 12.05 — Концерт у подне, хор „Коча Карлов“, 12.50 — Цртани филм, 13.00 — Тамо далеко, 13.45 — Избор из научно-образовног програма, 14.15 — Цртани филм, 14.30 — Школски програм, 15.30 — Вјести, 15.45 — „Лето на Ади (р), 16.45 — Музичка вртешка, 17.00 — Дневник 1, 17.35 — Србија данас, 18.20 — Београдски ТВ-програм, 19.00 — Цртани филм, 19.10 — Лаку ноћ, дјело, 19.27 — Најава програма, 19.30 — Дневник 2, — 20.15 — ТВ спорт, 20.30 — Актуелности, 21.55 — „Вјерници отаџбине“, музичка емисија, 23.00 — Дневник 3, 23.30 — ТВ спорт 3, 23.05 — 24 часа у свијету, 00.05 — Вјести, 00.10 — Одјава програма

РАДИО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

„Студио С“ емитује програм на средњем таласу, 1.45 КХз или 240 м мрежи ултракратких таласа 92.8, 92.7 МХз 5.05 — Радио-јутро, 6.00 — Вјести (сваки сат петоминутне вјести), 7.10 — Покидане везе, 8.05 — „Мала причаonica“ — образовни програм, 9.00 — На брику отаџбине, 11.05 — СОС Радија „С“ — правни савети, 12.00 — Подневне новости, 12.30 — Сав тај уз, 13.05 — Свилен конач, 14.00 — Вјести, 15.00 — Новости, 15.40 — Музички албум, 16.00 — Директна линија, 16.05 — За вашу душу, 19.00 — Вечерњи дневник, 19.40 — Музички предах, 20.00 — Вечерњи програм, 22.00 — Вечерње новости, 22.30 — Ревизијски оркестри, 23.05 — ЕКГ 00.00 — Преглед дана, 00.10 — Ноћни програм са вјестима у 1.00, 2.00, 3.00 и 4.00.

СРПСКИ РАДИО—КНИН

Програм емитује за ултракраткоталасно подручје 90.2, 95.1 и 104.5 МХз и средњеталасно подручје 972 КХз 9.00 — Најава програма, 9.05 — Музика за добро јутро, 9.30 — Јутарњи програм, 11.00 — Вјести, 11.05 — Народна музика, 11.30 — Вјести, 11.35 — Рекламно пано, 12.00 — Вјести, 12.15 — Тематска емисија са гостом у студију, 14.00 — Вјести, 14.30 — Широ преглед вјести СРК, 15.00 — Укључење у „Дневне новости дана“, 15.30 — Рекламно пано, 16.00 — Дневник СРК — централна информативна емисија, 16.30 — Аргумент више, 18.00 — Народна музика, 19.00 — Вечерњи дневник, 20.00 — Жеље и поздрави, 21.00 — Хроника дана, 21.30 — За браниоце Крајине, 22.00 — Одјава и укључење у програм Радио-Београда.

СРПСКА РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА — РАДИО БАЊА ЛУКА ПРВИ ПРОГРАМ НА УКТ ФРЕКВЕНЦИЈАМА: 92.5, 93.5, 95.9 МХз и СТ 1071 КХз 5.55 Најава програма, 6.00 Јутарњи дневник Радио-Београда (реemitовање), 7.00 ЈУТАРЊА ХРОНИКА, 7.45 и 8.45 Огласи и обавјештења, 8.00 Вјести, 9.03 Посебни програм поводом Видовдана, 10.00 — 13.00 ЗАЈЕДНИЧКИ ПРОГРАМ ИЗ СТУДИЈА: Бања Лука, Бијелина и Сарајево, 13.00 Вјести, 13.05 Музичка емисија, 14.00 Вјести, 14.30 и 16.30 Огласи и обавјештења, 15.00 Новости из студије Радио-Сарајево, 16.00 Вјести,

17.00 Програм поводом Видовдана, 18.00 Вјести, 19.00 ВЕЧЕРЊИ ДНЕВНИК, 19.30 Интермецо, 20.00 ВЕЧЕ УЗ РАДИО, 21.00 Вјести, 22.00 ВЕЧЕРЊА ХРОНИКА, 23.00 Вјести и одјава програма

ДРУГИ ПРОГРАМ РАДИЈА НА УКТ ФРЕКВЕНЦИЈИ: 95.3 МХз 17.00 Најава Другог програма, 18.15 ЛИРИКА НОЋИ, 18.35 ДЈЕЧИЈИ РАЗГОВОРНИК, 19.40 РАЗМИШЉАМ ГЛАСНО, 20.00 ВЕЧЕРЊИ РАЗГОВОРНИК, 23.00 РАДИО-ЕСЕЈ, 24.00 Одјава програма.

БИГ—РАДИО

6.00 - 8.00 - ДОБРО ЈУТРО, БАЊА ЛУКА! 8.00 - 12.00 - БИГОВО ПРИЈЕПОДНЕ, 12.00 - 16.00 - ПОСЛИЈЕПОДНЕВНА ШАРЕНИЦА, 16.00 - 17.00 - К'О НЕКАД У, 16.17.00 - 19.00 - ПОСЛИЈЕПОДНЕВНИ ПРОГРАМ, 19.00 - 20.00 - БИГ—ПРЖИОНИЦА, 20.00 - 21.00 - МУЗИЧКИ ПРОГРАМ, 21.00 - 1.00 - КВИЗ БИГ-РАДИЈА, 1.00-6.00 - БИГОВО ПОНОЊНО ДРУЖЕЊЕ — СА ВАМА ДО ЈУТРА ВЈЕСТИ: 7.55, 8.55, 9.55, 10.55, 11.55, 12.55, 13.55, 14.55, 15.55, 16.55, 17.55, 18.55, 19.55.

БИГОВИ ОГЛАСИ: 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30 и 20.30.

СТУДИО „А“

Програм емитује на УКТ фреквенцији 102 МХз 6.00 - Јутарњи програм 9.00 - Пријеподневни програм студија А, 12.00 - Народнај, сад сте нам у шаши, 16.00 - Техно диско денс..., 18.00 - Народнај, 20.00 - Рок-сиена, 23.00 - Избор слушаца током дана, 00.00 - Ноћни програм, 04.00 - Инструментална и озбиљна музика

„СИМ“ — РАДИО—БИЈЕЉИНА

Програм емитује на ултракратким таласима 89.5, 96.9 МХз и на средњим таласима 1197 КХз 6.00 - „Добро јутро“, 7.00 - Вјести (сваки сат петоминутне вјести), 8.10 - „С пјесмом је лакше“, 9.10 - СИМ—ЕКО (маркетинг), 10.00 - Заједнички програм из студија Бл, Би и Са, 13.10 - Вјести на енглеском језику, 13.30 - Интервју дана, 14.0 - СИМ—ЕКО, 15.00 - Новости дана, 15.40 - Мини-концерт, 16.05 - СИМ—ЕКО, 17.00 - Преглед догађаја дана, 18.05 - Покидане везе, 19.00 - Вечерње новости, 19.30 - Музика, 19.55 - Одјава програма

СРПСКИ РАДИО—БРЧКО

МЕРИДИЈАН

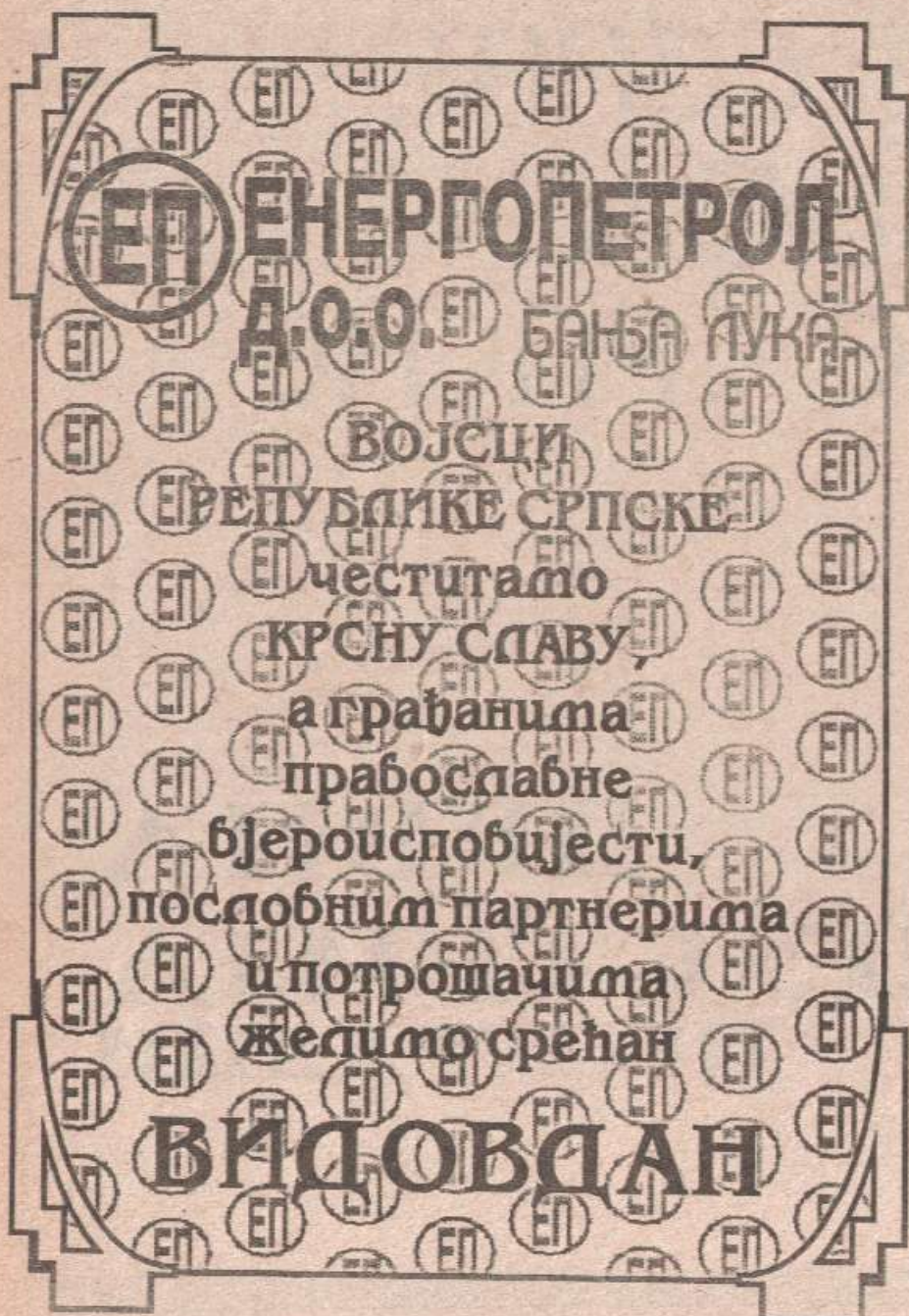
**МЕЂУНАРОДНА ШПЕДИЦИЈА, ИЗВОЗ, УВОЗ, ТРГОВИНА
БАЊА ЛУКА**

*Пријадницима Војске Републике Српске,
грађанима православне вјероисповијести
и нашим пословним партнерима*

желимо срећан

ВИДОВДАН,

крсну славу ВРС

**КРАЈИНА
КОПАОНИК**

Д.Д. ЗА ОСИГУРАЊЕ И РЕОСИГУРАЊЕ БАЊА ЛУКА

**ВОЈСЦИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ,
ГРАЂАНИМА
И ПОСЛОВНИМ ПАРТНЕРИМА
УПУЋУЈЕМО**

**СРДАЧНЕ ЧЕСТИТКЕ
ПОВОДОМ ВЕЛИКОГ ПРАЗНИКА**

ВИДОВДАНА

п. о. **Кристал** **ДИОНИЧАРСКО ДРУШТВО У
МЈЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ**

Бранка Поповића 115 - 78102 БАЊА ЛУКА

*Војсци и народу
Републике Српске,
ше пословним пријатељима
честишамо
велики празник*

ВИДОВДАН

енергомонт
БАЊА ЛУКА

са својим предузећима:
Термомонтажа, Елмонт, Беминд и Услугне дјелатности

Припадницима Војске Републике Српске,
пословним партнерима, грађанима
и својим радницима
честита

ВИДОВДАН

Буро'силеи

КОМАНДА
3. ЛАКЕ ПЈЕШАДИЈСКЕ БРИГАДЕ

СРЕТНА

КРСНА

СЛАВА

ВОЈСЦИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Zrnić
КОМЕРС

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ТРГОВИНУ
НА ВЕЛИКО ЕКСПОРТ - ИМПОРТ
оо п. о. БАЊА ЛУКА - ЗАЛУЖАНИ
ТЕЛ. 078-756-446, 756-482
ТЕЛЕФАКС: 078-756-482

Честитамо

ВИДОВДАН

припадницима Војске
Републике Српске,
грађанима и
пословним партнерима

П. Т. П. *Zrnić* — *комерс*
ЕКСПОРТ - ИМПОРТ
БАЊА ЛУКА, ЗАЛУЖАНИ
ГРАДИШКА ЦЕСТА 89

Српска
ЧЕЛИНАЦ

БОРЦИМА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ,
ГРАЂАНИМА И
ПОСЛОВНИМ
ПАРТНЕРИМА
ЧЕСТИТАМО

Видовдан

Дрвна индустрија Подградци
д.д Горњи Подградци
78400 Босанска Градњика
пошт. факс 89

тел. 078 796 035 централа
796 070 централа
796 054 директор
796 115 комерцијални сектор
796 034 продаја намјештаја
796 043 служба набавки
796 062 служба финансија
факс 078 796 006
телекс 45 362

**НАЈЉЕПШЕ ЖЕЉЕ
И ЧЕСТИТКЕ
У ПОВОДУ
ВИДОВДАНА
— КРСНЕ СЛАВЕ
И ДАНА ВОЈСКЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

**ДРВНА
ИНДУСТРИЈА
ПОДГРАДЦИ**

ЧАЈАВЕЦ
ХОЛДИНГ

ЕЛЕМЕНТИ *Аутоматика* ЧЕЛИНАЦ

ПРИПАДНИЦИМА ВОЈСКЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ,
ГРАЂАНИМА И
ПОСЛОВНИМ ПАРТНЕРИМА
ЖЕЛИМО СРЕЂАН

ВИДОВДАН

"transjug" banjaluka d.o.o.

78000 БАЊА ЛУКА, Николе Тесле 1
тел: 078/ 11-240, 11-236, 11-232
факс (078) 11-192

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА МЕЂУНАРОДНУ И УНУТРАШЊУ
ШПЕДИЦИЈУ, СКЛАДИШТЕЊЕ РОБЕ, ЗАСТУПАЊЕ
ИНОСТРАНИХ ФИРМИ, УВОЗ-ИЗВОЗ,
ТРГОВИНА НА ВЕЛИКО И МАЛО

Борцима Републике Српске,
грађанима и пословним
партнерима честитамо

ВИДОВДАН

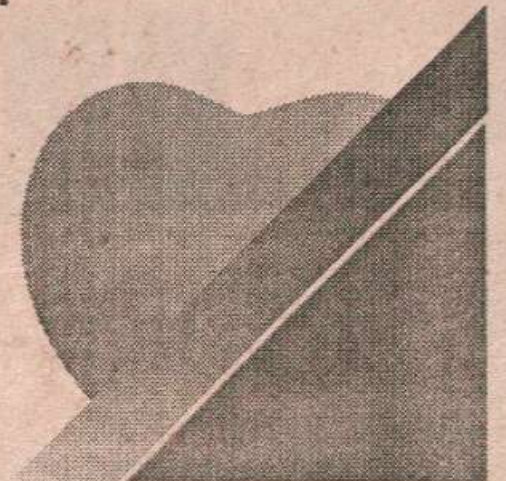
АВЗ АГРОПРОМ

БАНКА

**ВОЈСЦИ И НАРОДУ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ,
ТЕ ПОСЛОВНИМ ПАРТНЕРИМА
ЧЕСТИТАМО
ВИДОВДАН.**

ТЕЛЕФОНИ: централа 33-611,
директор: 30-050,
факс: 44-191

С НАМА ДО БЛАГА

ДП "КРАЈИНА ГАС" д.о.о.

БАЊА ЛУКА

поводом ВИДОВДАНА,
крсне слабе
Војске Републике Српске,
њеним припадницима,
грађанима, својим потрошачима
и пословним
партнерима упућујемо честитке
уз жеље за њепшу
будућност и мир

ПРИПАДНИЦИМА

ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Честитка

КРСНУ СЛАВУ

ВИДОВДАН

ЈУГОБАНКА Д.Д.

БАЊА ЛУКА

И. бр. ЈУКИБА 9

ТЕЛ. ЦЕНТРАЛА: 078/12-930

ДИРЕКТОР: 12-942

ФАКС: 12-978

ТЕЛЕКС: 45-217

**СРЕБНА КРСНА СЛАВА
И ДАН ВОЈСКЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

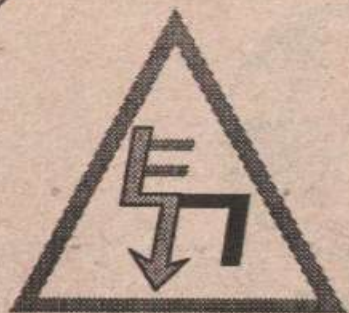
**Пољопривредни институт
БАЊА ЛУКА**

**ЧЕСТИТАМО ВИДОВДАН
- КРСНУ СЛАВУ
И ДАН ВОЈСКЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

ЈП ПТТ „КРАЈИНА“

БАЊА ЛУКА

"ЕЛЕКТРОПРЕНОС" Рамићи
Бања Лука

**Војсци и грађанима
Републике Српске
честитамо**

ВИДОВДАН

ЕЛЕКТРОКРАЈИНА

ЕЛЕКТРОПРИВРЕДНО-ДИСТРИБУТИВНО ПРЕДУЗЕЋЕ-БАЊА ЛУКА

Телефони: 42-555 и 42-211, Телекс: 45-131

**БОРЦИМА, ПОТРОШАЧИМА
И ГРАЂАНИМА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

ЖЕЛИМО СРЕЋНЕ И МИРНЕ

ВИДОВДАНСКЕ

ПРАЗНИКЕ